

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) அங்கீகாரம் பெற்ற மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam ISSN 2394-7535-92

நியூ செஞ்சுரியின்

2 நுகள் நூலகம்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil Monthly)

மாத இதழ்

மலர் : 14 இதழ் : 10
Vol : 14 Issue : 10

www.keetru.com

ஜனவரி 2023
January 2023

விலை } ₹ 45/-
Price

ஆண்டு சந்தா } ₹ 540/-
Annual Subscription

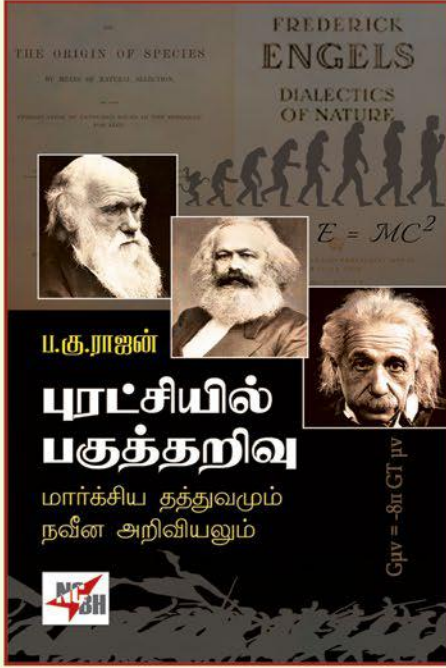
46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சி

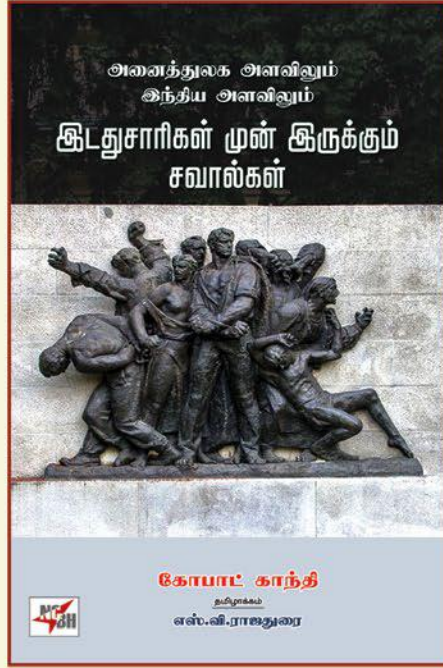

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

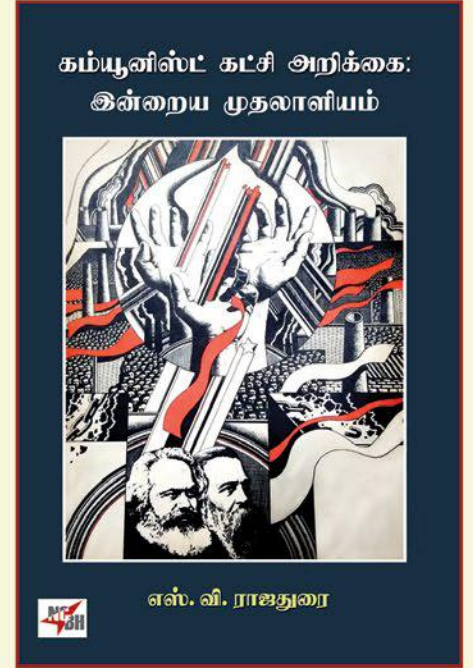
அரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

₹ 1200/-

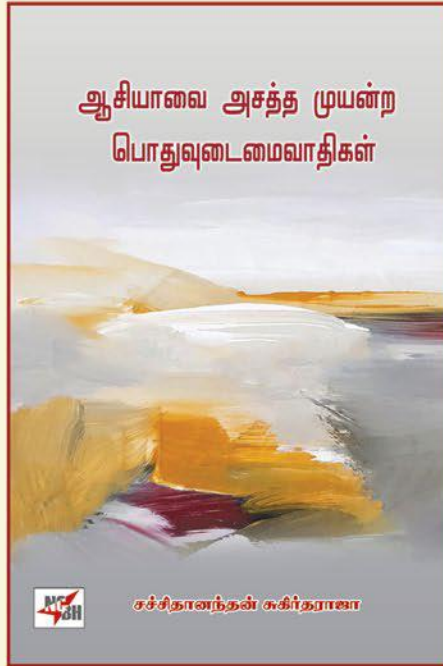
₹ 75/-

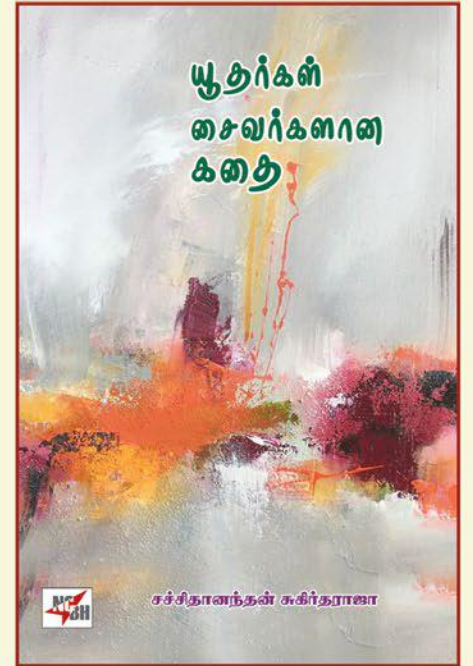
₹ 200/-

₹ 130/-

₹ 90/-

₹ 70/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின் 2-வது நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053
மலர் - 14 இதழ் - 10 - ஜனவரி 2023

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்
சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
முனைவர் ந.முத்துமோகன்
முனைவர் மு.இராமசுவாமி
முனைவர் நா.இராமச்சந்திரன்
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
முனைவர் ஞா.ஸ்ரீபன்
ப.குராஜன்
முனைவர் இரா.அறவேந்தன்
முனைவர் இரா.காமராசு
முனைவர் உ.அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 45.00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) விட.,

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

2-வது...

- 1 தெற்கிலிருந்து வீசும் புதிய காற்று
ஆசிரியர் குழு.....04
- 2 படித்துப் பாருங்களேன்...
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....06
- 3 செடரிக் ராபின்சனும் சீத்தலைச் சாத்தனாரும்:
மார்க்சியத்தின் ஒரு மானுடவியல்
ந. முத்துமோகன்.....12
- 4 சாதி விலக்கும் தண்டனையும்
அ.கா.பெருமாள்.....19
- 5 சாதாரண மனிதர்களைப் போற்றுவோம்
க.பழனித்துரை.....23
- 6 உங்கள் குழந்தை பள்ளிக்கூடம் போகத் தயாரா?
மருத்துவர் ப.வைத்திவிங்கம்.....29
- 7 ரகுநாதன் படைப்புகள் ஓர் ஆய்வு
எஸ்.தோதாத்தி.....35
- 8 இந்திய இலக்கியத்தின்
தமிழ் இலக்கிய அடித்தளம்
சண்முக.ஞானசம்பந்தன்.....43
- 9 பாரதி பாரதப் போரைப் பாடாதது ஏன்?
சுந்தர் காளி.....51
- 10 அனைவருக்குமான பொதுவுடைமைப் பாடங்கள்
மு.சிவகுருநாதன்.....53
- 11 கல்லிலே கலைவண்ணம் கண்ட பல்லவர்
சி.ஆர்.ரவீந்திரன்.....57
- 12 சம்புவராயர்களின் ஆட்சியில் தொண்டை
மண்டலத்தின் இயற்கை அரண்கள்
முனைவர் ம. வித்யாமதி.....62
- 13 மறப்பது மனிதனின் இயல்பு
நினைவுபடுத்துவது வரலாற்றின் கடமை
மாணிக்கம்.....69
- 14 பழந்தமிழரும் பண்டமாற்று வணிகமும்
முனைவர் பு.இந்திராகாந்தி.....72
- 15 ஜமீன் ஆட்சியும் சாப்டூர் உள்பெயராய்வும்
முனைவர் ந.அருள்மொழி.....78

தெற்கிலிருந்து வீசும் புதிய காற்று

நடந்து முடிந்த உலகக் கால்பந்தாட்ட இறுதிப் போட்டியில் (FIFA-2022) அர்ஜென்டினாவும் ஃபிரான்ஸும் விளையாடின. அர்ஜென்டினாவின் லயோனல் மெஸ்ஸியும் ஃபிரான்ஸின் கிளியன் பாப்பேயும் தமிழகம் எங்கும் மிகவும் பிரபலமாயிருந்தனர். அவர்களை உத்தேசித்து அவர்களது அணிகளின் ரசிகர்களாய் ஆனவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால், 'அர்ஜென்டினா' ஒரு மூன்றாம் உலகத்து நாடு, லத்தின் அமெரிக்க நாடு, அது 'சே' யின் நாடு என்ற வகையால் அது வெற்றிபெற வேண்டும் என விரும்பியவர்கள் ஏராளம் என்பது தெரிகின்றது. ஃபிரெஞ்சு அணியில் பெரும்பாலும் ஆப்பிரிக்க கருப்பின வீரர்கள் பங்கு பெற்றிருந்தது சிலரை அர்ஜென்டினாவா, ஃபிரான்ஸா என குழம்ப வைத்தும் நடந்தது.

லத்தின் அமெரிக்காவின் கால்பந்தாட்டம் அதன் கலை போன்ற அழகியலுக்காக உலகெங்கும் பிரசித்தம் ஆனதுதான். லத்தின் அமெரிக்க இலக்கியங்களும் கடந்த இரு தசாப்தங்களாகத் தமிழகத்தில் பிரபல்யம் ஆகியுள்ளது. எந்தவொரு நாட்டையும் அந்த நாட்டிலிருந்து பிரபல்யமான எழுத்தாளரின் பேரால் அறிவது இலக்கிய வட்டங்களில் வழக்கமாகியுள்ளது. சிலி என்றால் பாப்லோ நெருடா, உருகுவே என்றால் எட்வர்டோ காலியானோ, கொலம்பியா என்றால் காபிரியல் கார்ஸியா மார்க்வெஸ், அர்ஜென்டினா என்றால் போர்ஹே என அடையாளப்படுத்தப்படுவது நடந்துவந்தது.

ஆனால், இப்போது அந்த நாடுகளில் அரசியலும் அதிபர்களும் புகழ்பெறத் தொடங்கியுள்ளனர். ஒவ்வொரு நாடாய் லத்தின்

அமெரிக்காவின் அனைத்து நாடுகளும் இடதுசாரி கட்சிகளை ஆளும் கட்சியாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளன. இத்தனைக்கும் இந்த நாடுகளின் மரபார்ந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் பலமாய் இல்லை. வெற்றி பெற்றவர்கள் புதிய இடதுசாரிகள். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, பெருமுதலாளித்துவ எதிர்ப்போடு இன்றைய உலகின் வரம்புகளுக்குட்பட்டு ஆட்சி நடத்தி மக்கள் நலப் பணிகள் புரிபவர்கள், இன்றைய உலகில் ஆளுங் கட்சிகளாய் இருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் ஒரு கட்சி ஆட்சி நடக்கும் நாடுகளில் அவை பின்பற்றும் கொள்கைகளுக்கும் லத்தின் அமெரிக்காவின் புதிய இடதுசாரி கட்சிகள் பின்பற்றும் கொள்கைகளுக்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. லத்தின் அமெரிக்கக் கட்சிகள் தமது நாட்டிலுள்ள முதலாளித்துவ ஜனநாயக முறைகளில் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்து மக்கள் நலன் அரசுகளாகப் பணிபுரிபவை.

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு ஆதிக்கங்களின் பலத்தால் தோற்றாலும் பொறுமையாய்ப் பணியாற்றி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வருபவை. உட்கட்சியில் வளமான ஜனநாயகம் கொண்டவை. இவை குறித்து அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் இந்தியாவிலும் தமிழகத்திலும் எளிதில் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது,

அங்கு மட்டுமல்லாமல் ஐரோப்பாவின் பல நாடுகளிலும் இதேபோன்ற முயற்சிகள் அங்குள்ள இடதுசாரி கட்சிகளுக்கு முன்னேற்றத்தைத் தந்துள்ளன. கிரீசின் சிரிலா, போர்ச்சுகல்லின் ஓ பிளாக்கோ, ஸ்பெயினின் பொடேமாஸ் ஆகியவையும் இந்த வகையைச் சார்ந்தவையே. இது தவிர ஜெர்மனியின் டிவிங்கே, ஃபிரான்ஸில் ஜான்-லூக்-மெலன்சோன் தலைமையிலான இன்சோமைஸ் ஆகியவற்றையும் இந்த வகை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

அரசியல் களத்தில் மட்டுமல்லாது அறிவார்ந்த கருத்தியல் தளத்திலும் இந்தப் புதிய காற்று பல புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கியுள்ளது. மார்க்சிய வெளினியத்தை 21 ஆம் நூற்றாண்டின் எதார்த்தங்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் வளர்த்தெடுக்கும் மறுவாசிப்பு செய்யக்கூடியதாக இந்த முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஜப்பானியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தென்னாப்பிரிக்கக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவை மட்டுமல்லாது சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுமே இந்தப் புதிய முயற்சிகளுக்கு முகங்கொடுத்துப் பரிசீலிப்பது நடந்துவருகின்றது. என்.சி.பி.எச் நிறுவனம் தனது வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு சில நவீன மார்க்சிய சிந்தனைகளை அறிவார்ந்த தமிழில் வாசகர்கள், செயல்பாட்டாளர்களின் பரிசீலனைக்கும், விவாதத்திற்கும் தமிழகம் கொண்டு வந்து தரும் பணியைச் செய்து வருகின்றது. ஏற்கனவே 2021 ஆம் ஆண்டு 'மார்க்சிய செவ்வியல் நூல் வரிசையில்' 15 நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டன. மிகுந்த வரவேற்புடன் பிரதிகள் அநேகமாக விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டன. அடுத்த கட்டமாக இந்த வரிசையில் 15 நூல்கள் வர இருக்கின்றன. இது குறித்த அறிவிப்புகள் கடந்த பல 'உங்கள் நூலக' இதழ்களில் வந்ததை வாசகர்கள் அறிந்திருப்பர். அதில் ஆறு நூல்கள் 2023, சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியின் போது வெளிவருகின்றன. ஏனையவை அடுத்தடுத்து வர இருக்கின்றன. இந்தப் புதிய காற்று தமிழகத்திலும் இந்தியாவிலும் அறிவார்ந்த கருத்தியல் தளம் வளரவும் செழுமையடையவும் உதவும்; இந்திய இடதுசாரி அரசங்கச் செயல்பாட்டிற்கு இது உதவும் என உங்கள் நூலகம் ஆசிரியர் குழுவும் கருதுகின்றது. இந்த முயற்சிக்கு உங்கள் ஆதரவைக் கோருகின்றது.

ஆசிரியர் குழு.

படித்துப் பாருங்களே...
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

வியத்தகு ஹரப்பா நாகரிகம்

THE WONDER THAT WAS
HARAPPAN CIVILISATION.

THE Hindu Group (2022).

The Hindu Group publishing private limited,
Chennai - 600 002.

சிந்துச் சமவெளி நாகரிகம் அல்லது ஹரப்பா நாகரிகம் என்றழைக்கப்படும் தொன்மையான நாகரிகம் இந்திய வரலாற்றில் தவிர்க்கமுடியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்திய வரலாற்றில் மட்டுமின்றி தொன்மை வரலாற்றிலும் தொல்லியலிலும் ஆர்வம் கொண்டோரின் அறிவுத்தேடலுக்குத் துணை நிற்கும் வகையிலான தரவுகளை இதனுள் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் இன்றுவரை ஆரியர் திராவிடர் என்ற இருவேறு முரண்பட்ட கருத்து நிலைபாடுகளின் மையமாகவும் விளங்கிவருகிறது. இதன் அடிப்படையில் இந் நாகரிகம் குறித்த ஆய்வில் ஈடுபடுவோர் எதிர் எதிர் அணியினர் போன்று காட்சியளிக்கிறார்கள்.

ஆரியர்களின் தொன்மை நாகரிகச் சான்றாக ஒரு பிரிவினர் இந் நாகரிகத்தைக் கருத மற்றொரு பிரிவினர் திராவிட நாகரிகத்தின் தொன்மைக்கான சான்றாகக் கருதுகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் ஒரு தொல்லியல் ஆய்வுக்களமானது ஆரியர் திராவிடர் முரண்பாடு குறித்த ஆய்வுக் களமாக மாற்றம் பெற்றுவிட்டது.

ஆய்வாளர்கள்:

நம் காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த தொல்லியல் அறிஞர்கள் எச்.டி. சங்காலியா, தொல்தமிழ் (பிராமி) எழுத்துக்கள் குறித்த ஆய்வுக்கு என்றே தன் வாழ்நாளைச் செலவிட்ட இந்திய ஆட்சிப்பணியாளர் ஐராவதம் மகாதேவன், சிறாரும் கூட இத் தொல்லியல் களத்தின் தொன்மைச் சிறப்பை அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் “சிந்து வெளி இரகசியங்கள்” என்ற நூலை எழுதிய இராஜகோபாலன் ஆகியோர் ஒரு பக்கம் என்றால் மற்றொரு பக்கம் பல்வேறு சார்புநிலைகளில் இந்நாகரிகம் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டோரின் எண்ணிக்கை மிகுதியானது என்பதுடன் நிறுத்திக் கொள்ளலாம்.

இன்று நடுவண் அரசின் ஒற்றை அடையாள அரசியல் பெரும்பாலோர் அறிந்த ஒன்றுதான். இத்தகைய அரசியல் சூழலில் ஹரப்பா அகழ் ஆய்வுகள் இவர்களின் அடையாள அரசியலின் ஓர் உறுப்பாகிப்போனது. கொம்புகளுடன் கூடிய காளையின் உருவம் பொறித்த முத்திரை ஒன்று இங்குக் கிடைத்துள்ள நிலையில் கனிவின் துணையால் அதன் கொம்புகள் குதிரையின் காதுகளாக மாற்றப்பட்ட வேடிக்கையும் கூட நிகழ்ந்துள்ளது.

பண்டைய வரலாற்று வரைவுக்கான சான்றுகளின் கருவூலம் என்று ஹரப்பா அகழ்வாய்வுப் பகுதி அறியப்பட்டுள்ளது. என்றாலும் வரலாற்றியலர் தொல்லியலாளர் மட்டுமின்றி வேறு பல அறிவுத்துறை சார்ந்தோருக்கான கருவூலமாகவும் இது அமைந்துள்ளது. மானுடவியலாளர், தத்துவத் துறையினர். நாட்டார் வழக்காற்றியலாளர், நகர அமைப்பாளர், உலோகவியலாளர், நீர் மேலாண்மை ஆய்வாளர் என்போரின் ஆய்வுகளுக்கான தரவுகளும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்தியாயா, டி.டி. கோசாம்பி, என். என் பட்டாச்சார்யா ஆகியோரின் எழுத்துக்களுக்கு ஹரப்பா அகழ் ஆய்வு தரவுகளை வழங்கி உள்ளது. இனி இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஹரப்பா குறித்து அறிமுகம் செய்து கொள்ளுவோம்.

ஹரப்பா

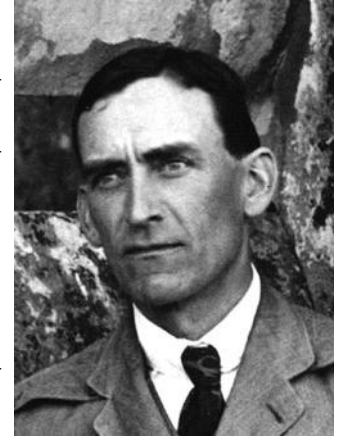
ஆங்கில ஆட்சியின் போது உருவாக்கப்பட்ட இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் தலைவராக (டைரக்டர் ஜெனரல்) இருந்த ஜான் மார்ஷல் என்பவர்தான் சிந்துச் சமவெளி நாகரிகத்தை உலகத்தின் பார்வைக்கு முதலில் கொண்டுவந்தார். 1924, செப்டம்பர் 20 இல் இது குறித்த அவர் எழுதிய கட்டுரையில் இந்திய நாட்டின் தொன்மையான நாகரிகத்தின் சான்றான ஹரப்பாவை 1921 இல் கண்டறிந்தவராக

தயாராம் சின்கா, என்ற இந்தியரையும் ,1922-23 இல் மொகஞ்சதாரோவை முதலில் கண்டறிந்தவராக, ராகல் தாஸ் பானர்ஜி என்ற இந்தியரையும் தம் கட்டுரையில் ஜான் மார்ஷல் குறிப்பிட்டிருந்தார். இவை இரண்டும் சிந்துச் சமவெளி நாகரிகத்தின் முக்கிய அடையாளங்கள். தற்போது இவை பாகிஸ்தானில் உள்ளன. இந்நாகரிகம் குறித்து ஜான் மார்ஷல் அறிவித்து நூறாண்டுகள் நிறைவடையும் நிலையில் (2024 செப்டம்பர் 20) இந்நூல் வெளிவருகிறது (Suresh Nambath:Editor, The Hindu).

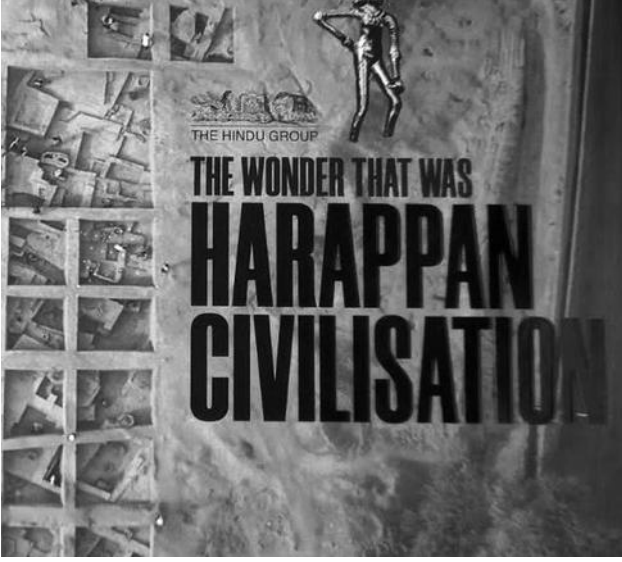
சிந்துச் சமவெளி நாகரிகத்தின் தொல்லியல் தடயங்களை மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்ற இரு இடங்கள் மட்டுமின்றி வேறு நான்கு ஊர்களும் தன்னுள் கொண்டுள்ளன. இவை நான்கும் இந்தியாவில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றின் பெயர்கள் வருமாறு: (1) லோதல் (குஜராத் மாநிலம்), (2) தோலவீராஹரிஹரி (குஜராத் மாநிலம்), (3) காலிபங்கன் (ராஜஸ்தான் மாநிலம்), (4) ராகிகார்கி (ஹரியானா மாநிலம்).

ஜான் மார்ஷலின் கண்டுபிடிப்பு:

மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்ற இரு குடியிருப்புகளின் கண்டுபிடிப்பில் இரு இந்தியர்களின் பங்களிப்பு இருந்தது என்ற உண்மையை ஜான் மார்ஷல் மறைக்கவில்லை. இது அவரது அறிவு நேர்மையின் வெளிப்பாடாகும். அத்துடன் அவரது

துறையின் கோப்புகளுக்குள் இதை உறங்கச் செய்யாது உலகறியச் செய்தமை காலனிய நுகர்த்தடிக்குள் உழன்று கொண்டிருந்த இந்தியாவின் தொன்மைச் சிறப்பை உலகறியச் செய்தது. சிந்துச் சமவெளி நாகரிகம் குறித்து அவர் கட்டுரை எழுதியபோது அகழ்ஆய்வு நடந்த இடங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட வில்லை. அது அவசியம் என்று கருதவும் இல்லை. அகழ் ஆய்வில் கிட்டிய முத்திரைகள், சுடுமண் பொருள்கள், செம்பினால் ஆகிய கலைப் பொருட்கள், என்பன நீண்ட காலமாக மறக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்தப் போதுமானவை என்று அவர் கருதியுள்ளார். 1925 இல் மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்ற இரு அகழ்ஆய்வுக் களங்களுக்கும் சென்றபோது அவரும் அகழ் ஆய்வுப் பணியில் பங்குகொண்டார். இப்பணியின் போதுதான் மொகஞ்சதாரோவில் குளியல் குளம் ஒன்றைக் கண்டறிந்தார்.

அகழ் ஆய்வில் கிடைத்த பொருள்களை அவர் வகைப்படுத்தி அவர் கண்டறிந்த செய்திகள் வருமாறு: இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் எழுத்தறிவு பெற்றவர்களாக இருந்துள்ளனர். அங்குக் கிடைத்துள்ள முத்திரைகளில் எழுத்துப் பொறிப்புகள் உள்ளன.

உணவு: மாட்டிறைச்சி, ஆட்டிறைச்சி, முதலையின் சதைப்பகுதி, புறாக்கறி, கோதுமை.

காட்டு விலங்குகள்: புலி, யானை, காண்டாமிருகம்.

நெசவு: பாபிலோனில் சிந்து என்றும் கிரேக்கத்தில் சிந்தோன் என்றும் பருத்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இச்சொற்கள் சிந்துப் பகுதியைக் குறிக்கின்றன. இதனால் இந்நாடுகளுக்கு சிந்துச் சமவெளிப் பகுதியில் விளைந்த பருத்தி சென்றுள்ளமை தெரியவருகிறது. தக்கனியால் நூல் நூற்றுள்ளனர். நெசவுக் கலையையும் அறிந்திருந்தனர்.

அணிகலன்கள்: வெள்ளி, தங்கம் என்பனவற்றால் செய்த அணிகலன்களும் தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட செம்பு அணிகலன்களும் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளன. இவை தவிர சுடுமண்ணால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களும் கல்லால் செய்யப்பட்ட மோதிரங்களும் கிடைத்துள்ளன.

இவை பொருளாதார நிலையில் நலிந்தோரால் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். கல் மோதிரங்கள் சடங்குகளுடன் தொடர்புடையனவாய் இருக்கலாம் என்று மார்ஷல் கருதுகிறார்.

உலோகங்கள்: தகரம், ஈயம் ஆகிய உலோகங்களை வீட்டில் பயன்படுத்த உதவும் கத்தி, அரிவாள், என்பன செய்யப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். தாயத்துக்களும் செய்துள்ளனர்.

வழிபாடு: யோனி வழிபாடும் இலிங்க வழிபாடும் இருந்துள்ளது.

இவை தவிர தந்தம், கிளிஞ்சல், சுடுமண் என்பனவற்றால் செய்த பொருள்களும் பழக்கத்தில் இருந்துள்ளன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்திய நாகரிகத்தின் தொன்மையையும் தம் அகழ் ஆய்வுகளின் வழி மார்ஷல் வெளிப்படுத்தி உள்ளார். இவரது ஆய்வுகளுக்கு முன்னர் இந்திய நாகரிகத்தின் தொன்மை என்பது 3,500 ஆண்டுகள் என்று கருதப்பட்டு வந்தது. அதே நேரத்தில் எகிப்து, மெசபடோமியா நாகரிகங்கள் இந்திய நாகரிகத்தை விடத் தொன்மையானவை என்று கருதப்பட்டன. சிந்துச் சமவெளி அகழாய்வானது ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இப்பகுதி மக்கள் நன்றாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளுடன் கூடிய நகரங்களில் வாழ்ந்துள்ளதையும் எழுத்தறிவு பெற்றிருந்ததையும் உலகறியச் செய்ததானது இந்திய நாகரிக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிகழ்வாகும்.

இச் செய்திகளை எல்லாம் விரிவான முறையில் அழகிய ஒளிப்படங்களுடன் இந்நூல் வாசகனுக்கு அறிமுகம் செய்கிறது. தொல்லியல் ஆய்வுகள் என்பன வறட்சியானவை என்று ஒதுங்கும் வாசகர்களிடம் வாசிப்பு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் இந்நூல் வழக்கமான வடிவமைப்பில் இருந்து விலகி காஃபி டேபிள் புத்தகம் அல்லது ஓயின் டேபிள் புத்தகம் என்றழைக்கப்படும் வடிவமைப்பில் உருவாகியுள்ளது.

இருபத்தெட்டு இயல்களைக் கொண்ட இந்நூலின் இரண்டாவது இயலில் இலண்டனில் இருந்து வெளிவந்த இதழில் (The Illustrated London News, 20-10-1924) மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா அகழ் ஆய்வுகள் குறித்து ஜான் மார்ஷல் எழுதிய கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது அறிமுக உரை உள்ளிட்டு மொத்தம் பதினெட்டு இயல்கள் திரு.டி.எஸ்.சுப்பிரமணியன் (Former Associate Editor, Frontline) எழுதியவை. எஞ்சியவை இந்திய, அயல்நாட்டு ஆய்வாளர்கள் எழுதியவை.

இத்தகைய ஆய்வு நூல்கள் உருவாக்கத்தில் கூட்டு முயற்சி இன்றியமையாத ஒன்று. செஞ்சி நகரையும் அங்குள்ள கோட்டைகளையும் குறித்த ஆய்வு நூல் ஒன்று புதுச்சேரியில் செயல்பட்டுவரும் பிரஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. இதன் சிறப்பிற்குக் காரணமாக அமைந்தது பலரின் கூட்டு முயற்சியே. ஆயினும் தமிழில் இது அருகிய நிலையிலேயே உள்ளது. இவ்வகையில் கூட்டுமுயற்சியில் உருவான இந்நூலின் வரவு வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. இருப்பினும் சிந்துச் சமவெளி நாகரிகம் குறித்த பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவும் சூழலில் விவாதத்திற்குரிய கருத்துக்களுக்கும் இடமளித்திருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

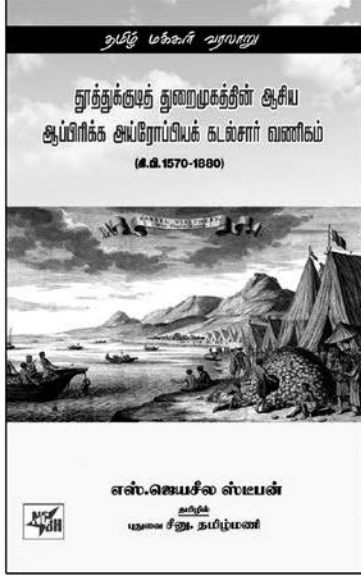
கட்டுரையாளர், தமிழர் சமூக வரலாற்று ஆய்வாளர், மார்க்சிய சிந்தனையாளர்

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்

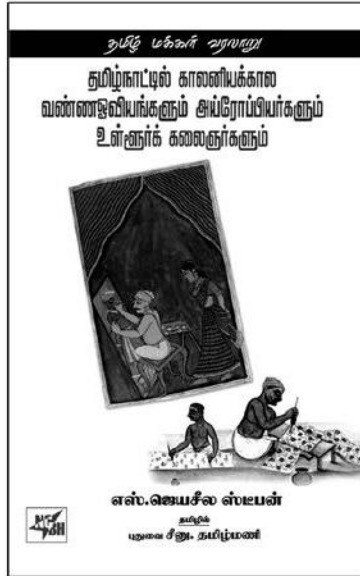

**நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடாக
எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன் அவர்களின் நூல்கள்**

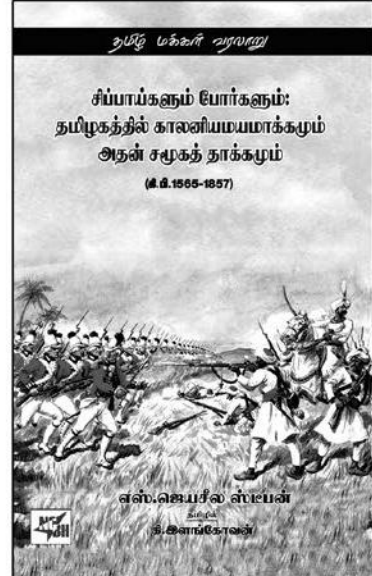
இரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

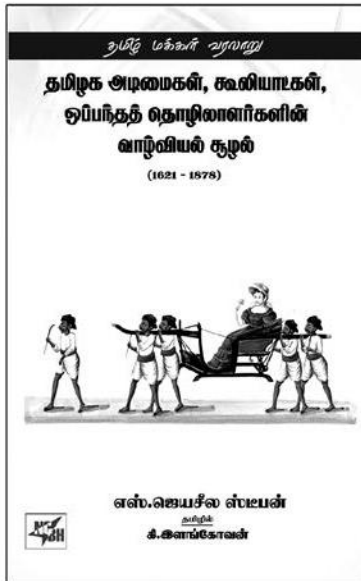
₹ 300/-

₹ 275/-

₹ 250/-

₹ 200/-

₹ 160/-

₹ 375/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்

இணைந்து நடத்தும்

இலக்கியப் போட்டி 2022

அறிவிப்பு

32-வது ஆண்டாக, படைப்பாளிகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட வகைகளுக்குப் போட்டி அறிவிக்கப்படுகிறது:

1. சிறந்த ஆய்வு நூல்கள்

பேராசிரியர் நா. வானமாமலை விருது • முதுமுனைவர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியன் – முனைவர் அதியமான் விருது

2. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

தொ.மு.சி. ரகுநாதன் – சந்திரகாந்தன் விருது • அறந்தை நாராயணன் விருது

3. சிறந்த நாவல்கள்

அழகியநாயகி அம்மாள் விருது • தென்னமநாடு இராமசாமி-மாரியம்மாள் விருது

4. சிறந்த சிறுகதை நூல்கள்

எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமி விருது • மருத்துவர் சாந்திலால் – சுந்தரி சாந்திலால் விருது

5. சிறந்த சிறுவர் நூல்கள்

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் விருது • எம். கௌதம் விருது

6. சிறந்த கவிதை நூல்கள்

கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் விருது • பின்னையூர் மா. சண்முகம் விருது

7. சிறந்த கட்டுரை நூல்கள்

என்.சி.பி.எச். இராதாகிருஷ்ணமூர்த்தி விருது • மேலவாசல் கோ. இராமசாமி விருது

8. சிறந்த குறும்படம்

தோழர்கள் பா. முத்துசாமி, மணிமுடி விருது

9. சிறந்த ஆவணப்படம்

பி.என்.பாலு-பாக்கியலட்சுமி விருது

- ◆ விருதுக்குரிய (1 - 5) நூல்கள் 2018-க்கு முன் வெளிவந்தவையாக இருக்கலாகாது.
- ◆ பிற விருதுக்குரிய (6 - 7) நூல்கள் 2021, 2022-களில் வெளிவந்தவையாக இருக்க வேண்டும்.
- ◆ விருதுக்குரிய 8, 9-வது பிரிவுக்கு 2021, 2022-களில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- ◆ நூல்கள் அச்சுப் படிக்கலாகவோ கையெழுத்துப் படிக்கலாகவோ இருக்கலாம். கையெழுத்துப் படிக்கல் அச்சில் 90 பக்கங்கள் வருமாறு இருக்க வேண்டும்.
- ◆ படைப்பாளிகள் இப்போட்டிகளில் 2017-க்குப் பிறகு விருது பெற்றவர்களாக இருக்கலாகாது.
- ◆ போட்டிக்கென தனி நுழைவுப் படிவம் இல்லை. படைப்பாளிகளின் முகவரி, தன்குறிப்பு, நூல் / குறுந்தகடு பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஆகியவற்றுடன் நூலின் / குறுந்தகட்டின் இரண்டு படிகள் அனுப்புக. தொலைத் தொடர்பு எண், மின்னஞ்சல் முகவரி தெரிவிக்க.
- ◆ படைப்புகளை 31-01-2023-க்கு முன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புக:

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்,
55/3, பீட்டர் தெரு, எஸ்.டி.சி. சாலை,
பெருமாள்புரம்,
திருநெல்வேலி – 627 007

பேசு: 9443554805 மின்னஞ்சல்: nrfolk@gmail.com

மருத்துவர் த. அறம்
மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்

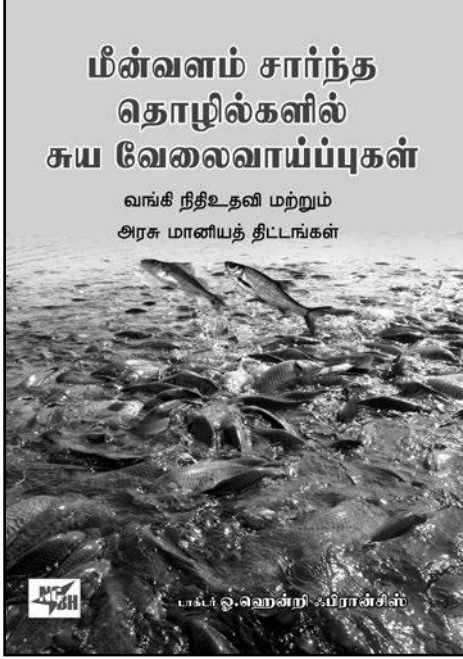

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்
ஒருங்கிணைப்பாளர்

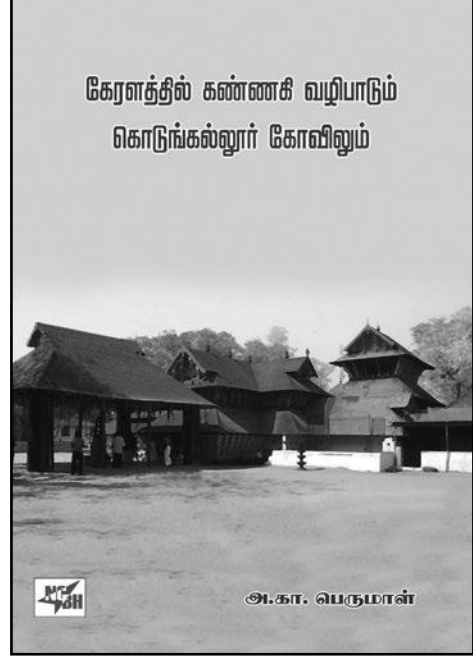

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

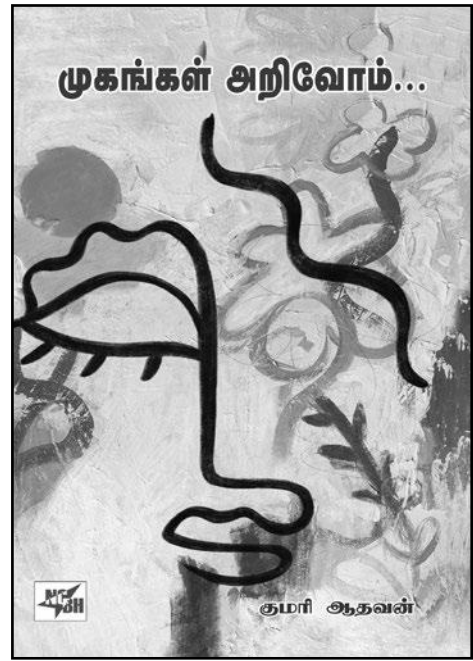
₹ 325/-

₹ 270/-

₹ 120/-

₹ 165/-

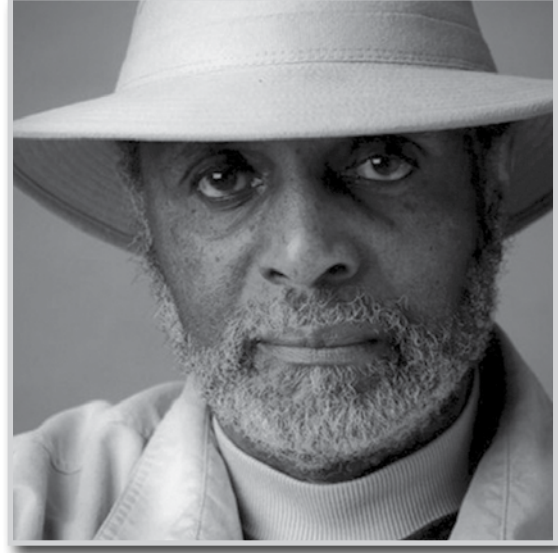
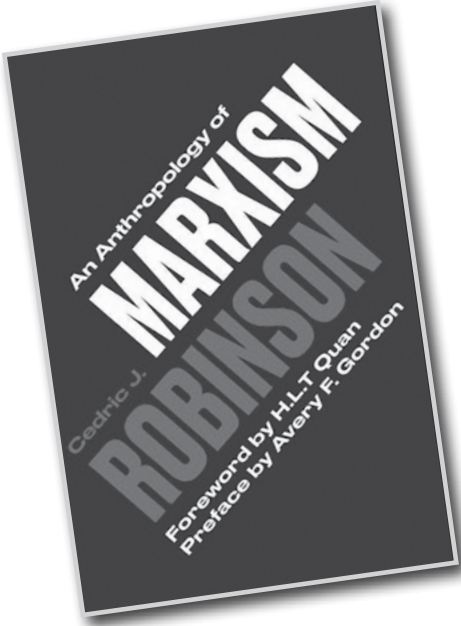
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
 ☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

செடரிக் ராபின்சனும் சீத்தலைச் சாத்தனாரும்: மார்க்சியத்தின் ஒரு மானுடவியல்

ந. முத்துமோகன்

செடரிக் ராபின்சன் (1940-2016)

கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் கறுப்பின ஆய்வுத் துறை, அரசியல், விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளில் பணிபுரிந்த பேராசிரியர். போர்க்குணம் கொண்டவர். கறுப்பின மார்க்சியம் (Black Marxism) என்ற அறிவுத் துறையை உருவாக்கி வளர்த்தவர். 2001 ஆம் ஆண்டில் 'மார்க்சியத்தின் ஒரு மானுடவியல்' (An Anthropology of Marxism) என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட அவரது நூல் 2022 ஆம் ஆண்டில் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பாகி சென்னை, நியூ செஞ்சுரி பதிப்பகத்தால் பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

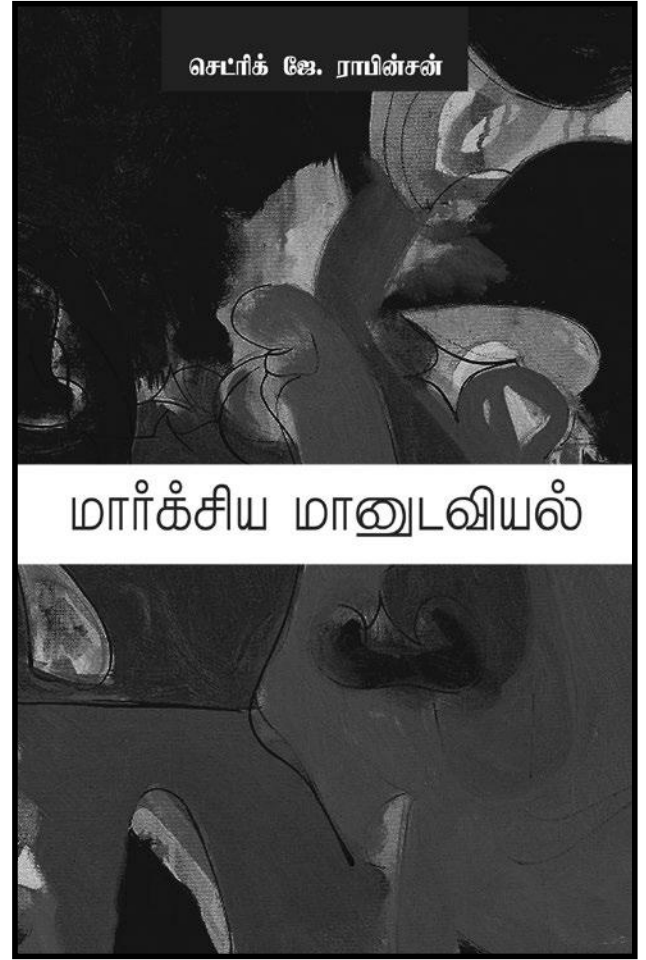
உலக நாடுகளின் பொதுவான வரலாற்றை மார்க்சம் ஏங்கெல்கும் இனக்குழுப் பொதுஉடமைச் சமூகம், அடிமைச் சமூகம், நில உடமைச் சமூகம், முதலாளியச் சமூகம், சோசலிச-கம்யூனிச சமூகம் என ஐவகைச் சமூக அமைப்புகளாகப் பகுத்துக் காட்டினர். 19-20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உலகம் பெரும்பாலான நாடுகளில்

முதலாளியத்தின் செல்வாக்கின் கீழ் வந்து சேர்ந்தது. உலக நாடுகள் பண்டைக் கால வரலாற்றைத் தாண்டி, முதலாளியத்தினுள் நுழைந்து, வளர்ச்சி அடைந்த முதலாளியமாக முதிரும்போது சோசலிசப் புரட்சியை எட்டும் பக்குவத்தை அடையும் என்று மார்க்சம் ஏங்கெல்சும் கணக்கிட்டனர். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதானால், தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பேருலகு ஆகிய சோசலிசம் தோன்ற இருப்பதை முன்னறிவிப்பது முதலாளிய சமுதாயம் என்பதை மார்க்சின் 'மூலதனம்' நூல் எடுத்து காட்டியது. வரலாற்றுப் போக்கில் சோசலிசத்தின் முன்நிபந்தனை முதலாளியம் என்று மார்க்சியம் கூறியதாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

“சோசலிசப் புரட்சியை முதலாளியம் முன்னறிவிக்கிறது” என்ற சொற்களை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். கூர்மையான போராட்டக் குணம் கொண்ட வர்க்கங்கள், வளர்ச்சியடைந்த எந்திரத் தொழிலைக் கொண்ட உற்பத்தி சக்திகள், சமூகப் புரட்சிக்கான அகவய, புறவய நெருக்கடிகள் எனப் பலவகைச் சூழல்கள் பொருந்தி வரவேண்டும். இன்னும் நாம் எதிர்நோக்காத பல காரணிகள் ஒன்றுபட்டு புரட்சிக்கான சூழல்கள் மிகை நிர்ணயம் (Overdetermination) ஆகிவரும் என்று பின்னாட்களில் இது குறித்து மார்க்சியர்கள் எழுதினர்.

ஆயின், முதலாளியத்திற்கு முந்திய சமூக அமைப்புகளிலேயே சோசலிசம் தோன்றுவதற்கான சூழல்கள் அமைந்திருந்தன என்று செட்ரிக் ராபின்சன் வாதிட்டார். மத்திய கால (இடைக்கால, medieval) ஐரோப்பிய சமூகங்களிலேயே வணிகர்கள், வட்டிக்கடைக்காரர்கள், நிலப்பிரபுக்கள், கத்தோலிக்க சர்ச் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு எதிரான எதிர்ப்பாளர்கள் உருவாகியிருந்தனர் என்று செட்ரிக் ராபின்சன் கண்டறிந்து கூறுகிறார். ஃபிரான்சிஸ்கன், அனபாப்டிஸ்ட் மற்றும் ஜெசுயீட் (ஏசுசபைத்) துறவிகள் ஏற்றத்தாழ்வான சர்ச் கட்டமைப்பைத் தீவிரமாக விமர்சித்து வந்தனர். ஆன்மிக சமத்துவ சிந்தனைகளால் மேட்டிமைத் துறவிகளின் அதிகார முறைமைகள் விமர்சிக்கப்பட்டன. கான்ட், ஹெகல், அரிஸ்டாட்டில் ஆகியோரின் சனநாயகச் சிந்தனைகள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. இடைக்கால சோசலிச அறவியலில் வேர்கொண்டிருந்த சமத்துவ சிந்தனைகள் புதிதாக முன்னுக்கு வந்தன.

செட்ரிக் ராபின்சனின் கருத்துப்படி, நவீன எந்திர யுகத்தின் வருகைக்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னதாகவே கருத்தளவில் சோசலிசம் குறித்த சிந்தனைகள் உருவாகிவிட்டன என

செட்ரிக் ராபின்சன் எடுத்துக்காட்டுகிறார். கருத்து நிலையைத் தாண்டி செயல்பாட்டை நோக்கி நகர்ந்துசென்று கிறித்தவ அமைப்புகள் தொழில்பட்டன என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டினார். விவசாயிகள் பெருந்திரளாக ஒன்றுபட்டு, நில உடமையை எதிர்த்து நின்ற சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. 13-16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் காத்திரமான விவசாயிகளின் எழுச்சிகள், தொடர் இயக்கங்களாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிகழ்ந்தன. இவற்றைக் கற்பனாவாத சோசலிசம் எனப் புறக்கணித்தல் கூடாது. நவீன காலம், தொழில்துறை, முதலாளியம் ஆகியவற்றிற்கு பெரிதும் முந்தியது சோசலிசம் என்று செட்ரிக் ராபின்சன் எழுதுகிறார். சோசலிசத்தின் தோற்றுவாய் குறித்த பூர்வீக வரலாற்றை ராபின்சன் மீட்டுருவாக்கம் செய்கிறார்.

ராபின்சனின் இடைக்கால சோசலிசம் கீழ்க்கண்ட வரலாற்று அனுபவங்களைத் தன்னுள் சுவீகரித்துக் கொண்டுள்ளது.

1. கிறித்தவ சமயம், ஆரம்ப கால அடிமைகளின் வாழ்க்கை அனுபவங்களைத் தன்னில்

பிரதிபலிப்பது. அடிமைகளின் விடுதலை ஏக்கங்கள் அதன் எதிர்பார்ப்புகளாக அமைந்தன.

2. கிறித்தவ அறம் கிறித்தவ சிந்தனையின் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது.
3. கிறித்தவ மக்களின் விடுதலை உணர்வு, கிறித்தவத்தின் சமூகவியல், மனிதநேயம் ஆகியன இடைக்கால சிந்தனையை உருவாக்கின.

நில உடமைக்கும் சர்ச்சுக்கும் எதிரான போராட்டங்களைத் தாண்டி, அடிமைப்படுத்தப்பட்ட கறுப்பின மக்களின் போராட்டங்கள் பற்றியும் செட்ரிக் ராபின்சன் எழுதுகிறார். இடைக்கால கிறித்தவத்தில் எந்த அளவுக்கு ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருகினவோ, அதே அளவுக்கு அக்காலச் சமூக அமைப்பில் கறுப்பின அடிமைகள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இடம்பெற்றிருந்தனர். படிப்படியாக அவர்களின் வர்க்க உணர்வும் விழிப்படைந்தது. இடைக்கால மக்களின் போராட்டங்களுக்கு அவையே அடிப்படையாக அமைந்தன. எனவே, முதலாளியம் போன்ற ஒரு முழுச் சமூக அமைப்பு தோன்றி சோசலிசத்திற்கு முன்னறிவிப்பாக அமைந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் உருவாகி இருக்கவில்லை. அதனை ஈடுகட்டக்கூடிய சமூக அறவியல் செட்ரிக் ராபின்சனுக்குப் பின்புலமாக அமைந்திருந்தது. அது கறுப்பின மக்களின் உணர்வு நிலைக்குப் பொருந்திய வடிவுக்கு ஏற்ப அமைந்துபோயிற்று.

செட்ரிக் ராபின்சனின் இடைக்கால சோசலிசம் பற்றிய எதிர்பார்ப்புகள் தமிழில், குறிப்பாக பழந்தமிழில் கனிந்த சோசலிசம் பற்றிய சித்திரங்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றன. ஐரோப்பாவில் கிறித்துவ பின்புலத்தில், அல்லது அதற்கு முன்னதாகவே பழங்குடிச் சமூகங்களில் உருவான சோசலிசக் கனவுகள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும், காப்பியங்களிலும் சித்திரிக்கப்பட்ட காட்சிகளை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றன. சங்க இலக்கியங்களும் ஐம்பெரும் காப்பியங்களும் நம் கண்முன் விரிகின்றன. சீத்தலைச் சாத்தனார் உருவாக்கிய 'மணிமேகலை' காப்பியம் இவற்றுள் முதல் வரிசையில் நிற்கிறது. மணிமேகலை காப்பியம் சில குறிப்பிடத்தக்க விடயங்களில் சிறப்பாகக் கூறத்தக்கது.

1. மணிமேகலை காப்பியம் ஒரு பௌத்த நூல். பௌத்தமும் சமணமும் அத்தனைப் பழங்காலத்தில் மனித உயிர் (பிற உயிர்கள்)

குறித்த தனித்த இயக்கம் கண்ட சிந்தனைப் போக்குகள். உயிர்களைக் கொல்லக்கூடாது, உயிர்களை வதைக்கக்கூடாது, உயிர்களின் மீது அதிகாரத்தை, ஆதிக்கத்தை செலுத்தக் கூடாது என்பது சமணபௌத்தங்களின் அடிப்படை நிலைப்பாடு. சொல்லிலும் செயலிலும் எண்ணத்திலும் வன்முறை கூடாது என்பது பண்டைத் தமிழ்.

2. பழந்தமிழ் காப்பியங்கள் உயிர்களுக்கு உணவிடுவதை முதற் கடமையாக அறிவிக்கின்றன. ஒரு காப்பியத்தின் மையப் பிரச்சினையாக உணவு/பசி என்பதை வரையறை செய்யும் மெய்ம்மையும் நேர்மையும் மணிமேகலை காப்பியத்திற்கு அமைந்திருக்கிறது. தத்துவம் என்றால் மெய்ப்பொருள் காண்பது எனில் இந்த இலக்கணத்தை மணிமேகலை முதலிடத்தில் கைப்பற்றுகிறது. பசி என்பதை தத்துவத்தின் முதல் பிரச்சினையாக அறிவிக்கும் யோக்கியதை தமிழுக்கு இருந்திருக்கிறது.
3. பிரபஞ்சம் தழுவிய அளவில் உயிர்களின் பன்முகத்தன்மையை, ஒற்றுமையை, அவற்றின் பரஸ்பர தொடர்பை-உறவை மணிமேகலை முன்வைக்கிறது. உயிர்களுக்கிடையிலான ஏற்றத்தாழ்வை, வருண வேறுபாட்டை, அப்படி ஒரு சனாதன (நிரந்தர) ஏற்பாட்டை சமணமும் பௌத்தமும் ஏற்கவில்லை.
4. நீதி, நெறி, ஒழுக்கம், அறம் என்ற வகைப்பட்ட விழுமியங்களின் மீது சமணமும் பௌத்தமும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. அறத்தின் மீது சமணமும் பௌத்தமும் கட்டப்பட்டன. சாதி வெறியும் வெறுப்பும் அவற்றுக்கு அடிப்படையாகவில்லை. சமத்துவ அறம் உடமை உணர்வுகளைவிட ஆற்றலுடையது என்பது தமிழ் அறம்.

செட்ரிக் ராபின்சனும் சீத்தலைச் சாத்தனாரும் கார்ல் மார்க்சுடன் உரையாடல் நடத்தும் அற்புதமான தருணங்கள் இவை. ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடி உணர்வுகளுடன் மார்க்ஸ் உரையாட முடியும் என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார் செட்ரிக் ராபின்சன். சாத்தனாருடனும் புத்தருடனும் மார்க்ஸ் உரையாட முடியும் என்பதையும் நாம் உய்த்துணர முடிகிறது. கால எல்லைகளைத் தாண்டி நாம் பயணப்பட முடிகிறது.

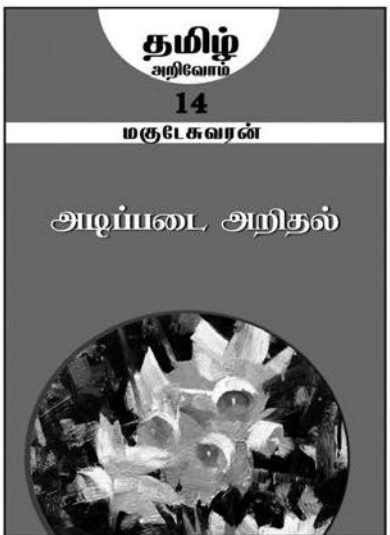
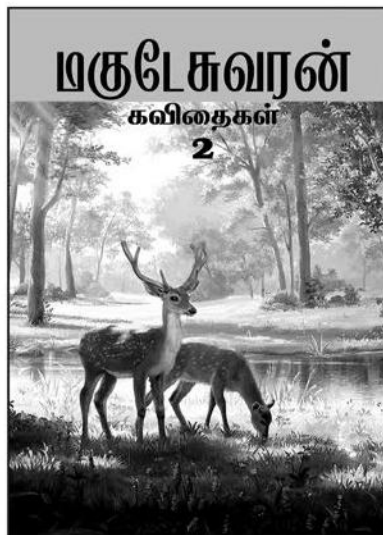
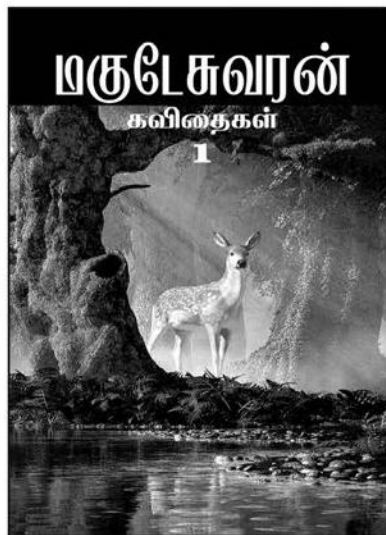
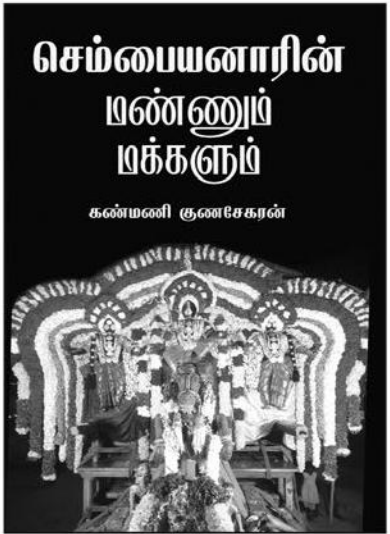
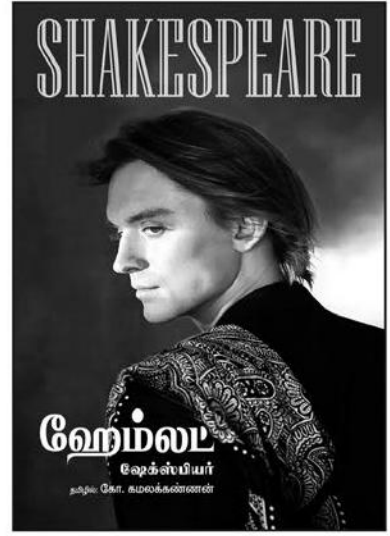
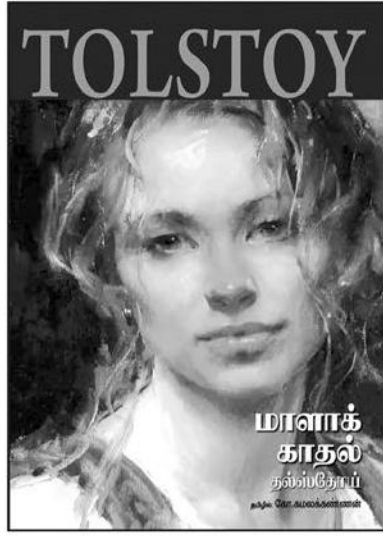
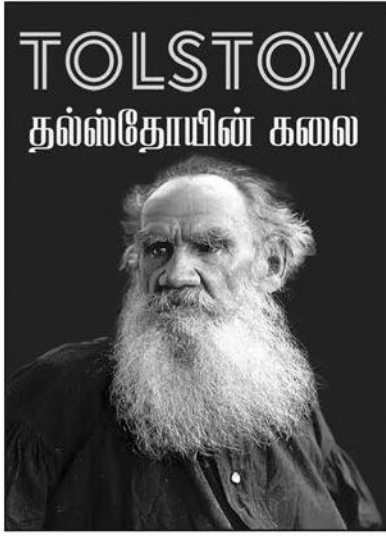
கட்டுரையாளர், இந்திய மார்க்சிய சிந்தனையாளர்களில் மிக முக்கியமானவர், தமிழர் சமூக வரலாற்று ஆய்வாளர்.

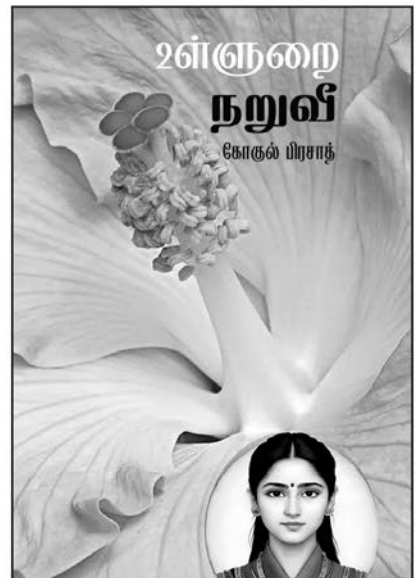
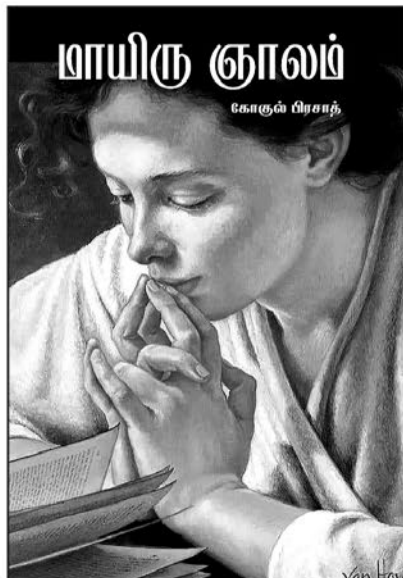
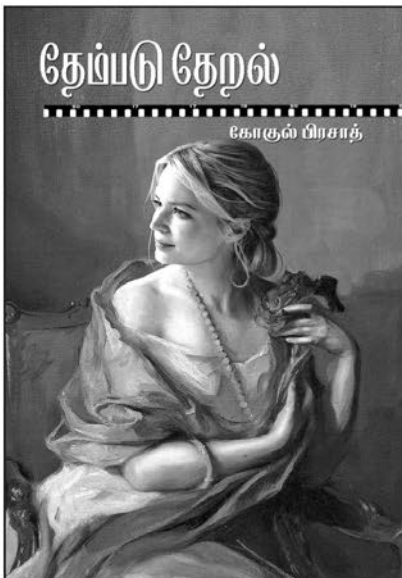
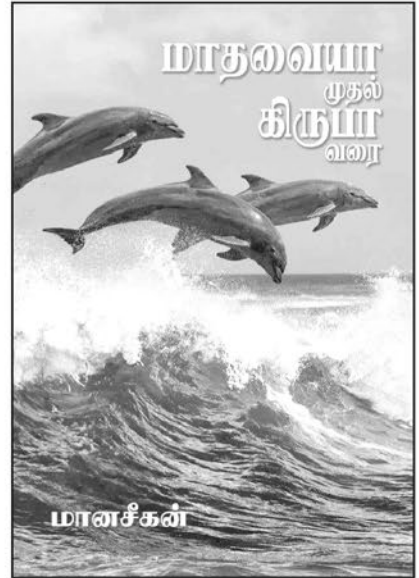
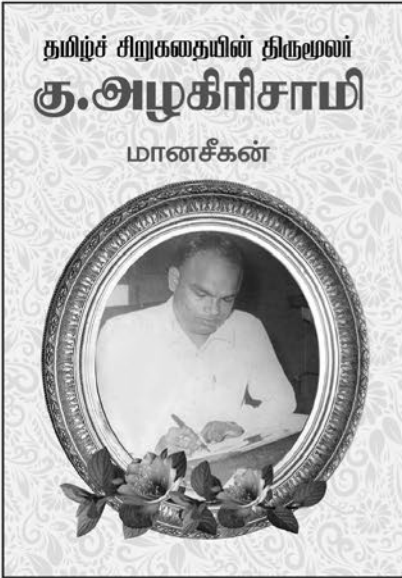
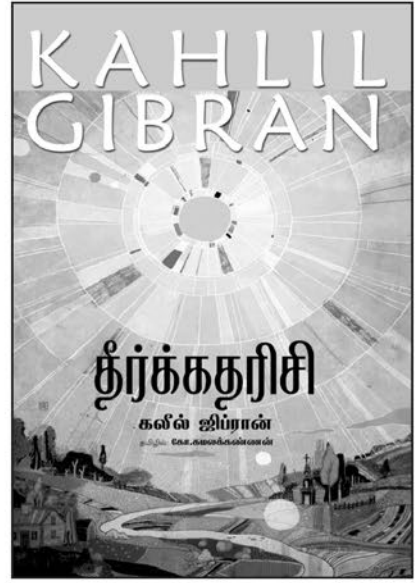
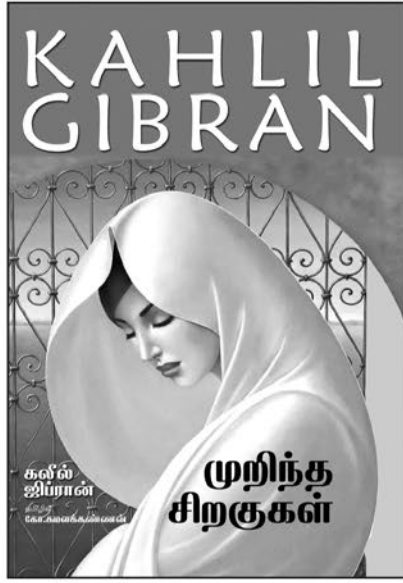
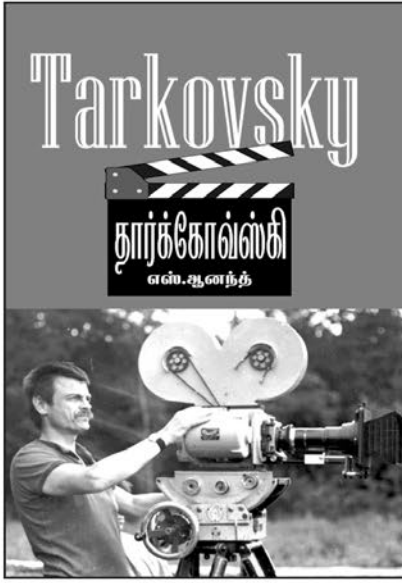
வாழ்த்துக்கள்

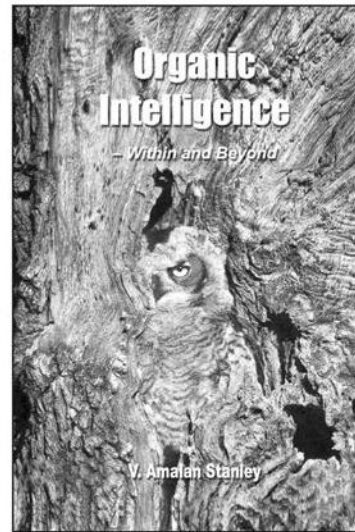
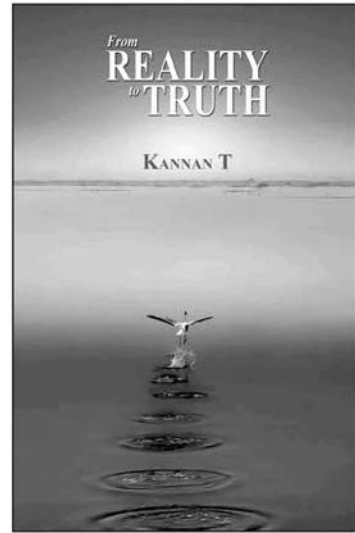
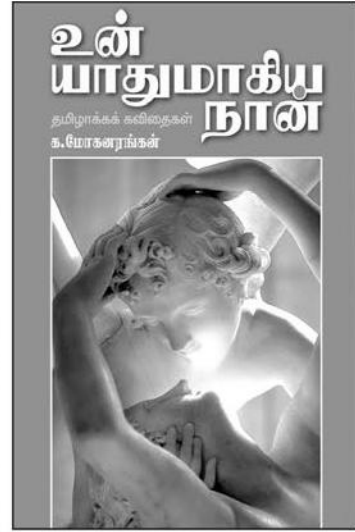
2022ம் ஆண்டு
தமிழ்மொழிக்கான சாகித்திய
அகாதமி விருதுபெறும் எழுத்தாளர்
டாக்டர் மு.ராஜேந்திரன் இ.ஆ.ப.
அவர்கள் எழுதிய 'காலா பாணி'
நாவலுக்கு வழங்கப்படுகிறது.
விருதுபெறும்
டாக்டர் மு.ராஜேந்திரன் இ.ஆ.ப.
அவர்களுக்கு நியூ செஞ்சரியின்
'உங்கள் நூலகம்' வாழ்த்துக்களைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

23.12.2022 அன்று நியூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக கிறிஸ்துமஸ் மற்றும் புத்தாண்டை முன்னிட்டு குறும்பனையில் 37 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை குறும்பனையின் பங்குத்தந்தை Fr.A.ஸ்ஹபன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் குறும்பனை ஊரின் தலைவர், துணைத்தலைவர் மற்றும் பொறுப்பாளர்கள், புனித இக்னேசியஸ் துவக்க மற்றும் மேல் நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள், வள்ளம் மற்றும் விசைப்படகு யூனியன் பொறுப்பாளர்கள், எழுத்தாளர் குறும்பனை பெர்லின் மற்றும் என்சிபிஎச் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

☯ தமிழினி

அரங்கு எண்: F15, 599-600 ■ tamizhini.in ☎ 8667255103

சாதி விலக்கும் தண்டனையும்

அ.கா.பெருமாள்

இந்திய மரபில் குறிப்பிட்ட சாதியினரிடம் குற்றேவல் செய்வதற்கு என்றே சில சாதியினர் இருந்தனர். பெரும்பாலும் இந்த சாதிக்காரர்கள் தாங்கள் குற்றேவல் செய்யும் சாதியினரின் ஒரு பிரிவினராக இருந்தனர்; இந்த நடைமுறை இப்போது இல்லை என்றாலும் இதுபற்றிய செய்திகளைத் தொகுக்க முடிகிறது.

நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர்களில் பெரும் நிலச்சுவாந்தார்களின் வீட்டில் நல்லது, கெட்டது காரியங்களை (இறப்பு, திருமணம்) நடத்துபவர்களை விசாரிப்புக்காரன் என்று அழைப்பார்கள். இவர் வேளாளராக இருந்தாலும் அங்கீகாரம் உடையவர்களாய் இருக்கவில்லை. இது குறித்து அழகிய பாண்டியபுரம் பெரிய வீட்டு முதலியார் ஆவணங்களில் சான்று உள்ளது.

மராட்டிய கணிகர் சாதியினரிடம் 12 உட்பிரிவுகள் உண்டு. இவர்களில் மண்லிக்கர் என்ற பிரிவினர் மற்ற பதினோரு பிரிவினருக்கும் அடிமையாய் இருந்து பணி செய்திருக்கின்றனர். திருமணம், இறப்பு சடங்குகளில் இவர்களே உதவினர். மண்லிக்கர் பிரிவில் மற்ற பிரிவினர் மண உறவு வைத்துக்கொள்வதில்லை. இப்போது இந்தப் பிரிவு இல்லை; இவர்கள் மற்ற உட்பிரிவுகளுடன் கலந்துவிட்டனர்.

நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர் கிராமங்களில் நிர்வாக அமைப்பில் குற்றேவல் செய்ய ஒருவர் இருந்தார். அவர் மொறையான் என அழைக்கப்பட்டார். ஊரில் நடக்கும் இறப்பு காரியங்களுக்கு இவரே செய்தி சொல்லப் போவார்; இவர் வேளாளர் சாதியினராக இருந்தாலும் வேளாள நில உடைமையாளர்கள் இவர்களை அடிமை போலவே நடத்தினர்.

உடுப்பி பிராமணர்களுக்கு அடிமையாக இருந்த துளு மொழி பேசிய ஒரு சாதியினர் கேரளம்-கொடுங்கல்லூர் கோவிலின் மீன பரணி விழாவிற் கு வருகின்றனர். இந்த சாதியினர் இப்போது துளு பிராமணர்களுக்கு அடிமையாக இருக்கவில்லை என்றாலும் கடன் பட்டவர்களாகவே சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். இது போன்று வேறு சான்றுகளைச் சொல்லலாம்

அடிமைப் பிரிவினருக்கும் அவர்களின் எஜமான சாதிகளுக்கும் முரண்பாடு அல்லது மாறுபாடு வருவதும்; அடிமை சாதியைத் தண்டிப்பதுமான செய்திகள் நாட்டார் வழக்காற்றில் உண்டு.

இப்படியான ஒரு நிகழ்ச்சி கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கல்குளம் வட்டம், திருவிதாங்கோடு ஊரில் கிடைத்த கல்வெட்டில் உள்ளது. இந்த ஊரிலுள்ள பெண்கள் பள்ளியின் முன்பகுதியில் உள்ள கல்வெட்டில் இருந்தது. இக்கல்வெட்டு இப்போது பத்மநாபபுரம் அரண்மனை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

இந்தக் கல்வெட்டைத் திருவிதாங்கூர் தொல்லியல் துறையினர் 1921இல் படி எடுத்திருக்கின்றனர். திருவிதாங்கூர் தொல்லியல் துறை கண்காணிப்பாளராக இருந்த எ.எஸ்.ராமநாதஜயர் இக்கல்வெட்டைப் படியெடுத்திருக்கிறார். 1924இல் இக்கல்வெட்டு Travancore Archaeological Series தொகுதி 5இல் (பக் 90) சிறு விளக்கத்துடன் வெளியாகி உள்ளது.

இக்கல்வெட்டை திருவிதாங்கோட்டிலிருந்து பத்மநாபபுரம் அரண்மனை அருங் காட்சியகத்திற்கு 1960 அளவில் கொண்டு சென்றிருக்கின்றனர். அங்கே இப்போது பாதுகாப்பாய் இருக்கிறது.

தமிழக அரசு தொல்லியல் துறையினர் இக்கல்வெட்டை 2004இல் படி எடுத்திருக்கின்றனர். இது கன்னியாகுமரி மாவட்ட கல்வெட்டுத் தொகுப்பு ஆறில் வெளியாகி இருக்கிறது (2008 எண் 514). இதில் கல்வெட்டு பற்றிய குறிப்பு மட்டுமே உள்ளது. வேறு விளக்கம் இல்லை.

இக்கல்வெட்டின் முதல் பக்கத்தில் 26 வரிகளும் இன்னொரு பக்கத்தில் 25 வரிகளும் மூன்றாம் பக்கத்தில் 15 வரிகளும் ஆக 66 வரிகளும் உள்ளன.

ஒரு வரியில் 3 அல்லது 4 சொற்கள் மட்டுமே உள்ளன 2022ல் இக்கட்டுரை ஆசிரியர் கல்வெட்டு ஆய்வாளர் செந்தி நடராஜன் உதவியுடன் | படி எடுத்தார்.

இக்கல்வெட்டு ஸ்வஸ்திமூர் என தொடங்குகிறது. மலையாள ஆண்டு, 628, சித்திரை மாதம் 9 ஆம் தேதி (1452) வெட்டப்பட்ட இக்கல்வெட்டு இப்போதும் நல்ல நிலையில் உள்ளது.

இந்த ஆவணம் ஜாதி மோதல் தொடர்பான முக்கியமான செய்தியைக் கூறுகிறது. நாட்டின் தென்பகுதியில் வெள்ளநாடார் என்பவருக்கும் வேளாளர் ஜாதியினருக்கும் இடையே பகைமை இருந்தது. இதனால் மோதல் வந்திருக்கிறது, இது தீவிரமான பிறகு ஆட்சியாளர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. இதில் வேளாளர் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்தக் கல்வெட்டு அரசரின் உத்தரவு செய்தியை அறிவிப்பது போன்று அமைந்தது. ஏற்கனவே இந்த உத்தரவு அறிக்கையாக வெளியிடப் பட்டிருக்கலாம் இந்த தொனி கல்வெட்டில் உள்ளது இந்த உத்தரவில் வெள்ளநாடாரைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய செய்தி சொல்லப்படுகிறது.

வெள்ளநாடார் பிரிவினருக்கு எச்சரிக்கை, விலக்கு, தண்டனை தொடர்பான செய்திகள் கல்வெட்டில் உள்ளன. இந்த உத்தரவு வேணாட்டார் வாழும் பகுதிக்கு உட்பட்டது என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம் செய்தி வருமாறு.

வெள்ள நாடார் தமிழ் பேசும் பகுதி மக்களிடம் மண உறவு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது; தமிழ் பகுதியில் உள்ளவர்கள் வெள்ள நாடாருக்குப் பெண் கொடுக்கக் கூடாது, வெள்ள நாடார் மக்கள் தமிழ் பேசும் பகுதியில் கூலி வேலை செய்யப் போகக்கூடாது.

தமிழ் பகுதி மக்கள் வெள்ள நாடார் மக்களைக் கூலிக்கு அமர்த்தக் கூடாது. தமிழ் பேசும் ஊர்களிலும் கோவில்களிலும் நிர்வாகப் பொறுப்பிலோ கணக்கு எழுதவோ வெள்ள நாடாரை அமர்த்தக்கூடாது. இதுபோல் வேறு வேலைகளும் இவர்கள் செய்யக்கூடாது.

வெள்ள நாடார்கள் வேளாள மக்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் பிழை செய்தார்கள். இப்படிச் செய்தவர்கள் 23 பேர்களின் பெயர்கள் கல்வெட்டில் உள்ளன இவர்களைக் கண்டதும் கொல்லலாம் என்பது கல்வெட்டின் உத்தரவு (பெயர்கள் பின் இணைப்பில் உள்ளன).

இந்தக் கல்வெட்டு வெட்டப்பட்ட காலத்தில்(கி.பி. 1452) வேணாட்டு அரசர் யார் என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. இக்காலகட்ட அரசன்

வீர ராம வர்ம குலசேகரன் என்று ஸ்ரீதர மேனன் ஊகிக்கிறார். இந்த அரசன் காலத்தில் வேணாடு திருநெல்வேலி மாவட்டம் களக்காடு ஊர் வரை பரவியிருந்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் திருவனந்தபுரம் பத்மநாபசுவாமி கோவில் நிர்வாகிகளான யோகக்காரர்கள் அரசு நிர்வாகத்தில் தலையிட்டனர். அரசனுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை. வேணாட்டு அரசர்களின் பெரிய பிரச்சினையே அதுதான். இது 1740 வரை நீடித்தது. திருவிதாங்கூர் அரசர் மார்த்தாண்ட வர்மா இதற்கு முடிவு கட்டினார்.

இது கோவில் நிர்வாகிகள், அரசியல் நிர்வாகிகள் ஆகியோருக்கு இடையே உள்ள தனிப்பட்ட பிரச்சனை மட்டும் அல்ல; கோவில் நிர்வாகிகள் ஊர் நிர்வாகத்திலும் அரசியல் நிர்வாகத்திலும் சாதி பிரச்சனைகளிலும் தலையிட்டனர். சாதி மோதல் வருவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். இது போன்ற ஒரு நிலை மதுரை நாயக்கர் காலத்தில் நடந்திருக்கிறது. சாதிகளின் உட்பிரிவுகள் உரிமை வேண்டி வழக்கு நடந்து இருக்கிறது.

திருவிதாங்கோட்டில் கிடைத்த கல்வெட்டின் சுருக்கமான செய்தியைத் திருநெல்வேலி மாவட்டம் கல்லிடைக்குறிச்சியில் கிடைத்த கல்வெட்டு ஒன்றும் குறிப்பிடுகிறது. இந்தக் கல்வெட்டு இந்த ஊர் கோட்டை தெருவில் தனிக் கல்தூணில் உள்ளது. தமிழில் அமைந்த இந்தக் கல்வெட்டு திருநெல்வேலி மாவட்ட கல்வெட்டுகள் தொகுதி ஒன்றில் வெளியாகியிருக்கிறது (2009 எண் 219). இதில் மலையாள வருஷம் 628 சித்திரை மாதம் 5 ஆம் தேதி (1452) வெட்டப்பட்டது என்ற குறிப்பு உள்ளது. ஒருவகையில் இந்தக் கல்வெட்டு நடப்பட்டு நான்கு நாட்கள் கழித்துதான் திருவிதாங்கோடு கல்வெட்டு நடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

கல்லிடைக்குறிச்சி கல்வெட்டில் வேளாளர்களுக்கு வெள்ள நாடார்கள் பிழை செய்துவிட்டனர். தவறு செய்தவர்கள் கணக்கு கோளரி ஐயப்பன், ஐயப்பன் குமரன், அண்டுர் செழியங்கள் ஆகியோர்." வேறு சிலரும் இருக்கலாம் இப்படியாக வேளாளரில் பிழைத்த மூன்று பேர்களைக் கொண்டு பரிகாரம் செய்ய வேண்டும்.

தமிழ் பேசும் பகுதிகளில் வெள்ள நாடார்களைக் கூலி சேவகத்திற்கு அமர்த்தக்கூடாது. அவர்களுடன் மண உறவு வைக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஊர் அல்லது கோவில் நிர்வாகத்தில் பதவி கொடுக்கக் கூடாது. தேசநலன் காரியமாக இவர்களைப் பணியில் அமர்த்தக்கூடாது என்னும் செய்திகள் உள்ளன.

இந்தக் கல்வெட்டு 44 வரிகள் கொண்டது. ஒரு வரி சரியாகத் தெரியவில்லை. திருவிதாங்கோடு

கல்வெட்டில் குற்றவாளிகள் என குறிப்பிடப்படும் பெயர்கள் இக்கல்வெட்டில் இல்லை.

இந்தக் கல்வெட்டில் வேளாளருக்கு வெள்ள நாடார் பிழைத்தது, மலையாள வருஷம் 561 மீன மாதம் ஞாயிறு 29 ஆம் தேதி என உள்ளது. இதை கி.பி 1386 பங்குனி மாதம் என எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்படியானால் வெள்ள நாடார் வேளாளரைப் பிழைத்து 166 வருடங்கள் கழித்து இந்த உத்தரவு வந்தது என ஆகும். இது பொருந்தவில்லை, இதனால் கல்லிடைக்குறிச்சி கல்வெட்டில் கொடுக்கப்பட்ட ஆண்டு தவறு எனக் கருதலாம்.

திருவிதாங்கோடு கல்வெட்டை முதலில் படி எடுத்த இராமநாத ஐயர், இந்த மோதலுக்குக் காரணமான சாதியினர் வெள்ள நாடார் என்பவரே! கல்வெட்டில் அப்படியே உள்ளது. இவர் வெள்ள நாடார் அல்லர் வெள்ள நாடர் என்பதே சரி. இவர்கள் வேளாளரின் ஒரு பிரிவினராக இருக்கலாம். திருவனந்தபுரம் அருகே வெள்ளநாடு என்ற ஒரு பகுதியில் உள்ள வெள்ளாளரின் உட்பிரிவினர் ஆக இருக்கலாம் என்கிறார்.

இந்தக் கல்வெட்டு இருந்த இடம் (திருவிதாங்கோடு) தமிழ் பேசிய பகுதி அல்ல; நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர்கள் திருவிதாங்கோடு வேளாளருடன் உறவு வைத்துக் கொள்வதை குறைவாகக் கருதினர். இவை எழுபதுகளில் கூட இருந்தது. இது முரண்பாடான புரியாத புதிர்.

திருவிதாங்கூர் வரலாற்றை எழுதிய டி.கே.வேலுப்பிள்ளை " வேணாட்டில் குறிப்பிட்ட ஜாதியினர் தலையெடுத்து மேலே சென்றபோது, அவர்களின் உட்பிரிவினர் சிலரை விலக்கி, வைக்கும் அளவுக்கு நிலை மோசமாக இருந்தது என்கிறார் வெள்ள நாடார். வேளாளர் பகைமையும் அதன் விளைவையும் இதனுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கலாம்.

பின் இணைப்பு

கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் குற்றவாளிகள்

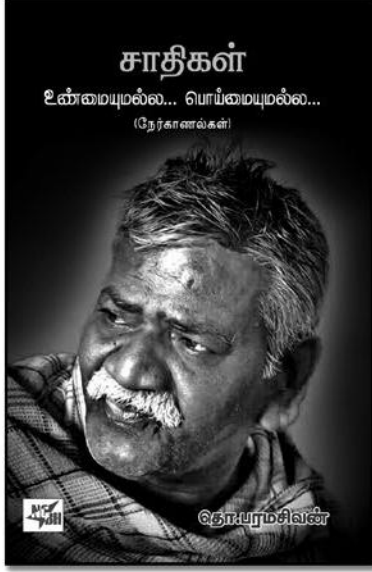
ஐயப்பன் மார்த்தாண்டன், குமரன் ராமன், ஐயப்பன் ஆண்டி, மார்த்தாண்டன் மழவராயன், தும்பிச்சில் மார்த்தாண்ட மழவராயன், நம்பன் தொண்டைமான், மார்த்தாண்ட பணிக்கன், காரைக் குன்றன், சொட்டுர் முதலியார், பார்பன்பார்பன் மக்கள் இரண்டு பேர், படைக்கல முத்தையன், மாடம்பி, நிரப்பார ஈச்சம்பி, பேரூர் நாயர், அய்யன் பாப்பன், மார்த்தாண்டன், ஆரு செம்பிய பணிக்கன், சடையன் கோதை, வளவன் கண்ணன், இழிகம் முருகன், தூவத்து ராமன்

கட்டுரையாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
தொ.பரமசிவன் அவர்களின் நூல்கள்

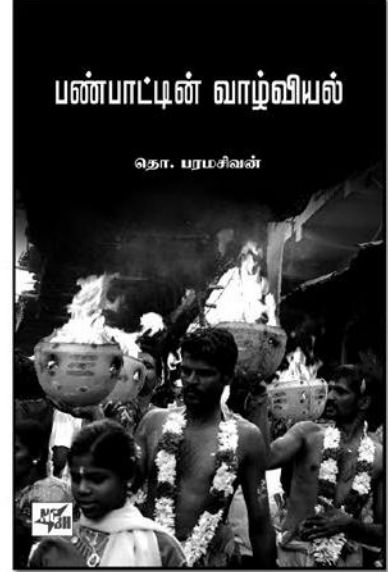
அரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

₹ 270/-

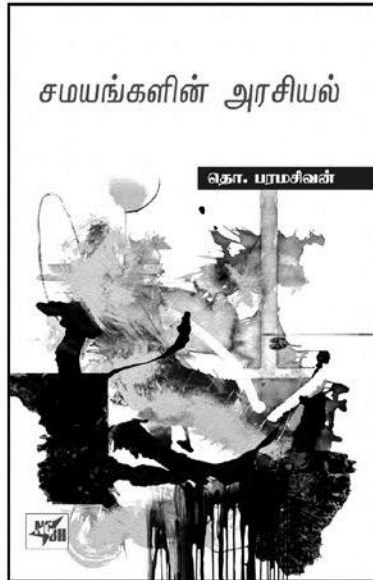
₹ 215/-

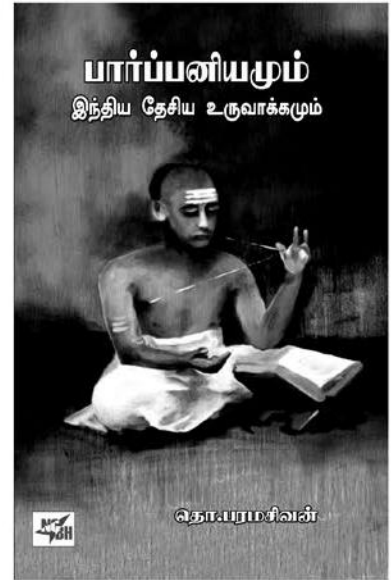
₹ 215/-

₹ 400/-

₹ 55/-

₹ 75/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட் கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
 ☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

சாதாரண மனிதர்களைப் போற்றுவோம்

க. பழனித்துரை

நான் அதிகாலை நடைபயணம் செய்யும்போது சந்திக்கும் மனிதர்களின் செயல்பாடுகளை வியந்து பார்ப்பதுண்டு. அப்பொழுதெல்லாம் என் சிந்தனையில் தோன்றுவது காந்தியின் கருத்துக்கள்தான். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் செய்ய வேண்டிய முதல் பணி என்ன என்று கேட்டபோது, நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு அவர்களின் சுயமரியாதையை மீட்டெடுத்துத் தருவது என்றார். ஒரு மனிதன் சக மனிதனால் மதிக்கப்படல் வேண்டும். அதற்கான சிந்தனைச் சூழலை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு சமத்துவம், சமப்பார்வை பற்றி புரிந்தவர்களாக மக்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். ஆனால் அது இன்றுவரை நிறைவேறவில்லை. 75 ஆண்டுக்கால மக்களாட்சி, அதன் அடிப்படைக் கூறுகளில் ஒன்றான சமத்துவம், சுயமரியாதை என்பவனவற்றைக்கூட மக்கள் மத்தியில் நம்மால் பின்பற்றவைக்க முடியவில்லை என்றால் நாம் எங்கு இருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். எவரையும் சார்ந்து எதிர்பார்த்து வாழாமல் தன் உழைப்பை நம்பி வாழும் மனிதர்களைப் பார்க்கும்போது அவர்கள்மேல் எனக்கு ஒரு பெரும் மரியாதை ஏற்படும்.

ஆனால், அந்த மனிதர்களுக்கு சமூகத்தில் என்ன மரியாதை இருக்கிறது என்று யோசித்துப் பார்ப்பேன். காரணம், பணம் வைத்திருப்போர், அரசியல்வாதிகள், அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் என மேற்கூறிய அனைவரையும் சமூகம் மதிக்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் எவ்வளவு அறமற்று செயல்பட்டாலும் இவர்களை மதிக்கத் தவறாது நம் சமூகம். அந்த மரியாதை என்பது உள் உணர்விலிருந்து வருகிறது என்றால் பெரும்பாலும் இல்லை என்பதுதான் உண்மை.

இருந்தாலும் மதிப்பதுபோல் நடக்கவாவது செய்வார்கள் மேற்கூறியவர்களைப் பார்க்கும்போது. காலை மூன்று மணிக்கு எழுந்து பால் கறந்து இருசக்கர வாகனங்களில் வீடுவீடாகச் சென்று பால் ஊற்றுபவர்களின் உழைப்பு, நான்கு வழிச்சாலையில் பனிபடர்ந்த புல்லை; தான் வளர்த்துவரும் மாடுகளுக்கு அறுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு வயதான முதியவர், இந்தப் பனியிலும் ஒரு சாக்கில் அடுப்பெரிக்க சுப்பிகளைப் பொறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு அந்த நான்கு வழிச்சாலையைக் கடப்பதற்கு பக்கத்தில் நிற்போரை, நான் சாலையைக் கடக்கலாமா என்று கேட்டு அவருடன் சாலையைக் கடக்கும் மூதாட்டி, அதிகாலை நகரத்திற்குச் சென்று காய்கறிகள் மொத்தமாக வாங்கி வீடுவீடாகத் தலையில் சுமந்து விற்கும் ஒரு நடுத்தர வர்க்கப் பெண்மணி, முதல் நாள் மாலையே கிராமங்களுக்குள் சென்று அங்குப் பயிரிட்ட கீரையை வாங்கி இரவில் பனியில் துணிபோட்டு மூடிவைத்து மறுநாள் காலையில் தன் தலைச் சுமையாக வீடுவீடாகச் சென்று விற்கும் வயதான மூதாட்டி, தோட்டங்களில் அதிகாலை பூக்கள் வாங்கி வீடுவீடாகச் சென்று உதிரிப்பூக்கள் காய்வதற்குள் விற்கும் பெண்கள், அதிகாலை எழுந்து, குழந்தைகளுக்கு ஏதாவது ஓர் உணவு தயாரித்து வைத்துவிட்டு வீட்டு வேலை செய்ய ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நடுத்தர வயதுப் பெண்கள், நிறுவனங்களுக்கு பாதுகாப்புப் பணிக்கும், வீதிகளைத் தூய்மைப்படுத்தும் பணிக்கும், கழிப்பறை சுத்தம் செய்யும் பணிக்கும் செல்ல, ஓட்டமும் நடையுமாய் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஆண்களும் பெண்களும், நான்கு மணிக்கு எழுந்து தேனீர் கடையைத் திறந்து தேனீர் தயாரிக்க தூக்கத்தைக் கலைத்துவிட்டு கடைக்குள் பணியாற்றும் டீக்கடைக்காரர்கள், அதிகாலை வரும் புகை வண்டி மற்றும் பேருந்துகளிலிருந்து வரும் பயணிகளை அவரவர் செல்லும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல ஆட்டோக்களை இயக்கும் ஆட்டோக்காரர்கள், ஐந்து மணிக்கு எழுந்து காலை தன்

அழகு நிலையத்தைத் திறந்து வைத்து முடிதிருத்தம் செய்யத் தயாராகும் அழகுக் கலைஞர்கள் என அனைவரையும் பார்க்கும்போது அவர்களின் அன்றாட உழைப்பு, அதை நம்பி வாழ்க்கை நடத்தும் மனிதர்கள். தங்கள் உழைப்பைத் தவிர வேறு சிந்தனையற்று செயல்படுவதைப் பார்க்கும்போது நாம் மதித்துப் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள் இந்த உழைக்கும் மக்கள்தான். ஆனால், இவர்கள் யாருடைய மரியாதையையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நாமும் அவர்களைப் போற்றுவதும் இல்லை, பாராட்டுவதும் இல்லை. அறமற்றுச் செயல்படும் மனிதர்கள் கையில் இருக்கும் பணத்திற்கும், அதிகாரத்திற்கும் மரியாதை கொடுக்கத் தவறுவதில்லை. இதை எண்ணும்போது நாம் எவ்வளவு முரண்பாடுகளோடு அறமற்றுச் செயல்பட்டுக்கொண்டுள்ளோம் என்பது அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது.

ஓர் அரசியல்வாதியைவிட, ஓர் ஆசிரியரைவிட, ஓர் அதிகாரியைவிட, ஓர் அலுவலரைவிட, ஒரு பெருவணிகம் செய்பவரை விட, ஒரு மருத்துவரை விட, ஒரு பொறியியல் வல்லுநரைவிட எனக்கு மேற்கூறிய அனைவரும் மேலானவர்களாகவே தெரிகின்றார்கள். காரணம், நான் மேற்கூறிய சாதாரண மனிதர்களால் சமூகத்திற்கு எந்தவிதத் தீங்கும் கிடையாது. ஒரு மாடு மேய்க்கின்றவரோ அல்லது ஆடு மேய்க்கின்றவரோ இந்தப் புவிக்கு எந்தக் கெடுதலையும் விளைவிக்கவில்லை.

ஆனால், அவர்களின் பெருந்தன்மையை நாம் என்றும் போற்றியதில்லை. அவர்களுக்கு சமூகத்தில், அரசியலில், ஆட்சியில் நடக்கும் அவலங்கள் அனைத்தும் தெரியாமலில்லை. அவர்களுக்கு அந்த அவலங்களைப் பற்றி சிந்திக்க, செயல்பட நேரமில்லை. தங்களுடைய முழு நேரமும் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்கவே படுகின்ற பாடு கொஞ்சமல்ல. அவர்களின் எல்லையற்ற பொறுமையில்தான் அறமற்றுச் செயல்படும் அத்தனை பிரிவினரும் அமைதியாக வாழ முடிகிறது. அவர்களின் மனக்குமுறல்களுக்குத் தீனிபோட நம்மிடம் கோவில்களை, சினிமாக் கொட்டகைகள், தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வைத்திருக்கின்றோம். எனவே, அவர்கள் அவைகளில் கரைந்துவிடுவார்கள். அரசு அவர்களைப் பார்த்து பரிதாபப்பட்டு திட்டங்கள் தீட்டி கோடிகளில் செயல்படுத்துவார்கள். மக்களின் வறுமையை ஒழிக்க செயல்பட்டவர்கள் வசதியுடன் வாழ்கின்றனர்.

ஆனால், வறுமை நீடிக்கின்றது. அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் பற்றியோ, ஆட்சியைப் பற்றியோ, ஆளுகை பற்றியோ, நிர்வாகம் பற்றியோ எதற்கும்

கவலைப்படுவதில்லை. அதற்கு அவர்களுக்கு நேரம் இல்லை. அவர்கள் வாழ்வது வாய்க்கும் கைக்கும் தான். ஆனால், அவர்கள் சந்தைக்கு நுகர்வோராகத் தேவைப்படுகிறார்கள், அரசாங்கத்திற்கு பயனாளியாகத் தேவைப்படுகிறார்கள், கட்சிகளுக்குத் தொண்டர்களாகவும், வாக்காளர்களாகவும் தேவைப்படுகிறார்கள், அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு மனுதாரராகத் தேவைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அனைவரின் மேம்பாட்டுக்கு, இந்த ஏழை எளிய மக்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். இவர்களை வைத்து சுரண்டி வாழ்வோர் அரசின் தயவால் அதிகாரமிக்கவர்களாகப் பவனி வருகிறார்கள். ஏழை மக்களால் எந்தச் சமூக விழுமியமும் பாதிக்கவில்லை. சாதாரண மனிதர்களிடம் இருக்கும் நியாய உணர்வு, சமூகக் கரிசனம், மனிதப்பற்று இவைகளைப் பெரிய மனிதர்கள் என்று தம்பட்டம் அடிக்கும் மனிதர்களிடம் பார்க்க முடியவில்லை. அரசியலில் நுழைந்து மக்கள் பணத்தை கோடிகோடியாகக் கொள்ளையடித்துவிட்டு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தப்பிக்க நினைக்கும் அரசியல்வாதிகளை இவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது இவர்களின் மேன்மை நமக்குப் புலப்படும்.

மனித குலத்தைக் காக்க மருத்துவப்படிப்பு படித்த மருத்துவர் தன்னிடம் வரும் நோயாளிகளுக்கு நோய்களைத் தீர்க்கும் கடவுளாகச் செயல்படுவதற்குப் பதில் கோடிகளைக் குவிக்கும் இலக்கு வைத்து நோயாளிகளைக் கடனாளியாக்குவதும், அவர்களை தொடர் நோயாளிகளாகக் கட்டமைப்பதையும் செய்யும் அரசுக்களாக மாறி பணம் பறிக்கும் ஈட்டிக்காரர்களாகச் செயல்படும் மருத்துவர்களுடன் இந்தச் சாதாரண மனிதர்களை ஒப்பிடும்போது, மெத்தப் படித்த மருத்துவரைவிட சாதாரண மனிதர்கள் பன்மடங்கு உயர்ந்தவராகவே தெரிகின்றார்கள்.

ஆசிரியப்பணி புனிதமானது, அந்தச் சேவையைச் செய்ய லட்சங்களைக் கொட்டிக் கொடுத்து பணியினை பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளில் பெற்றுக் கொடுத்த பணத்தை எடுக்க ஏதாவது ஒரு தொழிலையும் தொடங்கி வைத்து ஆசிரியப்பணி துணைப்பணியாக்கிக் கொண்டு செயல்படும் ஆசிரியர்கள், உயர்கல்விக்கு வழிகாட்டும் கல்விமாண்கள் அலங்கரித்த துணைவேந்தர் பதவிகளைச் சந்தையில் விலை கூறி விற்றவர்கள், வாங்கியவர்கள், நீதி தேவனிடம் நீதி பெற்றுத் தரும் முகவர்களாகச் செயல்படும் வழக்கறிஞர்கள், நியாயம் அநியாயம் பற்றி எந்தப் பார்வையும் அற்று சத்தியத்தையும், தர்மத்தையும், நியாயத்தையும் என் வாத்திறமைமையால் மிதித்துத் துவைத்து கொலைகாரனையும், கொள்ளைக்காரனையும் என்னால் பாதுகாத்துத் தரமுடியும் என மார்தட்டிச் செயல்பட்டு கோடிகளில்

சம்பாதிக்கும் வழக்கறிஞர்கள், ஓர் அளவுக்குமேல் பணம் ஈட்டும் அனைவரும் அரசுக்கு வரி செலுத்த வேண்டும், எவ்வளவு செலுத்த வேண்டும் என்று அரசு நிர்ணயம் செய்த அளவை எப்படி எல்லாம் மாற்றி அரசுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையைச் செலுத்தாமல் நான் உங்களுக்கு உபாயம் தருகிறேன், உங்கள் வருமானக் கணக்கை என்னிடம் தாருங்கள் எனக்கூறி அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாயை இழக்க தணிக்கை செய்யும் தணிக்கையாளர்கள் அனைவருடனும் இந்த சாதாரண மக்களை ஒப்பிட்டால், மதிக்கத்தக்கவராகத் தெரிவது இந்த சாதாரண மனிதர்கள்தான்.

எனவே இன்று படித்தோர், ஆட்சியாளர், அதிகாரி, பெரும் தொழிலதிபர், கல்வியாளர், செல்வந்தர், பெருவணிகர் எனக்கூறும் மனிதர்களின் முறையற்ற செயல்களால்தான் சுதந்திரம் பெற்று 75 ஆண்டுக்காலம் மக்களாட்சியில் நாம் வாழ்ந்தும் 80 கோடி மக்களுக்கு பொது வினியோகத் திட்டத்தில் 2½ ஆண்டுக் காலமாக விலை இல்லா கோதுமையும், அரிசியும், பருப்பும் கொடுத்து உணவுப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து பட்டினி இல்லா இந்தியாவாக வைத்துள்ளோம் என ஐ.நா. மன்றம் ஒன்றில் கூறுவது நமக்கு பெருமை தருவதுதானா? 9% பொருளாதாரம் வளர்ந்துவிட்டது, நாம் பொருளாதார வளர்ச்சியில் சாதனை படைத்துவிட்டோம் என்று கூறியபோது, இன்றைய பிரதமர் அன்று ஒரு கேள்வி கேட்டார், இத்தனை ஆண்டு மக்களாட்சியில் நாம் இருந்தும் ஆண்டுக்கு ரூ.45000 கோடியை செலவிட்டு பட்டினியோடு யாரும் படுக்கைக்குச் செல்லக்கூடாது எனக்கூறி மக்களை மண்வெட்ட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது இந்தியாவின் சாதனை அல்ல வேதனை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்றார். அவரும் இத்திட்டத்தினை கூடுதல் நிதி ஒதுக்கி செயல்படுத்துகின்றார். இந்த நிகழ்வுகள் நமக்குக் கூறும் செய்தி ஒன்றுதான். பொருளாதாரம் வளர்கின்றது. ஆனால், ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவில்லை.

பலமுறை பாராளுமன்றத்தில் ஒரு கேள்வி திரும்பத்திரும்ப கேட்கப்பட்டது. இந்தியாவில் உள்ள அனைத்துக் குடும்பங்களுக்கும் தேவையான குறைந்தபட்ச அடிப்படை வசதிகளை இந்த அரசாங்கங்கள் செய்து கொடுத்துவிட்டனவா? என்பதுதான் அந்தக் கேள்வி. அந்தக் கேள்விக்கு இன்றுவரை எந்தப் பிரதம அமைச்சரும் ஆம் செய்தாகிவிட்டது என்று கூறமுடியவில்லை. எவை அந்த அடிப்படை வசதி, குடியிருக்க ஓர் இடம் மற்றும் வீடு, மரியாதையுடன் வாழ ஒரு கழிப்பிடம், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர், சுகாதாரத்திற்கான

பாதுகாப்பு, கல்விக்கான பாதுகாப்பு, மற்றும் வாழ்வாதாரம் போன்றவைகள்தான்.

இவை அனைத்தும் சிறிய நாடுகளில் 3% பொருளாதார வளர்ச்சி அடைகின்ற நாடுகளில் அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் செய்துகொடுத்து விட்டனவே. 8% பொருளாதார வளர்ச்சியில் நம்மால் ஏன் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. இந்தியா பொருளாதாரத்தில் வளர்ந்தது உண்மைதான். ஆனால் ஏழைகளின் வாழ்வு மேம்படவில்லையே! உணவு உற்பத்தி பெருகியது. பால் உற்பத்தி பெருகியது, குடோன்களில் உணவு தானியம் இருக்கிறது, பாதுகாப்பின்றி வீணாகிக்கொண்டிருக்கிறது, ஆனால். அது ஏழைகளுக்கு எட்டவில்லையே. பால் ஆண்டவனுக்கு குடம் குடமாக ஊற்றுகிறோம், ஊட்டச்சத்து பாதித்த குழந்தைகள் உலகிலேயே அதிக எண்ணிக்கையில் நம்மிடம்தானே இருக்கின்றார்கள்.

இந்தச் சூழலிலும் சாதாரண மக்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடி அன்றாடம் அலையும் மக்களின் வாழ்வு என்பது சிக்கலுக்கு உள்ளானபோதும், அமைதியாக உழைப்பதைச் சுதர்மமாக ஏற்று செயல்படுகின்றார்களே. ஆகையால்தான் காந்தி ஏழைகளுக்குத் தேவை சுயமரியாதை, அதையாவது செய்து தாருங்கள் என்றார். ஏழையாக வாழ்வது பாவமல்ல. ஆனால், அவர்கள் வறுமையில் வாடக்கூடாது, பசியுடன் இருக்கக்கூடாது, பிணியுடன் இருக்கக்கூடாது, அறியாமையில் இருக்கக்கூடாது. எனவே. முதலில் உழைக்கின்ற மனிதர்களைப் போற்றக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களை

மதிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் மரியாதையுடைய வாழ்வை வாழ வழிவகை செய்து தரவேண்டும். அவர்களைப் பணக்காரர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று எண்ண வேண்டாம். அவர்களை அவமதிக்காது, உழைத்து வாழ்க்கை நடத்துவோரை மதிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றார். உண்மை, உழைப்பு, நேர்மை இவைகளை கடவுளாகச் சித்திரித்தார் மகாத்மா காந்தி. இந்தச் சிந்தனை எவரிடமும் இல்லை.

ஆனால், சாதாரண மனிதர்களிடம் இருக்கிறது. சில சாதாரண மனிதர்களின் பெருந்தன்மை நம்மை வியக்கவைக்கும். அந்த அளவுக்கு வாழ்கின்றார்கள். ஆனால், அதை நமக்கு பார்க்கத் தெரியவில்லை. இதைப் புரிந்துகொள்ள ஒரு சில அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டால் உதவியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் பிணம் எரிக்கும் பணியைச் செய்வோர் பற்றி ஒரு சிறு ஆய்வு மேற்கொண்டபோது பிணம் புதைப்பதையும் எரியூட்டுவதையும் காலகாலமாக கிராமங்களில் செய்கின்றவர்களைச் சந்தித்து உரையாடிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது உங்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் தருகிறார்கள் என்று கேட்டேன். அப்பொழுது ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். அதன் பிறகு “அதற்கு என்ன கூலி! அது ஒரு புனிதச் செயல்தானே, நாங்கள் செய்கின்றோம். அதற்கு ஏன் நாங்கள் கூலி கேட்க வேண்டும். அவர்களால் எவ்வளவு முடிகிறதோ அவ்வளவு தருவார்கள். அதில் நாங்கள் எந்தப்

பேரமும் பேசுவதில்லை. கொடுப்பதை நாங்கள் வாங்கிக்கொள்வோம்” என்றனர்.

அப்பொழுது நான் குறுக்கிட்டுக் கேட்டேன், அந்தப் பணி அவ்வளவு எளிதானதா? நீங்கள் என்ன வசதி படைத்தவர்களா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறிய பதில் என்னை வியக்கவைத்தது. பிணம் எரியூட்டுபவர் பணி என்பது ஒரு தொடர்பணி, அது பதினாறு நாட்கள் செய்யும் பணி. அதில் முதல் இரண்டு நாள் அதாவது இறந்த நேரத்திலிருந்து சிதை எரியூட்டி, எரியூட்டப்பட்ட இடத்திலிருந்து எரிந்த சாம்பலை அள்ளுகின்றவரை பல பணிகள் எங்களுக்கு உண்டு. அத்தனையும் நாங்கள் செய்து கொடுத்து விடுவோம். அந்தச் சடங்குகள் அனைத்தும் நாங்கள் முன்னின்று நடத்தி விடுவோம். அந்தப் பணியை எந்த நாளிலும் வேண்டா வெறுப்பாகச் செய்தது கிடையாது. முறைப்படி, வழக்கப்படி, சாதிக்குத் தகுந்தவாறு செய்து கொடுத்துவிடுவோம்.

அது மட்டுமல்ல. எப்படி அந்தணர் கோவிலில் இறைவனுக்கு பூஜை புனஸ்காரம் செய்கின்றாரோ அதே போல் இறந்தவர்களுக்கு நாங்கள் செய்து விடுவோம். அதில் எவரிடமிருந்தும் எந்த எதிர்பார்ப்பும் இருக்காது. கோவிலில் அர்ச்சகருக்குத் தருவது போல், எரியூட்டியதற்கும் புதைத்ததற்கும் பணம் தருவார்கள். அப்படியே நாங்கள் வாங்கிக் கொள்வோம்” என்றனர். “அங்கு துக்கம் விசாரிக்க வருகின்ற உறவினர்கள் பலர் எங்களுக்குப் பணம் தருவார்கள்; சிலர் மது வாங்கித் தருவார்கள். அவைகளை நாங்கள் அன்பின் அடையாளமாகப் பெற்றுக் கொள்வோம். எவ்வளவு சிரமம் இருந்தாலும் அவைகளைப் பொருட்படுத்தாது அந்தப் பணி எங்களுக்கு இறைவனால் விதிக்கப்பட்டது என்று எண்ணிச் செய்துவிடுவோம். அன்றைய நாள் கூலி என்று நாங்கள் பார்ப்பதும் கிடையாது, அதேபோல் ஒரு பிணத்திற்கு எவ்வளவு என்று பார்ப்பதும் கிடையாது.

இறந்த பிணத்தில் பணம் பார்ப்பது என்பது எவ்வளவு கீழ்மையானது, அதை எப்படி நாங்கள் செய்ய முடியும்?” என்று எனக்கு பதில் அளித்தார். அவர்களின் பெருந்தன்மையைப் பாராட்டினாலும், அவர்களிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டேன். அது என்ன கோவிலில் அர்ச்சனை செய்வது போன்ற எளிமையான பணியா என்றேன். “அது ஒரு சிக்கலான பணிதான்” என்று தன் சட்டையை கழற்றிக் காண்பித்தார். கையைக் காண்பித்தார். எங்குப் பார்த்தாலும் வடு. சில தீக்காயங்களாகவே இருந்தது. “பிணம் எரித்த பிறகு எங்கள் உடல்நிலை எப்படி இருக்கும் என்பது எங்களுக்குத்தான் தெரியும். பிணம் எரிக்கும்போது

எவ்வளவு பாதுகாப்பற்ற சூழலில் இந்தப் பணியினைச் செய்கின்றபோது என்னவெல்லாம் நடக்கும் என்பது எங்களுக்கு மட்டுமே தெரிந்த ஒன்று.

அதைக் கேட்பதற்கும் நாதி இல்லை, அதற்கு தீர்வு காண்பதற்கும் யாருமில்லை. நாங்கள் என்ன சங்கம் வைத்து போராடியா எங்கள் கூலியை நிர்ணயம் செய்கின்றோம்” என்று விளக்கினார். அவரின் கதை முழுக்க ஒரு சோக வரலாறு. அதை ஒரு மிகப்பெரிய ஆய்வுக் கட்டுரையாக ஆராய்ச்சிச் சஞ்சிகையில் வெளியிட்டிருந்தேன். அதை அரசுக்கும் அனுப்பினேன். எந்த விவாதமும் அதில் இல்லை. சமீபத்தில் அதே ஊருக்குச் செல்ல வேண்டி இருந்தது. அப்படி அங்குச் சென்றபோது, என்னுடன் அன்று உரையாடிய மனிதர்களில் ஒரு சிலரைப் பற்றிக் கேட்டேன். அவர்கள் மரித்துவிட்டதாகக் கூறினார்கள். ஏன் என்றேன். அவர்கள் “இந்த பெரும் தொற்றுக் காலத்தில் பிணங்களை எரியூட்டினார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் எரியூட்டிய பிணங்களில் பல கோவிட் பாதிப்பால் கொண்டு வரப்பட்டவை.

இவர்களுக்கு எந்த உண்மையும் தெரியாது. இவர்கள் இறந்தபோதுதான் தெரிந்தது, இவர்களும் கோவிட்டினால் இறந்தார்கள் என்று. பிணத்தைக் கொண்டு வரும் போது எந்த உண்மையும் பிணத்தைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரிவிப்பது கிடையாது. நாங்களும் கேட்பது இல்லை, அவர்களும் கூறுவது இல்லை. எந்தப் பாதுகாப்பு உபகரணமும் இன்றி இந்தப் பணி செய்ததால் இவை நேர்ந்தது” என்று கூறினார்கள். அப்பொழுது இன்னொரு செய்தியையும் கூறினார்கள். “எங்கள் ஊரில் மட்டும் அல்ல, இதேபோல் பல ஊர்களிலும் இந்தத் தொழில் செய்வோர் பலர் இறந்துள்ளனர். இதைப் பற்றி கவலை கொள்ள எங்களுக்கு யார் இருக்கின்றார்கள்” என்று கேட்டபோது, காந்தி சொன்ன வரிகள் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது” என்று கடைக்கோடி மனிதனின் கேள்விக்கு பதில் கிடைக்கிறதோ அன்றுதான் இந்திய நாடு விடுதலை பெற்று சுதந்திரமாகச் செயல்படும் நாடு என்று நம்மை அழைத்துக்கொள்ள முடியும் என்றார். இன்று நாம் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றி விவாதத்தைத் தொடராமல் வாழ்வியல் பற்றி விவாதிக்க முயல வேண்டும். அப்படி விவாதிக்கும்போதும் மிக முக்கியமாக சுயமரியாதையைப் பாதுகாக்க விவாதத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

கட்டுரையாளர், காந்திகிராமிய பல்கலைக்கழக ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாயத்துராஜ் ஆராய்ச்சி இருக்கைத் தலைவர் (ஓய்வு)

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் மகத்தான படைப்பு விரைவில்...

சங்க இலக்கிய உரைவேறுபாட்டுக் களஞ்சியம்

ஒரு நூற்றாண்டு வாசிப்புப் பின்புலத்தில்

பாடல் - பாடவேறுபாடு - உரைவேறுபாட்டு விளக்கங்கள் - பாடற்கருத்து -
அருஞ்சொற்பொருள் - விரிவான ஆய்வு முன்னுரை எனும் அமைப்பில்

எண்மரின் பத்தாண்டுகாலக் கடும் உழைப்பில்

20 தொகுதிகள், 8000 பக்கங்கள்

உயர்ந்த கட்டமைப்பில்

தமிழக வரலாற்றில் முதல்முறையாக

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு பேண்ட்மேன்!

ஐனவரி மாதத்துடன் முடிவடையும்
சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

5665	2417	3952	4054	3961	8554	7771
1157	8790	3953	4055	3962	8555	524
1156	1507	3954	3960	4056	8556	5746
1117	4052	3956	3958	3966	8557	4264
4265	4053	3951	3959	8552	3967	883
4264	8551	2383	3955	8553	523	522,

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள்
தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற
புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட..
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 45.00

ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00.

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தாத் தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106,
திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554,
சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726,
ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773,
விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

உங்கள் குழந்தை பள்ளிக்கூடம் போகத் தயாரா?

மருத்துவர் ப.வைத்திலிங்கம்

குழந்தை பிறந்ததிலிருந்தே பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தையின் பள்ளிப்படிப்பு பற்றிய ஆர்வத்தால் குழந்தைக்கேற்ற நல்ல பள்ளியைத் தேட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். குழந்தைகளுக்கான ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வி 6 வயது முடிந்த பிறகுதான் ஆரம்பிக்கிறது. அதற்கேற்றவாறு குழந்தையை ஆரம்பப் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்குத் தயார்படுத்தும் நோக்கத்துடன் நர்சரி, கிண்டர் கார்டன், அங்கன்வாடி எனப் பல்வேறு அமைப்புகள் உருவாகி விட்டன. ஆரம்பப் பள்ளிக்கும் முன்னதான இந்த அமைப்புகளில் சேர்க்கக் குழந்தை தயாராக உள்ளதா என்பதைப் பற்றி விவாதிக்கும் கட்டுரை இது.

பெற்றோர்களின் கவலை

என் குழந்தைக்கு சாப்பிடத் தெரியாதே? டாய்லெட் போய்விட்டு ஒழுங்காகக் கழுவக்கூட தெரியாதே? சட்டையைப் போட்டுவிட்டு பட்டனை நான்தானே போட வேண்டும்? மற்றக் குழந்தைகள் என் குழந்தையை அடித்துவிடுவார்களோ? என் குழந்தை தொட்டால் சினுங்கியாச்சே? புது இடத்தில் பயம் தொற்றி கொள்ளுமோ... என்ன செய்வது? போன்ற பலப்பல கேள்விகள் பெற்றோர்கள் மனதில் வந்து நிற்கும்.

குழந்தையைப் பள்ளியில் சேர்த்த பிறகு பெரும்பாலான பெற்றோர்களுக்கு, குழந்தையைப் பிரிந்து சில மணி நேரங்கள் தினமும் இருக்க வேண்டுமே என்ற கவலை வந்துவிடும். அதே நேரத்தில் குழந்தைக்கும் பெற்றோரை பிரிந்துவிட்டு வந்து விட்டோமே என்ற கவலை. பெற்றோர்களுக்கும் குழந்தைக்கும் ஏற்படும் இந்தப் பயமும் கவலையும் கலந்த நிலையை SEPARATION ANXIETY என்று சொல்கிறோம்.

இதெல்லாம் ஒரு பொருட்டே இல்லை. உங்கள் குழந்தை புதிய சூழலில் எப்படி மற்றக் குழந்தைகளுடன் பழகி, உரையாடி பயிலப்போகிறான் என்பதுதான் முக்கியம். மருத்துவரீதியில் உங்கள் குழந்தைகள் மூன்று வயதுக்கான உடல் மற்றும் மன வளர்ச்சியுடன் இருக்கிறார்களா என்று பாருங்கள். ஆரம் பகாலத்தில் குழந்தையின் மூளையின் வளர்ச்சி விகிதம் மிக வேகமாக இருந்தாலும் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் உடலும் மனமும் ஒரே சீராக வளருவதில்லை. குழந்தைகளுக்கு வீட்டிலும் சமூகத்திலும் கிடைக்கும் ஆரம்பகால அனுபவங்களும் நுகர்வுகளும்தான் அந்தக் குழந்தையின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

நிறைய குழந்தைகள் போதுமான உடல், மன வளர்ச்சியில்லாமலும், சமூகத்தோடு சேர்ந்து பழகும் தன்மை இல்லாத நிலையிலும்தான் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். நாம் அம்மாதிரியான குழந்தைகளை முன்னரே அடையாளம் கண்டு அதற்கான மருத்துவத் தேவைகளைச் செய்த பிறகு பள்ளிக்கு அனுப்பினால் அந்தக் குழந்தையின் வாழ்க்கை வளம் பெறும்.

குழந்தைகளின் பொதுவான வளர்ச்சி எப்படி இருக்க வேண்டும்?

மூன்று வயது குழந்தைக்கு எனர்ஜி அளவில்லாமல் இருக்கும். எப்போதும் துறு துறுதான். வீட்டில் இருக்கும் பெரியவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கொஞ்சம் ஓய்வும் தூக்கமும் தேவை. இவர்களுக்குத் தேவையில்லை. குழந்தைகளின் மூளை வளர்ச்சியும் மிக வேகமாக ஆறு வயது வரையிலும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. தினமும் புதுப்புது நியூரான்களும் அவைகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில் இருக்க டென்ட்ரைடிக் கணைக்களும் ஏராளமாக உருவாக்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த வயதில் மூளையும் எளிதில் கற்றுக்கொள்ளும்படியாக, ஈரமான சிமென்ட்டைப் போல, எளிதில் வார்த்தெடுக்கும்படி நெகிழித்தன்மையுடன் இருக்கிறது. மூன்று வயதில் இவர்களின் பொதுவான உடல், மன வளர்ச்சி எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

இந்த வயது குழந்தைகள் மாடிப்படிகளில் ஏறும்போது, ஒரு படியில் ஒரு கால் மட்டும் வைத்து எளிதில் ஏறுவார்கள். ஆனால், இறங்கும்போது ஒவ்வொரு படியிலும் இரண்டு கால்களை வைத்துதான் இறங்குவார்கள். நான்கு வயது முடிந்தவர்கள், ஒரு கால் மட்டுமே வைத்து எளிதாக இறங்கும் அளவுக்கு முன்னேறி இருப்பார்கள். கடைசிப் படி வந்ததும் டக்கென்று குதித்துவிடுவார்கள். ஒரு காலில் நிற்கச் சொன்னால் முயற்சிப்பார்கள். மூன்று சக்கர சைக்கிள் எல்லாம் மிக எளிதாகக் கற்றுக்கொள்வார்கள். அம்மா சொல்லும் சிறு சிறு வேலைகளை ஆர்வமாகச் செய்வார்கள்.

பேப்பரில் வட்டம் போட்டுக் கொடுத்தால் அதன் மேலேயே பென்சிலால் போட்டுக் காண்பிப்பார்கள். மூன்று வயதில் பெருக்கல் குறியையும், நான்கு வயதில் சதுரத்தையும், ஐந்து வயதில் டயமண்டையும் போடத் தெரியும். தானாகவே சட்டையைப் போட்டுக் கொள்வார்கள். அப்பா அம்மாவை வரைகிறேன் என்று பேப்பரும் கிரையானையும் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களின் உருவம் வரைய முயற்சிப்பார்கள். வீட்டில் கற்றுக்கொண்ட ஒரு சில நர்சரி பாடல்களைப் பாடுவார்கள். நீங்கள் பையனா பெண்ணா என்றால் சரியாகச் சொல்லுவார்கள்.

மேலே சொன்ன வளர்ச்சிப் படிகளை எல்லாம் உங்கள் குழந்தை தாண்டிவிட்டது என்றால், பள்ளிக்கூடம் போகத் தயார் என்றே சொல்லலாம். மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது குழந்தையின் உடல் அமைப்பும் செயல்பாடுகளும் மற்றக் குழந்தைகளைப்போல் இருந்தாலும் ஒரு சில வளர்ச்சிப் படிகளை பெற்றோர்கள் சற்று உற்று நோக்கினால்தான் தெரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே அவைகளைப் பற்றியும் கீழே பார்ப்போம்.

குழந்தைக்கு காது நன்றாகக் கேட்கிறதா?

காது கேட்பது இயல்பாக இருந்தால்தான் குழந்தையைப் பள்ளியில் சேர்ப்பது பற்றி முடிவு எடுக்கலாம். காது மந்தமாகவோ அல்லது முழுதும் கேட்காத நிலையிலோ இருக்கும் குழந்தையை ரெகுலர் பள்ளியில் சேர்க்கும்போது, குழந்தை எதுவும் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும். குழந்தையின் வளர்ச்சியை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருக்கும் பெற்றோர்கள் சற்று விழிப்புடன் இருந்தால் குழந்தைக்குக் காது நன்றாகக் கேட்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ள முடியும். ஒரு சில மருத்துவக் காரணங்களினால் காதுகளின் வெளிப்புற அமைப்பு நன்றாக இருந்தாலும் கேட்கும் திறன் குறைவாகவும் அல்லது திறன்றும் இருக்கலாம்.

எப்போது செவித்திறன் பற்றி சந்தேகிப்பது?

பெற்றோர்களின் உடன் பிறந்தோர் அல்லது முன்னோர்கள் யாருக்கேனும் காது மந்தமாகவோ அல்லது பிறவியிலேயே வாய் பேசாதவர்களாகவோ, காது கேளாதவர்களாகவோ இருந்தால் பெற்றோர்களுக்கு அது ஒரு எச்சரிக்கை மணி. குழந்தை குறைமாதத்தில் பிறந்திருந்தாலோ அல்லது பிறந்தவுடன் மூச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டிருந்தாலோ அல்லது அதிகமான அளவு மஞ்சள் காமாலையினால் மூளை பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருந்தாலோ அவைகளும் எச்சரிக்கைகள்தான்.

முதல் மூன்று மாதங்களில், குழந்தைகள் சத்தம் கேட்டால் உடனே திடுக்கிட்டுத் தூக்கிப் போடும். ஆறு வாரங்களில் குழந்தையிடம் தாய் பேச்சுக் கொடுக்கும்போது குழந்தை தாயின் முகம் பார்த்து சிரிக்க வேண்டும். ஒன்பது மாதத்தில் குழந்தைகள் தானாகவே சத்தம் போட்டு ஓசை எழுப்பிக் கொண்டு இருப்பார்கள். ஒரு வயது முடிந்தாலே ஒரு வார்த்தை பேசும் அளவுக்கு முன்னேறி இருப்பார்கள். இவ்வாறு உங்கள் குழந்தையிடம் நீங்கள் பார்க்கவில்லை என்றால் முதலில் காது கேட்கிறதா என்று சோதிக்க வேண்டும்.

இரண்டு வயதுக்குப் பிறகு நாம் குழந்தையிடம் பேச முயலும்போது, பதில் ஏதும் சொல்ல முயற்சி செய்யாமல் நம் முகத்தையே குழந்தை பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் அல்லது எதிர்வினை ஏதும் இல்லாமல் இருக்கும்போதும் பெற்றோர்கள், உடன் மருத்துவ உதவியை நாட வேண்டும். மேலும் தெளிவில்லாமல் பேசுவது, மிகவும் தாமதமாகப் பேச ஆரம்பித்தல், சொன்ன வேலையைச் செய்யாமல் முழிப்பது, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு மிக அருகில் உட்கார்ந்து பார்க்கும் பழக்கம் போன்றவைகள் இருந்தாலும் நாம் குழந்தையின் செவித்திறன் பற்றி சந்தேகப்பட வேண்டும்.

குழந்தைக்குப் பார்வைக் கோளாறு உள்ளதா?

அடுத்து, குழந்தைக்கு உள்ள பார்வைக் கோளாறுகளும் எளிதில் வீட்டில் உள்ளவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளவைகளில் ஏதேனும் இருந்தால் குழந்தையை ஒருமுறை கண் மருத்துவரின் ஆலோசனை பெற்ற பிறகு பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டும்.

1. பிறந்த குழந்தையின் கருவிழியின் மத்தியில் வெள்ளையாக உள்ளதா?
2. நீங்கள் குழந்தையிடம் பேசும்போது உங்கள் முகம் பார்த்து பதில் பேசுவதில்லையா?
3. கண்களின் அமைப்பில், அசைவில் வித்தியாசம் உண்டா?
4. பொருள்களை மிக அருகில் வைத்துப் பார்க்கும் பழக்கம் உண்டா?
5. நீங்கள் சைகையால் சொல்லும் கட்டளையைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டேன் என்கிறதா?
6. உங்கள் பரம்பரையில், முன்னோர்களுக்கு மரபுவழி பார்வைக் கோளாறுகள் உண்டா?

மேற்கண்ட அறிகுறிகள் இல்லையென்றால் குழந்தை பள்ளிக்கூடம் போக ரெடி!

குழந்தையின் வாய், பற்கள் ஆரோக்கியமாக உள்ளதா?

உங்கள் குழந்தை சோர்வான முகத்துடன் சாப்பிட முடியாமல் பல் வலியால் சிரமப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கும்போது பள்ளி சென்று படிப்பில் கவனம் செலுத்த முடியாது. குழந்தைகளின் வாய் மற்றும் பற்கள் ஆரோக்கியமாக இருந்தால்தான் அவர்களால் உணவை மென்று சாப்பிடுவதற்கும், பேசவும், சிரிக்கவும், படிப்பில் கவனம் செலுத்தவும் முடியும். அவர்களும் மகிழ்ச்சியாக உணருவார்கள்.

மேலை நாடுகளில், பெரும்பாலும் அனைத்து குழந்தைகளும் மூன்று வயதுக்குள் ஒரு முறையாவது பல் டாக்டரைப் பார்த்துவிடுகிறார்கள். அதுவே நம் நாட்டில் குழந்தைகள் முதல் முறையாகப் பல் மருத்துவரைப் பார்க்க ஆறிலிருந்து பதினொன்று வயது ஆகி விடுகிறது. முதல் பல் வந்தவுடனேயே பல் டாக்டரைப் பார்க்க வேண்டியதுதான் முறை. பிறகு, வருடத்திற்கு இரண்டு முறை பார்க்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் பல் மற்றும் வாய் சம்பந்தமான வியாதிகளைத் தவிர்த்து விடலாம். பள்ளிக்கூடம்

சேர்ப்பதற்கும் முன்னர் ஒரு முறையாவது பல் மருத்துவரிடம் காண்பித்து ஆலோசனை பெற்ற பிறகு அனுப்ப வேண்டும்.

பற்கள் முளைக்க ஆரம்பித்த பிறகு பாட்டிலில் பால் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும். குழந்தை தூங்கப் போகும்போது வாயில் பால் பாட்டிலுடன் இருந்தால், பல் சொத்தை மிக எளிதில் வந்துவிடும். கை சூப்புதல், வாயில் எப்போதும் ரப்பர் சூப்பானுடன் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் நாளடைவில் பல் வரிசையும் முக அமைப்பும் மாறிவிடும். சிறு குழந்தைகள் இயல்பாகவே ஒவ்வொரு பொருளையும் வாயில் வைத்து அறியும் பழக்கம் உள்ளவர்கள். நாமும் நம் பங்குக்கு இனிப்புகளும் பற்களில் ஒட்டிக்கொள்ளும் தின்பண்டங்களும் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். அதன் தொடர்ச்சியாக வாய், மற்றும் பற்களில் கிருமிகள் சேர்ந்து பல் சொத்தையாவதற்கு வழி வகுக்கிறது.

குழந்தைக்கு வாய் மற்றும் பற்களைப் பராமரிப்பது பற்றி பெற்றோர்கள் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். பல் விளக்குதல், வாய் கொப்பளித்துத் துப்புதல், வாயில் விரல் போடாமல் இருத்தல், அடிக்கடி கைகழுவும் பழக்கம் என கொஞ்சம் அடிப்படைச் சுகாதாரத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். புளோரைடு கலந்த பற்பசை உபயோகித்து, முதல் பல் வந்ததிலிருந்தே பற்களைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தினமும் காலையும் இரவு தூங்கப்போவதற்கு முன்னரும் பல் தேய்க்கச் சொல்ல வேண்டும்.

எழுத்து மயக்கம் அல்லது டிஸ்லெக்சியா (DYSLEXIA) உள்ளதா?

இது ஒரு பிறவியிலேயே வரும் கற்றல் குறைபாடு என்று சொல்லலாம். மன வளர்ச்சி குறைபாடு என்று கொள்ளுதல் கூடாது. இந்தக் குறைபாடு உள்ள குழந்தைகள் படிப்பைத் தவிர மற்றவைகளில் மிகவும் புத்திசாலிகளாக இருப்பார்கள். இவர்களின் புத்திக் கூர்மை அனைவரும் பாராட்டும்படி இருக்கும்.

இந்த டிஸ்லெக்சியா என்று சொல்லப்படும் எழுத்து மயக்கம் உள்ள குழந்தைகள், ஒவ்வொரு எழுத்தின் வரி வடிவத்தையும் அதற்கான ஒலி வடிவத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இவர்களுக்கு இந்த எழுத்துக்கு இந்த மாதிரி ஒலி எழுப்ப வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கருத்து தெரியாது. அதனால் மொழி கற்றுக்கொள்வதில் நிறைய தடுமாற்றம், எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. எழுத்துக் கூட்டிப் படிக்க முடியாது.

எழுத்துக்களையும் எண்களையும் இடம், வலம் மாற்றி எழுதுவார்கள். ஒரு வார்த்தையில் உள்ள எழுத்துக்களைக் கோர்வையாக எழுதத் தெரியாது. கூடிய மட்டும் மனப்பாடம் செய்தே சமாளிப்பார்கள். எழுதச் சொன்னால் தடுமாற்றம்தான்.

இந்தக் குழந்தைகள் பேச ஆரம்பிப்பது மிகவும் தாமதமாக இருக்கும். அவர்களின் வார்த்தை வீச்சு, மற்றும் பேசும் முறை முதிர்ச்சியில்லாமல் இருக்கும். மிகவும் படபடப்புடன், எதிலும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தாமல், அமைதியில்லாமல் இருப்பார்கள். பெற்றோர்கள் சொல்லும்படி நடக்கவோ, அவர்களைப் பின்பற்றிச் செல்லவோகூட முடியாது. சிறு சிறு வேலைகளைக்கூட புரிந்துகொண்டு செய்ய முடியாமல் தடுமாற்றம் காணப்படும். நுணுக்கமான வேலைகளான எழுதுதல், படம் வரைதல் முதலியனவற்றில் தடுமாற்றம் அதிகமாக இருக்கும். எந்த வேலையிலும் வயதுக்கு ஏற்ற முதிர்ச்சி இருக்காது.

பள்ளியில் சேர்ந்த பிறகுதான் மிகுந்த சிரமப் படுவார்கள். இவர்களைப் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு முன்னரே கண்டுபிடித்து, தக்க மருத்துவ ஆலோசனைகள் மூலம் அவர்களுக்கென்று சிறப்பு ஆசிரியர்கள், சிறப்பு வகுப்புகள், பயிற்சிகள் என்றுதான் பயணிக்க முடியும். இவர்களின் ஒவ்வொரு முயற்சியையும் பாராட்டி, ஊக்குவித்துக்கொண்டிருந்தால் விளையாட்டு, கலை, ஓவியம், நடனம், பாட்டு என்று மற்ற துறைகளில் சிறந்து விளங்க ஆரம்பித்துவிடுவார்கள்.

பள்ளிக்கூடம் போக ரொடியாகிவிட்டார்கள் என்று எப்படித் தெரிந்துகொள்வது?

- குழந்தைகளின் பொதுவான உடல் வளர்ச்சியும் மன வளர்ச்சியும் இயல்பாக உள்ளதா?
- ஐம்புலன்களின் திறன்களும் சரியாக உள்ளதா?
- வீட்டில் உள்ளவர்களிடமும், வெளியில் உள்ளவர்களிடமும் கூச்சமின்றி பேசத் தெரியுமா?
- அடிப்படை சுகாதாரமான பழக்கங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டீர்களா?

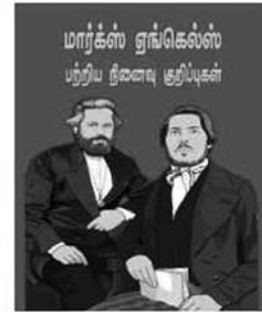
இவைகளுடன் பெற்றோர்களின் முன்னெச்சரிக்கைச் செயல்களும் இருக்கும்போது குழந்தை பள்ளி செல்லத் தயாராகிவிட்டது என்றே சொல்லலாம்!

கட்டுரையாளர், ஓய்வபெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர், இலக்கணவியல் ஆய்வாளர், எழுத்தாளர்.

சிந்தன் புகல்

இடதுசாரி முற்போக்கு இலக்கியங்கள் ஓரிடத்தில்
சிந்தன் அரங்கு எண்கள்: 295&296 அவசியம் வாங்கோ

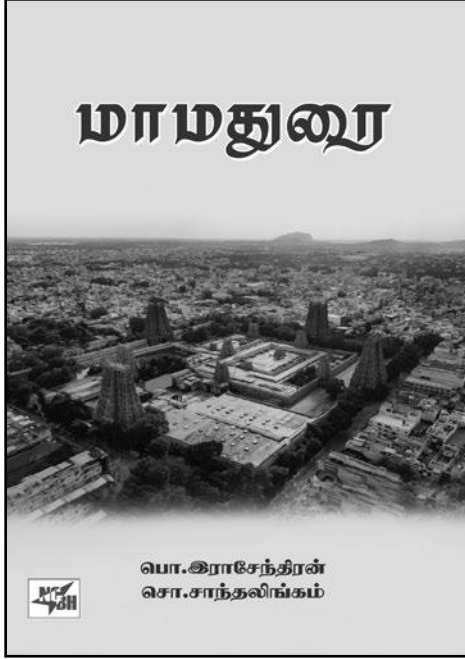

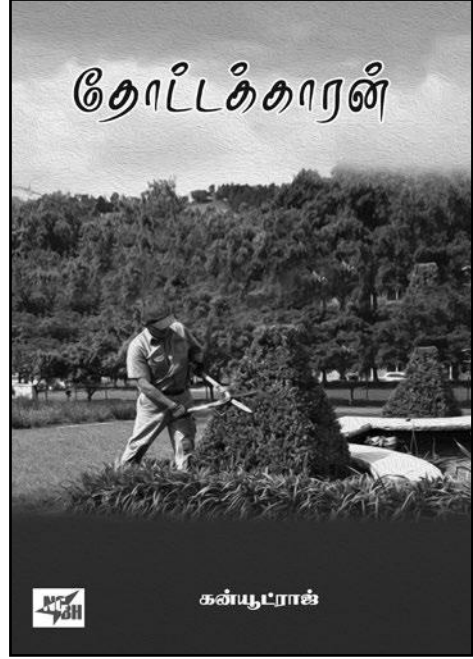
46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

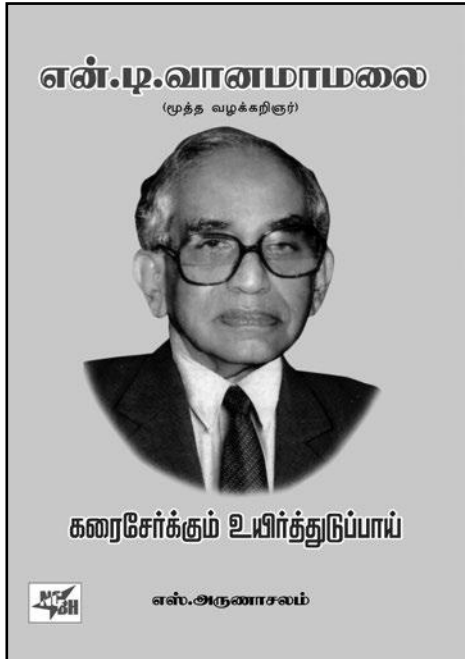
அரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

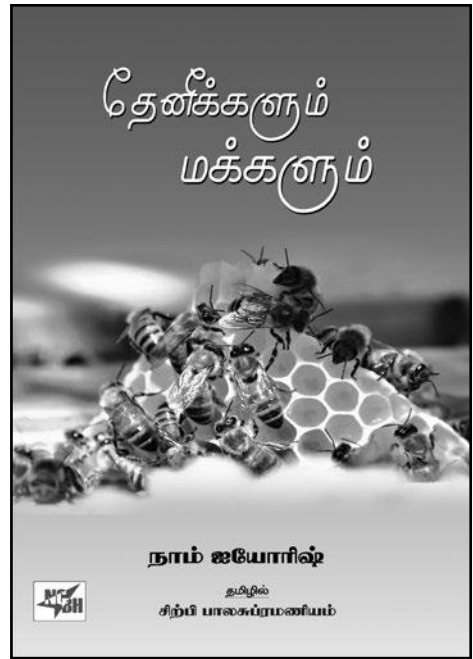
₹ 550/-

₹ 750/-

₹ 460/-

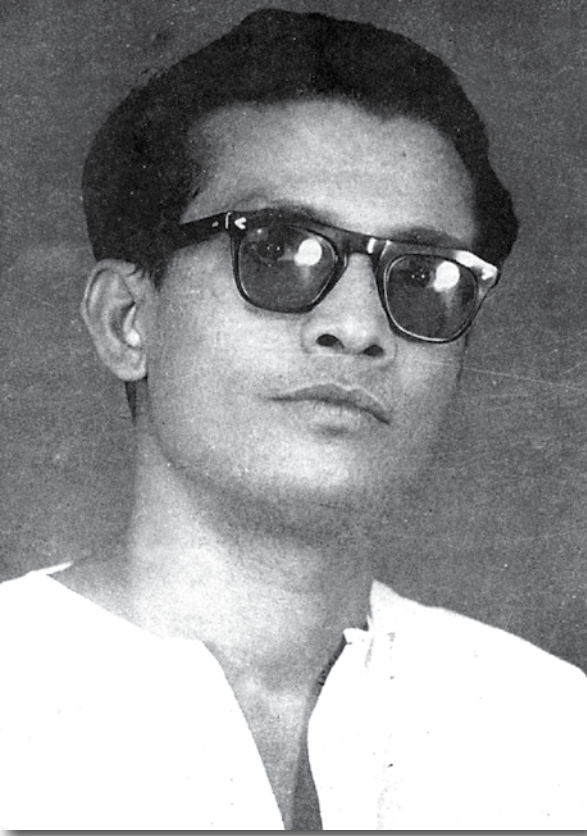

₹ 310/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

ரகுநாதன் படைப்புகள் ஓர் ஆய்வு

எஸ்.தோதாத்ரி

ரகுநாதனின் நாவல்கள் என்று கூறும்பொழுது மூன்று நாவல்கள் மட்டுமே அவர் எழுதியுள்ளார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அவர் படைப்பிலக்கியத்தில் மிகக் குறைந்த அளவே சில சாதனைகளைச் செய்துள்ளார். அதிலும் நாவல்கள் மிக மிகக் குறைவானவையே ஆகும். இதன் காரணமாக அவரது நாவல்களில் ரகுநாதன் என்ற இலக்கியவாதியின் வளர்ச்சியை மதிப்பீடு செய்வது கடினமாகிவிடுகிறது. இருப்பினும் அவரது நாவல்களைப் பற்றி எழுதும்பொழுது ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ரகுநாதன் எழுதிய முதல் நாவல் 'புயல்' (1945), இரண்டாவது நாவல் 'கன்னிகா' (1950), மூன்றாவது நாவல் 'பஞ்சம் பசியும்' (1953). இந்த நாவல்களைக் கற்கும்பொழுது ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க முடிகிறது. முதல் இரண்டு நாவல்களுக்கும், கடைசி நாவலுக்கும் இலக்கியரீதியில் ஒரு பெரிய வேறுபாடு இருப்பதைக் காண முடிகிறது. அவரது பஞ்சம் பசியும் பற்றி நிறைய விமர்சனங்கள் வெளிவந்துள்ளன. 'பஞ்சம் பசியும்' பற்றி எழுதிய அளவிற்கு அவரது மற்ற நாவல்களைப் பற்றி விமர்சகர்கள் எழுதவே இல்லை. பெரும்பாலும் அந்த

நாவல்களை யாரும் கண்டுகொள்ளவே இல்லை. இது கவனிக்கத் தகுந்த விஷயம் ஆகும். தலைசிறந்த ஆய்வாளரான கலாநிதி, க.கைலாசபதி, பேரா. நா.வானமாமலை ஆகியோர் இது பற்றி மௌனம் சாதித்தே வந்துள்ளனர். இது பற்றிய ஓர் ஆய்வு தேவையாகிறது. அதாவது ரகுநாதனின் முதல் இரு நாவல்களின் தன்மைக்கும், 'பஞ்சம் பசி'க்கும் ஒரு பெரிய வேறுபாடு உள்ளதை எவ்வாறு விளக்குவது! இது ரகுநாதனிடம் காணக்கூடிய முரண்பாடு என்றால் அதற்கு என்ன காரணத்தைக் கூற முடியும்? இது போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன.

ஒரு படைப்பாளியின் முன்னேற்றம் ஒரே நேர்கோட்டுப் பாதையில் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது சகஜம். ஆனால், எல்லாப் படைப்பாளிகளிடமும் இது இடம்பெறுவதில்லை. அவன் வளரும்பொழுது பல கலாச்சார - சமூக இயக்கங்கள் அவனைத் தாக்குகின்றன. இதன் காரணமாக அவன் பல ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உள்ளாவது இயல்பானதே. ரகுநாதனும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இதற்குரிய காரணங்களைக் காணும் முன்னர் இந்த நாவல்களின் தன்மையையும் காண வேண்டும்.

'புயல்' என்ற நாவல் ஒரு வகையில் உளவியல் சார்ந்த நாவல். இதன் கருப்பொருள் காதலித்தவனை மணக்க முடியாமல் வேறு ஒருவனை மணப்பதும், காதலித்தவன் அவளை தன்னுடன் வருமாறு வற்புறுத்தும் பொழுது அவள் அதை மறுப்பதும் ஆக அமைந்துள்ளது. இதன் கதாநாயகன் சந்துரு. அவன் காதலித்த பெண் ரஞ்சனி வேறு ஒருவருக்கு மனைவியாகிறாள். அவளை தன்னுடன் வருமாறு சந்துரு கூறும்பொழுது அவள் மறுக்கிறாள். அவர்களது உரையாடல் நாவலின் முடிவாக உள்ளது.

"சந்துரு கேட்டார். ரஞ்சி, வரவில்லையா?"

"ஆம்" என்றேன் முரட்டுத் துணிவோடு.

"என்ன, பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா?"

அதெல்லாமில்லை, என்னுடைய காதலுக்காக பெண்மையைக் களங்கம் செய்ய மாட்டேன். யுகாந்திர காலமாக காப்பாற்றப்பட்டு வந்த திரவியம். இந்தப் பாவியால் கொள்ளை போக வேண்டாம்" (புயல்: 119).

இந்த நாவலைப் பொறுத்த மட்டிலும் நிறைவேறாத காதல் கருப்பொருளாக இருந்தாலும், பாரம்பரியம் உடையக் கூடாது என்பதில் ஆசிரியர் உறுதியாக இருக்கிறார்.

அவரது இரண்டாவது நாவல் 'கன்னிகா' ஒரு பெண்ணின் பருவ வளர்ச்சியை மையமாகக்

கொண்டது. இதன் கதாநாயகி கமலாவின் பிள்ளைப் பருவம் தொடங்கி 35 வயது வரையுள்ள பருவப் போராட்டங்கள் இந்த நாவலில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இதன் கதாநாயகி கமலி, பாரம்பரியத்தை உடைப்பவளாக இடம்பெறுகிறார். நாவலின் முடிவில் அவளைவிட வயது குறைந்த அவளது மாணவனை ஏற்றுக்கொள்கிறாள்.

"அவள் கண்கள் சிவந்தன. உதடுகள் துடித்தன" கைகள் குறுகுறுத்தன.

மறுகணம், "இல்லை பாலா! இதோ நான் இருக்கிறேன்! நான் இருக்கிறேன்" என்று சப்தமிட்டுக் கொண்டே பாலனைத் தாவி அணைத்தாள். இத்தனை நாள் காணாத சுகம் அவளுக்கு உடம்பில் தென்பட்டது" (கன்னிகா - 160).

இந்த இரு நாவல்களும் சமூகம், சமூக உணர்வு ஆகியவை பற்றிப் பேசாதவை. இதன் கதை மாந்தர்கள் தனி நபர்கள், அவர்களது மன உணர்வுகளையே பிரதானப்படுத்துபவர்கள். இவர்களது மன உணர்வுகளைப் பிரதானப்படுத்துவதற்கு பிராய்ட் ஒரு வேளை உதவியிருக்கலாம். ஆனால், இவற்றை உளப் பகுப்பாய்வு (psycho analysis) நாவல் கூற முடியாது. இவை சாதாரண உளவியல் நாவல்கள். இதன் கதா மாந்தர்கள் சாமான்ய மனிதர்கள். லட்சியம், வருங்காலம் என்றெல்லாம் பேசாதவர்கள். இந்தத் தன்மையில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது 'பஞ்சம் பசியும்' என்ற நாவல்.

இது ஒரு சோசலிச யதார்த்தவாத நாவல் என்பது விமர்சகர்கள் எல்லோராலும் குறிப்பிடப்பட்ட விஷயம் ஆகும். அதன் கூறுகள் அனைத்தும் இதில் அடங்கியுள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. விடுதலை பெற்றபொழுது நாட்டில் ஏற்பட்ட கடும் பொருளாதார நெருக்கடியும், ஏகாதிபத்தியத்தின் கெடுபிடியும், நமது மக்களைப் பல வழிகளில் பாதித்தன. அதில் கைத்தறி நெசவு மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. நூல் விலை ஏற்றம், கருப்புச் சந்தைக்காரர்களின் ஆதிக்கம் ஆகியன பல நடுத்தர, கூலி, நெசவாளிகளை தற்கொலைக்கு இட்டுச் சென்றது. இதன் விளைவாக எழுந்த நாவல் தான் ரகுநாதனின் 'பஞ்சம் பசியும்'. இந்த நாவல் உழைக்கும் மக்களின் போராட்டம் பற்றியதாக அமைந்துள்ளது. இதன் மையக்கரு ஏழை நெசவாளிகள் தங்கள் உரிமைகளுக்காக ஒன்றுதிரண்டு போராடுவதாக உள்ளது. கதை சொல்லும் முறையில் பல சம்பவங்களை ஆசிரியர் கையாண்டிருந்தாலும், அடிப்படையான அம்சம் நெசவாளிகளின் (கூலி உழைப்பாளிகளின்) போராட்டம்தான். அது படிப்படியாக உருவம் பெற்று இறுதியில் வலுவாக இடம்பெறுவதாகக் காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர்.

உழைக்கும் மக்களது ஒற்றுமை ஒரு வலுவான அமைப்பாக உருவம் பெறுவதை ஒரு குறியீடு மூலம் ரகுநாதன் உணர்த்துகிறார்.

அம்பாசமுத்திரம் நகரின் நெசவாளிகள் ஒன்று திரண்டு, உரிமைக் குரல் எழுப்பியவண்ணம் ஊர்வலமாக வருகின்றனர். இந்த ஊர்வலத்தை ஆசிரியர் ஒரு நதியின் பிரவாகத்திற்கு ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

“அந்த ஊர்வலத்துக்கு ஆதரவாக பல தெருக்களிலிருந்து மக்கள் வந்து குழுமி ஊர்வலத்தோடு செல்லத் தொடங்கினார்கள். பல்வேறு சிற்றாறுகளைத் தன்பால் இழுத்துச் சேர்த்து, மகா பிரவாகமாய்ப் பரிணமித்துச் செல்லும் ஜீவநதியைப் போல் அந்த ஊர்வலம் கணத்துக்குக் கணம் பலம் பெற்று விரிவடைந்துகொண்டேயிருந்தது. (‘பஞ்சம் பசியும்’ 316).

இது நாவலின் மையக்கரு; ஆசிரியரின் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டமும் கூட ஆகும். இருப்பினும் நாவலின் அமைப்பு இந்த மையத்தினை வலுப்படுத்த பல தளங்களில் இயங்குகிறது எனலாம். நாவலின் ஊடாக இயங்கும் மையமான தளம் கூலி நெசவாளிகளின் பிரச்சினை. இதனைப் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தும் பாத்திரமாக இடம்பெறுபவர் வடிவேலு முதலியார். இந்தக் கூலி நெசவாளிகளைச் சுரண்டும் ஒரு பெருமுதலாளியாக வருபவர் தாதுலிங்க முதலியார். அவரைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு குழுவாக இந்த நாவலில் இடம்பெறுகின்றனர். உலகநாத முதலியார் என்ற சிறு முதலாளி, பெருமுதலாளியான தாதுலிங்க முதலியாரால் பழிவாங்கப்படுகிறார். அதன் விளைவு அவர் குடும்பம் சின்னாபின்னமாகிறது. அவரது மகன் மணி, மனம் உடைந்து வெளியேறி, வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பெற்று தொழிற்சங்கத் தலைவனாக மாறுகிறான். தாதுலிங்க முதலியாரின் மகன் சங்கர் ஒரு படிப்பாளி; இடதுசாரி சிந்தனையாளன். தன் தந்தையை எதிர்த்து போராட்டத்தில் இறங்குகிறான். இது நாவலின் அடுத்த முக்கியத் தளமாக உள்ளது. மற்றொரு தளம் கிருஷ்ணக்கோனாரையும், காணாமல் போன அவரது மகனையும் பற்றியது ஆகும். அந்த மகன்தான் மதுரையில் தொழிலாளர் தலைவனாக இடம்பெறுகிறான். இந்தத் தளம் ஒரு மர்மக் கதையின் தன்மையைப் பெற்றதாக உள்ளது. இந்த இரு தளங்களும் கூலி உழைப்பாளிகளின் போராட்டத்திற்குத் துணையாக நிற்கும் தளங்களாக இருப்பதைக் காண முடியும். வடிவேலு முதலியார், சங்கர், மணி, ராஜு (வீரையா), கிருஷ்ணக்கோனார் ஆகியோர் ஓர் அணியிலும், தாதுலிங்க முதலியார், அவருடைய ஆதரவாளர்கள் ஆகியோர் ஓர் அணியிலும் நிற்பதை ஆசிரியர் தெளிவாகவே வர்ணிக்கிறார்.

இதற்கு அப்பாற்பட்டதுதான் கமலா-மணி காதல் உறவு. இந்த உறவு இல்லாமலேயே இந்த நாவல் இயங்க முடியும்.

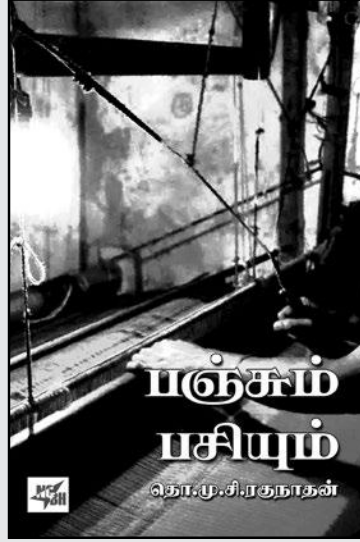
இந்த மூன்று நாவல்களையும் கற்கும்பொழுது சில ஐயங்கள் எழுவது இயற்கை. ஓர் இடதுசாரி இயக்கத்துடன் நீண்ட காலம் தொடர்புள்ள படைப்பாளியான ரகுநாதன் எழுதிய முதல் இரண்டு நாவல்கள், தன்மையில் ‘பஞ்சம் பசியும்’ நாவலில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டு உள்ளதே அது ஏதனால், ‘புயல்’, ‘கன்னிகா’ ஆகிய இரு நாவல்கள் உருவாக்கியுள்ள கலை உலகம் வேறு; ‘பஞ்சம் பசியும்’ முன்வைக்கும் கலை உலகம் வேறு. இங்கு ரகுநாதனது கலை உலக வளர்ச்சி நிலையில் ஒரு பாய்ச்சல் வேக முன்னேற்றத்தைக் காண முடிகிறது. இந்தத் திடீர் திருப்பத்தை அப்படியே திருப்பமாக ஏற்றுக்கொள்வதா? அல்லது இந்த மாற்றத்திற்கான காரணத்தை எங்குக் காண்பது? இது போன்ற கேள்விகள் எழுவது சகஜம்.

ரகுநாதனின் ‘புயல்’, ‘கன்னிகா’ ஆகியவை உளவியல் சார்ந்த நாவல்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த நாவல்களின் நோக்கத்தை ஆசிரியரே தெளிவாகக் கூறிவிடுகிறார். இவற்றை உணர்ந்தே அவர் செய்துள்ளார். உதாரணமாக, ‘கன்னிகா’ நாவலுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரைக் குறிப்பில் அவர் எழுதுகிறார்.

“இந்தக் கதையின் மூலக் கருத்தைச் சிறுகதையாக எழுதிப் பார்த்தேன், திருப்தியில்லை. எனவே, அடிமுடி தொட்டு நாவலாக்கி எழுதினேன். அதுதான் ‘கன்னிகா’.

பெண்களின் பருவகாலம் பற்றிக் கொக்கோகம், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் முதலியவற்றில், வெவ்வேறு விதமான வயது வரையறை காணப்படுகிறது. இது எழுதப்பட்ட ஆண்டு 1950. இது எழுதப்பட்ட காலத்திற்குப் பின்வந்த ‘பஞ்சம் பசியும்’ தோன்றிய சூழலை அவரே பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

‘பஞ்சம் பசியும்’ சரித்திர நாவல். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் நமது நாட்டில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பட்ட அவலத்தையும் அதைப் போக்க அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும் சித்திரிக்கும் நாவல். அன்று எல்லோரையும் போலவே நானும் மவுண்ட் ரோட், ரவுண்டானா வாயிலும், மங்கம்மாள் சாலையாயினும் எங்கும் எந்தத் திக்கிலும் பஞ்சையராகித் திரிந்த நெசவாளர்களைக் கண்டேன். நாட்டு மக்களின் மானத்தைக் காப்பதற்காக உழைத்த மக்கள், தங்கள் மானத்தைக் காப்பதற்கு வகையற்றுத் திரியும் அலங்கோலத்தைக் கண்டேன்...

நான் அன்றைய சரித்திர சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொள்ள முனைந்தேன். அதன் காரண காரியங்களை ஆராய்ந்தேன். அதற்காக எவ்வளவோ படித்தேன். அந்தத் துறையில் அனுபவம் மிகுந்தவர்களிடம் பேசினேன். நெசவாளர்களின் துன்ப துயரங்களையும் பிரச்சினைகளையும், அந்தச் சமூகத்தாரிடமிருந்தே கண்டும் கேட்டும் அறிந்தேன்” (பஞ்சம் பசியும்: 320).

‘கன்னிகா’ நாவலின் முன்னுரைக்கும், இதற்கும் மிகப் பெரிய வேறுபாடு இருப்பதை எளிதாகக் கண்டுகொள்ள முடியும். ‘புயல்’, ‘கன்னிகா’ ஆகியவை தனி நபர் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவை. ‘பஞ்சம் பசியும்’ நாவல் கூட்டு மன உணர்வை வெளிப்படுத்தும் நாவல் ஆகும். இந்த மாறுதல் ரகுநாதனிடம் எப்படி இடம் பெற்றது? இது படிப்படியான மாறுதலா? அல்லது ஒரே சமயத்தில் இரண்டு நிலைகளையும் வெளிப்படுத்தும் போக்கா? இது பற்றிக் காண வேண்டும்.

முதலில் ரகுநாதனின் வாழ்க்கை பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மத்திய தர வர்க்கக் குடும்பத்தில் பிறந்த ரகுநாதன் பாரம்பரியத்தின் தாக்கத்திற்கு இளமையிலேயே உள்ளானவர். அவருடைய முப்பாட்டனார் முருகதாச சுவாமிகளின் சீடர். அவருடைய பாட்டனார் ‘நெல்லைப் பள்ளு’ என்ற நூலின் ஆசிரியர். அவருடைய சகோதரர் தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டைமான்; ஒரு கலை ரசிகர். ரகுநாதனின் சிந்தனைகளை உருவாக்கியதில் ஒரு கணிசமான பகுதி பேரா.அ.சீனிவாச ராகவன், மு.அருணாசலக் கவுண்டர் ஆகியோர்களுக்கு உண்டு. இவர்கள் அனைவரும் ரகுநாதனிடம் ரசனை அணுகுமுறை வளர்த்தவர்கள் என்றால் மிகையாகாது. இதன் விளைவாக பாரம்பரிய நோக்கத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தை அணுகுவது என்பது ரகுநாதனிடம்

ஆழமாகப் பதிந்துவிட்ட ஓர் அம்சமாகும். இதன் பிரதிபலிப்பை அவர் புதுக்கவிதை பற்றி இன்றும் கொண்டுள்ள கருத்தில் காணலாம். புதுக்கவிதையை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது அவரது பல கூற்றுக்களில் இருந்து தெளிவான ஒன்று ஆகும். அவரது கவிதைகள் அனைத்துமே பாரம்பரியக் கவிதைகள் தாம்.

இந்த அணுகுமுறை ரகுநாதனின் இளமையிலே அவரிடம் காணப்பட்ட ஒன்று. அவர் இளமையில் படித்த நூல்களை அவரது சொற்பொழிவு ஒன்றில் கூறும்பொழுது சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், கூளப்ப நாயக்கன் காதல், விறலி விடு தூது போன்ற பல இலக்கியங்களைப் படித்ததாகக் கூறுகிறார். மேலை நாட்டு இலக்கிய கர்த்தாக்கள், உளவியல் அறிஞர்களில் பிராய்டு ஆகியோரைக் கற்றதாகக் கூறுகிறார். இந்த இலக்கிய கர்த்தாக்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகிய எல்லோருமே பூர்ஷ்வா முகாமை, அல்லது நிலப்பிரபுத்துவ முகாமைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்களது இலக்கியச் சூழல் இடதுசாரிச் சிந்தனையிலிருந்து வேறுபட்டது என்பதை விளக்கத் தேவையில்லை. இது மிகத் தெளிவான ஒன்று. அவருடைய முதல் படைப்பு வெளியான பத்திரிகை பிரசண்ட விகடன் ஆகும். (1941) இதுவும் இடதுசாரிப் பத்திரிகை அல்ல. தேசிய உணர்வு, சற்று முற்போக்கான சிந்தனை, பொழுதுபோக்கு ஆகியவை கலந்த ஒரு பத்திரிகையாக அந்தக் காலத்தில் விளங்கியது இது.

இந்தச் சூழ்நிலையின் இலக்கிய நோக்கு ரகுநாதனை ஓர் இலக்கியச் சூழலுக்கு இடம்பெறச் செய்தது. அதுதான் மணிக்கொடி சூழல். ரகுநாதன் இலக்கிய வாழ்வைத் துவங்கும்பொழுது தீவிரமான இலக்கியப் பத்திரிகையாக இருந்தது ‘மணிக்கொடி’ தான். அதில் எழுதிய பல

எழுத்தாளர்களுடன் குறிப்பாகப் புதுமைப்பித்தனுடன் ரகுநாதன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். புதுமைப்பித்தன் ரகுநாதனின் இலக்கிய ஆசானும் கூட. புதுமைப்பித்தன் தனிநபர்களையே மையமாகக் கொண்டுதான் இலக்கியம் படைத்துள்ளார். மணிக்கொடியின் இலக்கிய தரிசனம் என்பது சமூக இயக்கங்களில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்துகொண்டே இலக்கியப் பரிசோதனைகள் செய்வது ஆகும். இந்தக் குழுவில் அதிகமாகச் சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கையாண்ட புதுமைப்பித்தன்கூட இலக்கியத்தை ஒரு சுத்தமான உருவப் பரிசோதனையாகத்தான் கண்டார்; அதனை ஓர் உபாசனையாக, வேள்வியாகக் கண்டார். இதன் விளைவாக அவர் பல மொழிப் பரிசோதனைகளை அவர் சிறுகதையில் செய்துள்ளார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. ரகுநாதன் இந்த இலக்கியச் சூழலில் இருக்கும் பொழுது தான் அவரது படைப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அவரது முதல் இரு நாவல்களில் இந்தச் சூழலின் தாக்கம் அதிகமாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது. இடதுசாரி இயக்கத்தில் இருந்தாலும், இந்த இரு நாவல்களிலும் தனி நபர் உணர்வையே அவர் மையப்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது. புயலின் கதாநாயகி, தன் மனதில் ஏற்படும் உணர்வுகளைப் பற்றியே சிந்திக்கிறாள். 'கன்னிகா'வின் கதாநாயகி அவளது உணர்வு மாறுபாடுகளைப் பற்றியே சிந்திக்கிறாள். இவை அனைத்தும் நுட்பமான அக உணர்வுகளைப் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளது. இது ரகுநாதனின் படைப்புலக வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டம். அதே சமயத்தில் ரகுநாதனின் வளர்ச்சியில் மற்றொரு கட்டமும் இடம் பெறுகிறது. அவரது வாழ்க்கையின் மற்றொரு பகுதி புரட்சிகர இயக்கத்துடன் அவர் கொண்ட தொடர்பு ஆகும். இதன் தாக்கத்தை அவரது நாவல்களைவிட ஆய்வு நூல்களில் அதிகமாகக் காண முடியும். சிதம்பர ரகுநாதன் அந்தக் காலத்திலேயே தடை செய்யப்பட்ட பொது உடைமைக் கட்சியோடு தொடர்புகொண்டிருந்தார். 1942 ஆம் ஆண்டு வெள்ளையர்களை எதிர்த்து இடம்பெற்ற மாணவர் போராட்டத்தில் பங்குகொண்டார், அதன் விளைவாகச் சிறையும் சென்றார். இயக்கத் தலைவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர். வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியை சோவியத் நாடு பத்திரிகையிலேயே கழித்தவர். 'தாமரை' 'சரஸ்வதி' ஆகியவற்றில் பல கதைகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியவர். இது ரகுநாதனின் கண்ணோட்டத்தின் வலுவான அம்சம் ஆகும். இது, இன்று வரை தொடர்ந்து இடம் பெறுகிறது. 'புயல்', 'கன்னிகா'வின் போக்கு இன்று அவரிடம் வலுவாக இல்லை. இருப்பினும் இந்தப் போக்குகளில் 'பஞ்சம் பசியும்' போக்கு காலத்தால் பிந்தி ஏற்படுகிறது. ஆனால், அதற்குரியதன் கைகள் 'புயல்', 'கன்னிகா' காலகட்டத்திற்கு முன்பே

ஏற்பட்டுவிட்டது எனலாம். இதற்கு ஆதாரமாக சாகித்திய அகாடமியினரால் பாளையங்கோட்டை நாட்டார் வழக்காற்றியல் மையத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த 'ஆசிரியரைச் சந்திப்போம்' என்ற நிகழ்ச்சியில் (21.4.2001) அவர் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்ட விஷயங்கள், 'பஞ்சம் பசியும்' நாவலுக்கு எழுதிய பின்னரை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

'ஆசிரியரைச் சந்திப்போம்' என்ற நிகழ்ச்சியில் அவர் பேசும்பொழுது, 'பஞ்சம் பசியும்' நாவலுக்கான கரு நீண்ட நாட்களாகவே அவர் மனதில் உறைந்து கிடந்ததைக் குறிப்பிட்டார். அவர் இலக்கிய உலகில் அடியெடுத்து வைக்கும்பொழுதே அவரைப் பாதித்த நாவல்களில் ஒன்று மாக்கிம் கார்க்கியின் 'தாய்' என்பதைக் குறிப்பிட்டார். இதைத் தமிழில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அவா அவருக்கு இருந்ததையும், இது போன்ற ஒரு நாவல் தமிழில் வர வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்ததையும் குறிப்பிட்டார். அவர் மனதில் உறைந்து கிடந்ததற்கு ஆதாரமாக 'பஞ்சம் பசியும்' என்ற நாவலின் பின்னரையில் ஒரு பகுதி அமைந்துள்ளது.

"...எனது படைப்புகள் எல்லாம் அந்தக் கணத்திலேயே கருவுற்று, அந்தக் கணத்திலேயே ரிஷிபிண்டமாக அவதாரம் செய்துவிடும் என்று அர்த்தமல்ல. சொல்லப்போனால் நாவல்கள் மட்டுமல்ல, சிறுகதைகள்கூட என் மனக் குகையில் பல்லாண்டு காலம் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பிறவிப் பேற்றைக் காணாமல் மோனச் சிறையில் தவம் கிடந்ததுண்டு; கன்னிக் கோழியின் வயிற்றுக்குள்ளேயுள்ள கருக்குலையைப் போல் என் உள்ளத்திலேயே கதாபாத்திரங்களும், சம்பவங்களும் என்றோ எப்போதோ கருப்பிடித்து உறங்கும்; வளர்ந்துகொண்டிருக்கும். ஆனால், எந்த நேரத்தில் எந்தக் கரு பூரண வளர்ச்சிபெற்று வெளியுலகத்தைப் பார்க்கும் என்பது எனக்கே தெரியாது. சமயங்களில் சின்னக்கருவே பெரிய கருக்களை முந்திக்கொண்டு வளர்ந்துவிடும்" (பஞ்சம் பசியும் - 319). ரகுநாதனின் இக்கூற்றுப்படி கண்டால் பல கருக்கள் அவரது மனதில் ஏக்காலத்தில் இடம்பெற்றிருந்ததையும், சில முதலில் வெளிவந்ததையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இதில் சின்னக்கரு என்பது 'புயல்', 'கன்னிகா' என்று எடுத்துக்கொண்டால், 'பஞ்சம் பசி'யைப் பெரிய கரு என்று கருதலாம். ஆனால், இவை வெளிவந்ததற்குக் காரணம் என்று ஆசிரியரது படைப்பு ஆர்வம் மட்டும் தான் என்று கூறிவிட முடியாது. அதற்குரிய புறச் சூழ்நிலை தீர்மானிக்கும் சக்தியாக விளங்கியது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கன்னிகா, புயல் ஆகியவை தோன்றிய காலம் அதற்குச் சாதகமாக இருந்தது. எனவே, அவை காலத்தால் சற்று முன்னதாகவே வெளிவந்தன.

இது பற்றி ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். ஆனால், 1952வாக்கில் 'பஞ்சம் பசியும்' வெளிவந்தது என்பது ஒரு பெரிய மாறுதல். இதற்குரிய அக விருப்பங்கள் ரகுநாதன் மனதில் 'புயல்', 'கன்னிகா' வருவதற்கு முன்பே இருந்தன என்பது அவரது கூற்றுக்களில் இருந்து தெரிய, வருகிறது. இருப்பினும் புறக் காரணிகள் அந்தக் காலகட்டத்தில் வலுவாகச் செயல்படவில்லை எனலாம். அதாவது ஒரு சோசலிச யதார்த்தவாத நாவல் உருவாவதற்குரிய இலக்கியச் சூழல் அந்தக் காலகட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. இந்தியப் பொதுஉடைமை இயக்கம் பெரும்பாலும் தலைமறைவாகச் செயல்பட்டது அந்தக் காலகட்டம் ஆகும். அது மட்டுமல்ல, ஆரம்ப கால பொதுஉடைமைத் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் இலக்கிய விஷயங்களைப் பற்றி அதிகம் சிந்திக்காதவர்களாகவே இருந்தனர். அவர்கள் கவனம் முழுவதும் வர்க்கப் போராட்டத்தினை வளர்ப்பதிலேயே இருந்தது. அதற்கு அப்பாற்பட்டதை அவர்கள் அவசியமற்றதாகவே கருதினர். அதற்குரிய வரலாற்றுக் காரணங்கள் உண்டு. கடுமையான அடக்குமுறை, அடிப்படை மாற்றத்திற்கான போராட்டம் பற்றிய அதிகமான சிந்தனை, இலக்கியம் பற்றிய சரியான கண்ணோட்டம் இல்லாமல் இருந்தது, தகவல் ஊடகங்கள் இடதுசாரிகளின் கைவசம் இல்லாமல் இருந்தது போன்றவை அக்காரணங்கள். இதில் ஜீவானந்தம் மட்டுமே விதிவிலக்கானவர் ஆவார். மேலும் 1952-க்கு முந்திய காலகட்டத்தில் இருந்த இடதுசாரி இலக்கிய ஆர்வலர்கள் - (ஜீவா தவிர) தேசிய இயக்கத்திலும், விடுதலைப் போராட்டத்திலும் அது தொடர்பான இலக்கிய எழுச்சியிலும்தான் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். இதன் விளைவாக முற்போக்கான பூர்ஷ்வா சிந்தனையின் தாக்கம் இவர்கள் மீது அதிகமாக இருந்தது. இடதுசாரி சிந்தனையை நோக்கி இவர்கள் நகர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தனர். 1948-க்குப் பின்னர் நிலைமை மாறியது. விடுதலை பெற்ற பிறகு உள்ள சூழ்நிலை இடதுசாரிகள் பகிரங்கமாகச் செயல்படுவதற்குச் சாதகமாக இருந்தது. விடுதலைப் போராட்டம் என்ற ஒன்று முடிவடைந்த பிறகு, வெறும் அடிப்படைப் போராட்டத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட பல விஷயங்களை இடதுசாரி இயக்கத்தினர் காண நேரிட்டது. இதன் விளைவுதான் இலக்கிய அரங்கிலும், பண்பாட்டு அரங்கிலும் இடதுசாரியினர் அடியெடுத்து வைத்தது எனலாம். இதில் இலக்கிய அரங்கில் இடதுசாரிகள் இன்று வரை வலுவாகவே உள்ளனர். இந்த மாறுபாடு நிகழ்ந்தது சுமாராக 1950 களில் எனலாம். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் பல ஆண்டுகளாக ரகுநாதன் சிந்தித்து வைத்திருந்த கதைக்கரு, நாவலாகவும் வர முடிந்தது. வெளிப்பார்வைக்கு இது ஒரு பாய்ச்சல் வேக முன்னேற்றம் போலத் தோன்றும். ஆனால், பல ஆண்டுகளாக உறைந்துகிடந்த ஒன்று 1950

வரைக்கும் காத்திருந்து வெளியாகிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். படிப்படியாக வளர்ந்து நேரம் கனியும் பொழுது வெளிப்படும்பொழுது அந்தத் திடீர் வெளிப்பாடு நமக்குத் தெரிகிறது. அதற்குப் பின்னால் உள்ள வளர்ச்சி நம் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. ரகுநாதன் நிறைய நாவல் எழுதியிருந்தால் இந்த வளர்ச்சி திடீர் வெளிப்பாடாகத் தோன்றியிருக்காது.

இவற்றினைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்பொழுது ரகுநாதன் என்ற நாவலாசிரியரின் வளர்ச்சி இரு கட்டமாக இடம்பெறுவதைக் காண முடிகிறது. ஒன்று, ரசனை காலகட்டம். இது 'புயல்', 'கன்னிகா' ஆகிய இரு நாவல்களைக் கண்டது. இரண்டு, 'பஞ்சம் பசியும்' காலகட்டம், இது இடதுசாரி இயக்கம் பகிரங்கமாக செயல்பட்ட காலத்தைச் சார்ந்தது. இந்த இரண்டிற்கும் உள்ள வேர்கள் படைப்பாளி என்ற முறையில் ரகுநாதனிடம் ஏக காலத்தில் காணப்பட்டாலும், விளைநிலம் பக்குவப்பட்ட பின்னரே அவை வெளியாகின்றன எனலாம். எனவேதான் ஒரு பெரிய இடைவெளியை இந்த இரண்டிற்கும் இடையில் காண முடிகிறது. இந்த இடைவெளி மேற்போக்கானதுதானே ஒழிய அடித்தளத்தில் இந்த இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் தான் வளர்ந்து வந்துள்ளன எனலாம்.

(கட்டுரையாளர், பேராசிரியர் (ஓய்வு), மார்க்ஸிய ஆய்வாளர், விமர்சகர்) இந்த கட்டுரை 2004 ஜனவரி, தொ.மு.சி. ரகுநாதன் சிறப்பிதழில் வெளிவந்த கட்டுரை. தற்போது மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

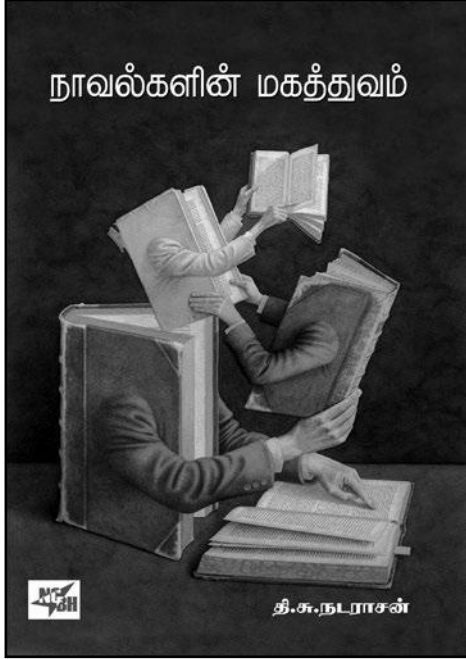
தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

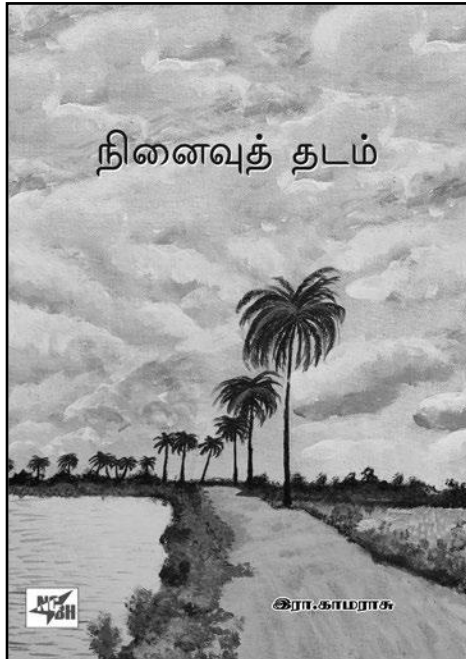
அரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

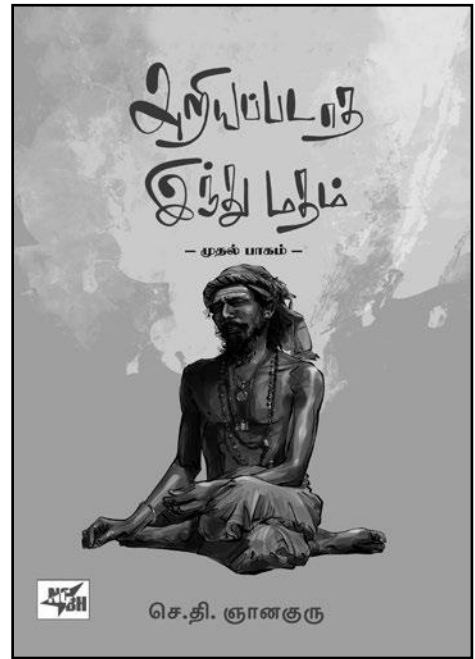
₹ 180/-

₹ 70/-

₹ 110/-

₹ 350/-

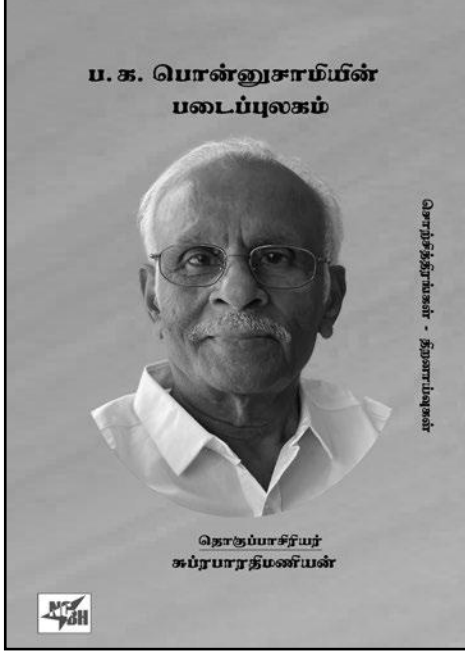
நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

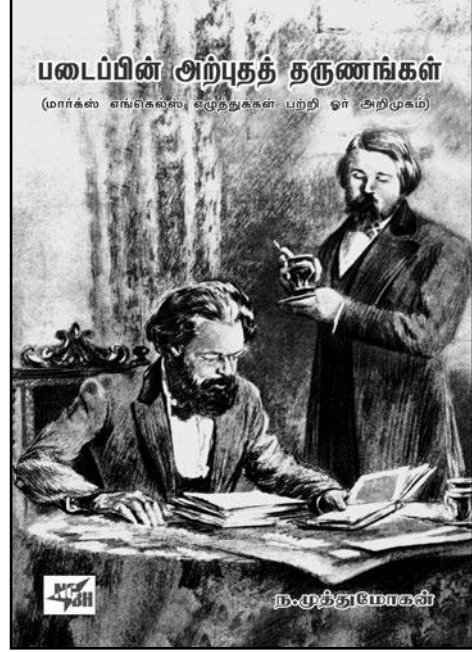

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

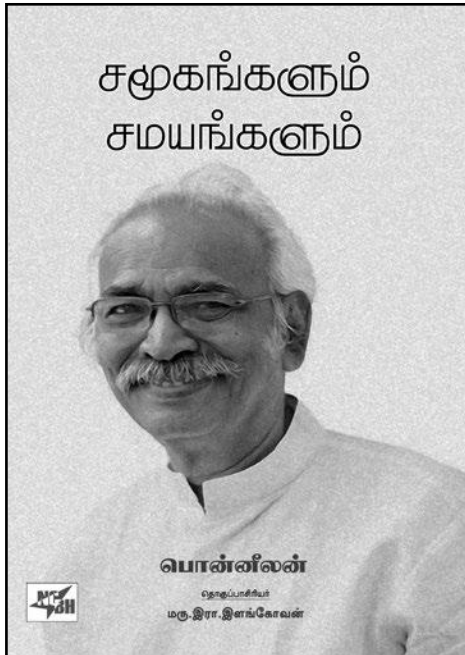
அரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

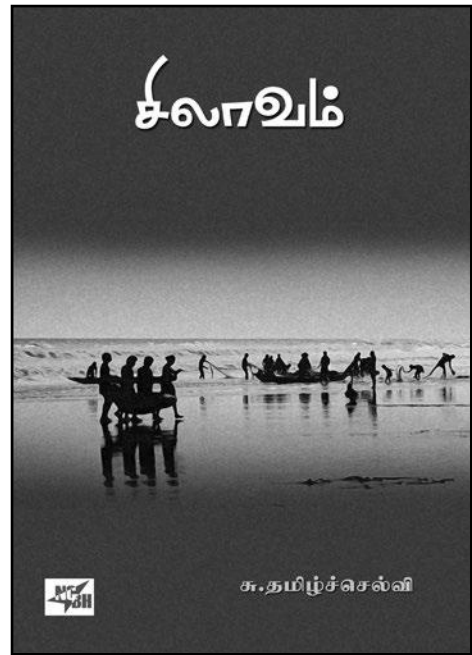
₹ 350/-

₹ 250/-

₹ 200/-

₹ 325/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

இந்திய இலக்கியத்தின் தமிழ் இலக்கிய அடித்தளம்

சண்முக.ஞானசம்பந்தன்

தமிழ்- சமஸ்கிருதச் செவ்விலக்கிய உறவுகள்
(The relation between Tamil and Classical Sanskrit Literature)
மூல நூல்: பேராசிரியர். ஜார்ஜ் எல் ஹார்ட்
தமிழில்: பு.கமலக்கண்ணன்
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை - 50 | விலை: ரூ.90/-

கூடந்த 2022ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் சார்பில் வெளிவந்திருக்கும் இரண்டு நூல்கள் 01. தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்கள் - அவை தோன்றிய சூழலும் சமஸ்கிருதத்தில் அவற்றின் சாயலும் (The Poems of Ancient Tamil their milieu and their Sanskrit counterparts) 02. தமிழ் - சமஸ்கிருதச் செவ்விலக்கிய உறவுகள் (The Relation between Tamil and Classical Sanskrit Language). இந்த இரு நூல்களும் பேராசிரியர் ஜார்ஜ். எல்.ஹார்ட் அவர்களால் எழுதப் பெற்றவையாகும். இவை தமிழர்களின் கவனத்தை உரிய முறையில் ஈர்க்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தில் எழுதப்படுவதே இந்த மதிப்புக் கட்டுரை. தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்கள் நூல் குறித்த முதல் கட்டுரை முன்னரே சென்ற டிசம்பர் 2022 இதழில் வெளியாகியிருந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவே, இந்தக் கட்டுரை தமிழ்-சமஸ்கிருதச் செவ்விலக்கிய உறவுகள் நூல் குறித்து மட்டும் பேசுகிறது.

இந்த இரண்டாம் நூல் 70 பக்கங்கள் உடையது. கால்கோள், கருத்துரை, பொருளடைவு நீங்கலாக இரண்டு பிரதான கட்டுரைகளைக் கொண்டது. "தமிழ் - சமஸ்கிருத இலக்கியங்களுக்கான பொதுமூலம்" என்பது முதல் கட்டுரை. "பிற்காலத் தமிழும் பிற திராவிட மொழிகளும் சமஸ்கிருதமும்" என்பது இரண்டாம் கட்டுரை.

தமிழுக்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவை அறிவது என்பது கலப்பு மணத் தம்பதியரின் உறவு முறையைப் பற்றி அறிந்து

கொள்ளும் முயற்சியாகும். இரு வேறு மொழி இலக்கியங்களை மொழி பெயர்க்கும் முயற்சி வேறு; இவற்றினூடே நூலிழையாய் மிளிரும் உலகப் பொதுமைக்குப் பொருந்தக்கூடிய எண்ணக் குவியல்களைக் கண்டு எடுத்தியம்பும் முயற்சி வேறு. இரண்டாவதை ஜார்ஜ் ஹார்ட் மிக அழகாக தனது கட்டுரைகள் வழியே விரித்திருக்கிறார்.

மேலும், அணங்கு என்பது உலகப் பொதுக் கருத்து எனவும் இதைத் தமிழ் இலக்கியமே சிறப்புறக் கூறியுள்ளது எனவும் இதைப் பாலினேசிய மக்களின் மானோ என்னும் ஆற்றலோடு ஒப்பிடுகிறார் ஹார்ட் என்று பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தின் வாசு. அரங்கநாதன் தனது கருத்துரையில் தெரிவிக்கிறார்.

இனி, முதல் கட்டுரைக்குள் நுழைவோம். A common source for Tamil and Sanskrit literature என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரையின் மொழிபெயர்ப்பு இது. இந்தக் கட்டுரையின் சில பகுதிகளை அப்படியே எடுத்தாண்டுள்ளோம்.

கி.பி முதல் மூன்று நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சங்க இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருதச் செவ்விலக்கியங்களோடு தொடர்புடையன என்பதை உணர எந்த ஓர் ஆய்வாளராலும் முடியும். துவக்கத்தில் பலரும் தமிழ் இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து கடன் பெற்றே உருவாயின என வெறுமனே கருதியிருந்தனர். ஆனால், கவனமான பகுப்பாய்வு அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

முதலாவதாக இவ்விரு இலக்கிய மரபுகளுக்கும் அடிப்படை ஒற்றுமைக் கூற்றாக இருப்பது ஒரே அல்லது ஒத்த தன்மையிலான மரபுகளைச் சுட்டலாம். சான்றாக, தூதுச் செய்யுட்களைக் காட்டலாம். சமஸ்கிருதத்தில் காளிதாசருக்கு (கி.பி.4-5 ஆம் நூற்றாண்டு) முன்பாக தூதுப்பாடல்கள் இடம் பெறவில்லை. இவை தமிழில் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. அகநானூற்றில், பெண்ணொருத்தி தன் காதலன் குறித்து நண்டினைப் பார்த்துப் பேசுவதாக 170 ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது. இதற்கான புகழ் பெற்ற சமஸ்கிருத எடுத்துக் காட்டாக காளிதாசரின் மேகதூதம் அமைகிறது.

மற்றுமொரு சான்றாக, இவ்விரு இலக்கியங்களிலும் கையாளப்பட்டுள்ள தலைவன், தலைவி, தோழி, தாய், தூதுவர் என்னும் அகப்பாடல் மாந்தர் அமைப்பினைச் சுட்டலாம். சத்யசயீ சமஸ்கிருத தொகை நூலின் 538 ஆம் பாடலில், “நான் இடியின் ஓசையைக் கேட்டேன். அது கூற்றுவரின் முரசொலியை ஒத்ததாக இருக்கிறது” என்கிறார் பயணியின் மனைவி. இதைப் போலவே, குறுந்தொகை 216 ஆம் பாடலின் தலைவி “மிகவும் வருந்தியிருக்கும் எனது நிலையினை அறியாது, கரு மேகங்கள் முழங்கியபடி

மழையைப் பொழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனது உயிரைப் போக்கும்படியான மின்னல்களையும் அனுப்புகின்றன” எனத் தன் தோழியிடம் புலம்புகிறாள். இதே கருத்து பிற்காலச் சமஸ்கிருத இலக்கியமான சுபாஷித ரத்னகோஷா 708 ஆம் பாடலிலும் இருப்பதைக் காணலாம்.

சத்யசயீ 445 ஆம் பாடலில் தலைவனை நோக்கிப் பேசும் தலைவி, “அன்பற்றவனே! மழை பெய்த இரவில் உன்னைத் தேடி நடந்து வந்த பாதச்சுவட்டினை, இன்னும் என்னால் காண முடிகிறது” என்கிறாள். காளிதாசரின் குமாரசம்பவம் 6.43 அபிசாரிகா என்னும் பெண்கள் இரவில் தமது காதலர்களைக் காணச் செல்லும் போது சில செடிகளின் ஒளியைக் கொண்டு பாதைகளைக் கண்டறிந்தனர் என்கிறது. சுபாஷித ரத்னகோஷா 829 ஆம் பாடலிலும் பெயர் தெரியாத புலவர் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார். இப்பாடல்கள் அகம் 192 ஆம் பாடலோடு பொருந்திப் பார்க்கத்தக்கன.

மூங்கில் துளையினுள் நுழையும் காற்று குழலோசையோடு ஒப்புமைப்படுத்தப்படுவது இரு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அகம் 225 ஆம் பாடல், மேகதூதம் 56 ஆம் பாடல், இரகுவம்சம் 2.12 ஆம் பாடல் ஆகியன மூங்கில் காற்றின் இன்னிசையைக் குறிப்பிடுகின்றன.

கால அடிப்படையில் இவ்வாறாகப் பகிரப்பட்டுள்ள மரபுகளைக் கணக்கெடுக்கத் தொடங்கினால் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களைச் சுட்ட முடியும்.

தமிழ்ச் செய்யுட்களில் காணப்படும் வேறு இரு கூறுகளும் பாலி, சமஸ்கிருத மொழிகளில் காணப்படுவது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அசைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டமையும், ஆரியா மற்றும் அதனையொத்த பிற யாப்பமைப்புகளும் பழந்தமிழ்ச் செய்யுள் யாப்பமைப்போடு ஒத்திருக்கின்றன எனச் சுட்ட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழ், சமஸ்கிருதத்திலிருந்து கடன் பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில், பல மரபுகள் முதலில் தமிழிலேயே காணப்படுகின்றன. சமஸ்கிருதத்துக்கு சொந்தமான யாப்பமைப்பு கிடையாது. ஆனால், தமிழுக்கு உண்டு. சமஸ்கிருதமும் தமிழிலிருந்து கடன் பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில், சமஸ்கிருதப் புலவர்கள் தமிழ் மரபை அறிந்திருக்கவில்லை. கிடைக்கின்ற சான்றுகள் பகிரப்பட்டுள்ள பெரும்பான்மைக் கூறுகள் இந்தோ-ஆரிய மரபான மராட்டிய பாலி மொழியில் நுழைந்துள்ளன எனச் சுட்டுகின்றன. ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், மராட்டியத்தின் பகுதி பெருங்கற்கால நாகரிகத்தின்

வடக்கு எல்லையாக அமைகிறது. இதை வேறு வகையில் சொல்வதானால், மராட்டியத்தின் பண்பாடு கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டில் ஆரிய திராவிடக் கலப்பாகவே காணப்பட்டது.

பழந்தமிழ்ப் பண்பாடு என்பது பெருங்கற்கால நாகரிகத்திலிருந்து நேரடியாகத் தோற்றம் பெற்றதாக இருந்தது. எனவே, தமிழ்- சமஸ்கிருத மொழிகளுக்கிடையே பகிரப்பட்டுள்ள கூறுகள் ஒரே பெருங்கற்கால நாகரிகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. சமஸ்கிருதச் செவ்விலக்கியம் தென்னிந்திய மூலத்திலிருந்து பல கூறுகளைப் பெற்றுக் கொண்டது எனில் செம்மையான வட இந்திய நாகரிகத்தின் பிற கூறுகளும் இதையே பின்பற்றியிருத்தல் வேண்டும்.

முதலாவதாக, தமிழ்ச் செய்யுட்களைத் தோற்றுவித்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் அமைப்பு குறித்து ஆராய்தல் அவசியமானதாகிறது. தமிழர் வாழ்வின் முதற்கூறாக இடம் பெறுவது ஓர் ஆற்றல் ஆகும். அதை அணங்கு என்றழைக்கின்றனர். இந்த அணங்கு சரியான இடத்தில் அமர்ந்து கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்குமாயின் அது அப்பொருட்களுக்குப் புனிதத்துவ ஒழுங்குகளையும் கட்டுப்பாட்டையும் வழங்குவதாக அமைகிறது. சரியாகக் கையாளாவிட்டால், இது கட்டுப்பாட்டை இழந்து பெருந்தீங்கை உண்டாக்கும் எனவும் நம்பப்பட்டுள்ளது. கற்புடைய மகளிர், மன்னன், முரசு, சிறப்பான காலங்கள், இறந்துபட்ட வீரர்களின் ஆன்மா உறையும் நடுகற்கள், இறந்த சடலங்கள், கணவனை இழந்த மகளிர், பூப்புற்ற மகளிர், பிரசவ காலப் பெண்கள் இந்த ஆற்றல் உறையும் இடங்களாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் மன்னன் என்பவன் புனித ஆற்றல் உறையும் மையங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டான். ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் அவன் துயில் எழும் போது கிணை என்னும் முரசை வாசிக்கும் கிணை மகன் அவனைப் புகழ்ந்து பாடி பரிசில் பெறுவான். மற்றொரு குடியினரான பாணர்கள் ஒரு நாளின் குறிப்பிட்ட சில வேளைகளில் பாடல்களைப் பாடுவர். இவர்கள் வாய்மொழிப் புலவர்கள். மூன்றாம் குடியினரான துடியன் போர்க்காலங்களில் முரசிணை இசைப்பார்கள். இந்த மூன்று தாழ்த்தப்பட்ட குடியினரும் மன்னன் போரில் புண்பட்டிருக்கும் போது தீய ஆற்றல்கள் அவனைத் தாக்காமலிருக்கப் பாடல்களைப் பாடுவர்.

பாணரின் முதன்மைப் பணியான மன்னரைப் போற்றுதல் என்பதற்குச் சான்றாக புறநானூறு 22 ஆம் பாடல் அமைகிறது. இப்பாடலில், மன்னனைச் சிறப்பிப்பதற்காக புலவர் இரண்டு கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறார். அவற்றுள் முதலாவது போரில் வெளிப்பட்ட மன்னன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறையின் வீரமும், மற்றொன்று

அவன் நாட்டின் வளமையும் ஆகும். இங்கு மிகுந்த ஆற்றலும் முதன்மையும் தனித்தன்மையும் வாய்ந்த தமிழ்க் கடவுளான முருகனோடு மன்னன் ஒப்பிடப்படுகின்றான். இத்தகைய பாடல்கள் மன்னனின் புகழையும் ஆற்றலையும் அதிகரித்து அதன் வாயிலாக ஆற்றலைக் கட்டுப்படுத்தத் தகுதியானவனாக அவனை மாற்றுவதற்கும் பயன்பட்டன.

புறம் என்பது வெளியே என்றும் அகம் என்பது உள்ளே என்றும் பொருள்படும். புறப்பாடல்கள் மன்னனின் புனித ஆற்றலால் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டன. அதே போல் அகப்பாடல்களுக்குள்ளும் புனித ஆற்றலுக்கான இடங்கள் இருக்கின்றன. இதற்குச் சான்றாக அகநானூற்றின் முதல் பாடலைச் சுட்டலாம். இப்பாடல் குறியீட்டுத் தன்மையால் ஒருவன் துவக்கத்தில் மரணம் சூழ்ந்த உலகில் பயணத்தை மேற்கொண்டு ஆற்றல் பெற்றவனாக மாறிய பிறகே இந்தச் சமூகத்திற்கான மனிதனாக திருமணம் என்னும் புனிதத்துவ நிகழ்வில் பங்கு பெறக் கூடியவன் ஆக முடியும் என விளக்குகிறது. மற்றொரு சான்றாக அகம் 106 ஆம் பாடலைக் காணலாம். தலைவன் மரணம் சூழ்ந்த உலகைக் கடந்து, தலைவி இருக்கும் புனித ஆற்றல் வாய்ந்த உலகை அடைகிறான் என்பதே இங்கு குறியீட்டுத் தன்மையாகச் சுட்டப்படுகிறது. இந்தப் பாடல்கள் பெண் என்பவள் புனித ஆற்றல்களின் உறைவிடமாகத் திகழ்பவள் என்பதைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

தோராயமாக கி.மு. 2 அல்லது 3 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் பிராமி வரிவடிவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதை அடுத்து வந்த சில நூறு ஆண்டுகளில் தமிழ் எழுத்து முறை உருவானது. இக்குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் புலவர்கள் தோன்றினர். வாய்மொழிப் பாடகர்களோடு அல்லாது இவர்கள் உயர்குடியினரோடு ஒருங்குவந்து எண்ணப்பட்டனர். இவர்களின் பாடல்கள் பலவும் தாழ்த்தப்பட்ட குடியைச் சேர்ந்த வாய்மொழிப்பாடகர்களின் வாயிலாகவே பாடப்பட்டன. பாணன், கிணை மகன் போன்றோரை ஒத்த வாய்மொழிப் புலவர்கள் தக்காணியப் பெருங்கற்காலத்திலிருந்தே இருந்தார்கள். இன்றும் கூட ஓரிசாவில் பாணா என்ற தாழ்த்தப்பட்ட குடியைச் சேர்ந்த இசைக்கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். இவற்றின் வாயிலாக சத்யசயீயில் இடம்பெறும் மகாராஷ்டிரப் புலவர்களின் பாடல்கள் யாவும் அவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் வாய்மொழியாகப் பாடியதிலிருந்து அப்படியே நகல் செய்யப்பட்டவை என அறிய முடிகிறது. எனினும், இவ்விடத்தில், ஒரு கருத்து முதன்மையாக

விவாதிக்கப்பட வேண்டியதாய் இருக்கிறது. காளிதாசர் அவருக்கான அடிக்கருத்துக்களை எங்கிருந்து பெற்றார்? அவை தமிழிலும் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன? அவர் அவற்றை மஹாராஷ்டிர பிராகிருதக் கவிதை மரபிலிருந்து பெற்றிருக்க வாய்ப்புண்டு. அதற்கு சத்யசயீ சான்றாக அமைகிறதா?

அபிஞான சாகுந்தலத்தின் நான்காம் பகுதியில், 15 ஆம் பாடலில், அனுசியா, சக்ரவாகப் பறவை வகையுள், பெண் பறவையைப் பார்த்து மராட்டியத்தில் ஒரு பாடலைப் பாடுகிறாள். இது சத்யசயீயின் 252, 385 ஆம் பாடல்களை ஒத்திருக்கின்றன. இந்தப் பொதுவான அடிக்கருத்துக்கான சான்றாக “பழ மழை பொழிந்தென்” எனத் தொடங்கும் குறுந்தொகை 261 ஆம் பாடலைச் சுட்டலாம். இதன் மூலம், காளிதாசர் மகாராஷ்டிரிய செய்யுள் மரபுகளை அறிந்து தாமே செய்யுட்களை இயற்றினார் என்பதை அறிய முடிகிறது.

காளிதாசருக்கு முன்பான சமஸ்கிருத இலக்கிய முன்னோடிகளின் பாடல்கள் கிடைப்பதில்லை. அஸ்வகோஷர் உட்பட பெரும்பாலான சமஸ்கிருதப் புலவர்கள் பிராகிருதத்தையும் அதன் யாப்பமைப்பையுமே பயன்படுத்தினர். இவை முற்றிலும் திராவிட மரபைச் சார்ந்தவை. காளிதாசருக்கு முன்பே தமிழ்க்கூறுகள் சமஸ்கிருதத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன. சான்றாக, தலைவனைத் தேனீயாகச் சித்தரிக்கும் உவமை வான்மீகி இராமாயணத்தில் 5.7.35 இலும் 5.7.60 இலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றை ஒத்ததாக குறுந்தொகை 321 ஆம் பாடல் அமைகின்றது. தமிழ்க் கவிதைகளில் சிறிய அளவிலான விளக்கங்களைத் தந்தாலும் இவற்றின் பயன்பாடு மிக இயல்பானதாகவும் நுட்பமானதாகவும் அமைகிறது. அத்தோடு இவை சமஸ்கிருதத்திற்குச் சொந்தமானவை அல்ல. இவற்றைக் காப்பிய காலத்திற்கு முந்தைய பிரதிகளில் காண முடிவதில்லை. சமஸ்கிருதத்தின் ஆதிக்காப்பியமான மகாபாரதத்தில் சமஸ்கிருத இலக்கிய மரபிற்கு முற்றிலும் புதிதான சில கூறுகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. தற்போது மகாபாரதத்தின் பழைய பகுதிகளும் கூட கி.மு.200க்கும் முற்பட்டவை அல்ல என்றும் அதே வேளையில் தக்காணியப் பெருங்கற்கால நாகரிகம் கி.மு.800 வரையாவது செல்லும் எனக் கருதப்படுகிறது. மகாபாரதத்தில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிலிருந்தே பெற்றிருக்க முடியும் எனச் சுட்டத்தக்க வகையில் சில கூறுகள் இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட ஆதி காவியமான வான்மீகி இராமாயணமே, தென்னிந்தியா குறித்து மிகு கவனம் செலுத்திய முதற் படைப்பு எனலாம். பெருங்கற்காலத் தக்காணிய நாகரிக மூலத்தோடு

தொடர்புடைய கூறுகள் மகாபாரதத்தைக் காட்டிலும் வான்மீகியின் புதிய படைப்பில் அதிகம் காணப்பட்டன. அஸ்வகோசரின் காலமான கி.பி.முதல் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் தென்னிந்தியக் கூறுகள் அதிகளவில் காணப்பட்டன. எனவே, வான்மீகியால் உருவாக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகரமான இராமாயணம் பிரபலமடைந்தது. ஆனால், காளிதாசருக்கு முன்பாக வட இந்தியாவில் தென்னிந்தியக் கூறுகள் தாமாகவே நுழையவில்லை.

பெருங்கற்கால பண்பாட்டில் முதன்மைப்படுத்தப்பட்ட புனிதக் கூறுகளாக விளங்கியவை இரண்டு. ஒன்று மன்னன். மற்றொன்று பெண். இந்தோ ஆரியப் பண்பாட்டில் இந்த அடிக்கருத்தும் இன்ன பிறவும் அவற்றின் புனிதத்துவத்தின் முதன்மைக்கு ஏற்பப் பலவாறாகப் பிரிந்துள்ளன. காளிதாசரின் படைப்புகளில் காணலாகும் புனிதத்துவக் கருத்தாக்கங்கள் தெளிவாகத் தெற்கிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவை வட இந்தியத் தொன்மங்களோடு கலந்தே அமைக்கப் பெற்றன என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அமைகின்றது. இந்த அடிப்படையிலேயே இரகுவம்சத்தில் சுட்டப்பட்டுள்ள இரகுவின் வழித்தோன்றல்களின் வரலாறு தமிழ் மரபோடு பொருந்திச் செல்வதாக அமைகின்றது. தமிழ் இலக்கிய மரபிலும், காளிதாசர் மரபிலும் மன்னனின் புனித ஆற்றல், வானியல் சார்ந்த படிமங்களாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

தென்னிந்தியப் பண்பாட்டில் மன்னனே புனித ஆற்றல் மிகுந்தவனாகவும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையும் மையமிட்டவனாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறான். ஒரு வேளை மன்னனின் ஆற்றல் பொய்க்குமானால் மழை பெய்யாது, பஞ்சம் முதலிய இயற்கைப் பேரிடர்கள் நேரிடும் எனத் தென்னக மக்கள் கருதினர். இதுவே, வட பகுதியில் இயற்கை அமைப்பு கால அடிப்படையில் ஒழுங்காகச் செயல்பட பிராமணர்கள் மேற்கொள்ளும் தானங்களும் இதரச் சடங்குகளுமே காரணம் எனக் கருதினர். பிற்காலச் சமஸ்கிருதத்தில், மன்னனைச் சுட்டப் பயன்படுத்தப்படும் வானியல் சார்ந்த படிமக் கூறுகள் தமிழைப் போலவே அமைகின்றன. சான்றாக குமார சம்பவம் 5.61 ஐ குறுந்தொகை 131 ஆவது பாடலோடு ஒப்பிட முடியும்.

தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரண்டிலும் மழையில்லாத நிலம் பயனற்றதாக மாறுவது போல் பிரிந்திருக்கும் ஆண் பெண் ஆகியோரின் வாழ்க்கையும் பயனற்றதாக அமையும் எனச் சுட்டுகின்றன. பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த முதன்மைக் கூறுகளுள் ஒன்று தகுதியுடைமையாகும்.

மன்னன் நிலத்தை ஆள்வதற்குத் தகுதியுடையவனாக இருத்தல் வேண்டும். பெண் என்பவள் திருமணத்திற்குத் தகுதியுடையவளாக இருத்தல் வேண்டும். வட பண்பாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள தெற்கின் தாக்கத்திற்குக் காரணம் தென்னிந்தியர்களின் கருத்தாக்கமான தகுதியுடைமை ஆற்றலினை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் துவங்கியதே ஆகும்.

வேதங்கள் என்பன வாய்மொழி வாய்ப்பாடுகளாக இருந்த போதும் அது இந்த உலகின் ஓட்டுமொத்த அமைப்பை விளக்கும் ஆற்றல் உடையனவாகக் கருதப்பட்டன. ஆனால், இங்கு விவாதிக்கப்படும் சிறப்புத்தன்மையுடைய தகுதியாற்றல் என்பது அன்றாட வாழ்வியலோடும் குடும்ப உறுப்பினர்களோடும் கவிதையியலோடும் இசையோடும் தொடர்புடையதாக அமைகின்றது. இதைத் துவக்க கால ஆரியக் கூறுகளில் காண முடிவதில்லை. வேதப் பாடல்களிலும், பிரமாணங்களிலும் பழந்தமிழ்க் கவிதைகளில் காணலாகும் கச்சிதமான அமைப்பொழுங்கினைக் காண முடிவதில்லை. தமிழ்க் கவிதைகளைப் போன்று அன்றாடப் பயன்பாட்டிற்கு உரியதாய், பருவ நிலையையும் ஒருவரின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலையும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைப்பதாயும் அமையவில்லை.

இனி, “பிற்காலத் தமிழும் பிற திராவிட மொழிகளும் சமஸ்கிருதமும்” (Later Tamil, Other Dravidian Languages and Sanskrit) என்ற இரண்டாம் கட்டுரைக்குள் நுழைவோம்.

துவக்கத்தில் பழைய கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய மொழி இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருத இலக்கியத்தின் கிளை இலக்கியங்களாகவும் அவற்றை விடச் சற்றுக் கூடுதலாக அவை திராவிட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுவனவாகவுமே கருதப்பட்டன. பலரும், தமிழ் பிற மொழிகளிடமிருந்து பெறாமல் தனக்கேயுரிய கூறுகளைக் கொண்டு சமஸ்கிருதத்திலிருந்து தனித்து விளங்குவதைப் போல பிற திராவிட மொழிகளால் விளங்க முடியவில்லை என்னும் கருத்தை முன் வைத்துள்ளனர். எனது கருத்துப்படி இந்தப் பார்வை தவறானதாகும். உண்மையில் சில திராவிட இலக்கியங்களும் இருக்கின்றன.

சான்றாக நன்னய்யாவின் தெலுங்கு மொழிபெயர்ப்பில் அமைந்த மகாபாரதத்தைக் குறிப்பிடலாம். இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து எடுக்கப் பெறாத சிலவற்றையும் கொண்டுள்ளது. அண்மையில் கன்னட வசனங்களுள் சில ஏ.கே.இராமானுஜனால் சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வீரசைவப்

புலவர்களால் சிவனை முன்னிலைப்படுத்தி கி.பி.10 அல்லது 12 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இப்பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இவை சமஸ்கிருதச் சொற்கள் சிலவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ள போதிலும் சமஸ்கிருத நடையைக் காண முடிவதில்லை. மாறாகச் சமஸ்கிருதக் கட்டமைப்பை உடைத்து எளிய நடையில், கன்னடம் பேசும் பொது மக்களுக்குக் கொண்டு செல்ல முயலும் ஆசிரியர்களின் முயற்சியை வெளிப்படுத்துவனவாக இவை அமைந்துள்ளன. இவர்களால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பண்பாட்டு மரபானது தென்னிந்தியாவில் வழங்கி வந்த பழைய பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியே ஆகும். இதன் விளைவாக, அவர்களின் பாடல்கள் எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்கத் தமிழ்க் கூறுகளைப் பிரதிபலிப்பதாய் அமைகின்றன. சான்றாக, இராமானுஜன் மொழிபெயர்த்துள்ள மகாதேவியக்காவின் “கேள் தங்காய் கேள்” என்னும் பாடல், குறுந்தொகை 147 ஆம் பாடலை ஒத்திருக்கிறது. இவ்விரு பாடல்களிலும் கருத்தை எடுத்துரைக்கும் திறமும், அதை வலியுறுத்தும் முறையும் இருக்கின்றன. அவை சமஸ்கிருத இலக்கியங்களுக்குப் புதியனவாகும். அத்தோடு இவ்விருண்டும் தென்னிந்தியாவிற்கே உரிய தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த படிமங்கள் மற்றும் முரண்களின் பயன்பாட்டையும் கொண்டுள்ளன. திராவிட இலக்கியங்களுக்குள் இலக்கிய உணர்திறன்கள் (Literary Sensibility) எவ்வாறு பகிரப்பட்டுள்ளன என்னும் எண்ணத்தை உருவாக்க இத்தகைய சான்றுகளே போதும்.

தெலுங்கில் உள்ள “பல்னாதி வீரசரித்திரம்” ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பகுதியான பல்னாட்டைச் சேர்ந்த மன்னனின் கதையைக் கொண்டமைகிறது. இது 15 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீ நாதார் என்பவரால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இது சமஸ்கிருதச் சொற்களை ஒரு குறிப்பிட்டளவிற்குப் பயன்படுத்தியுள்ள போதிலும், சமஸ்கிருத இலக்கிய நடையிலிருந்து உருவாக்கப்படவில்லை. மாறாக, இது ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட குடியைச் சேர்ந்த பாணர்கள் இன்றும் பாடிவரும் வாய்மொழிக் கதைப்பாடலின் இலக்கிய மறுவுருவாக்கமாக அமைகிறது. இந்த ஓட்டுமொத்தப் படைப்புச் சமஸ்கிருத இலக்கிய மரபிற்கு முற்றிலும் புதிதான ஒன்றாகும்.

இந்தச் சான்றுகள், தென்னிந்தியப் பண்பாடுகள் (ஓரிசா, மஹாராஷ்ட்ராவிலும் குறிப்பிட்ட அளவில்) உருவாக்கப் பெற்ற தக்காணியப் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு மற்றும் முழுதாக அழிந்து விடவோ கலப்படையவோ இல்லை என்பதை விளக்குகின்றன. இலக்கியப் படைப்புகளுக்கான கதைகள் சமஸ்கிருத

மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டு அவை திராவிடத் தனித்தன்மைக் கூறுகளுடன் தென்னிந்தியாவில் கையாளப்படுகின்றன. தென்னிந்தியாவில் மறுவுருவாக்கம் செய்யப்படும் பெரும்பாலான வடபகுதிக் கதைகள் தென்னிந்திய நாட்டார் வழக்காறுகளையே குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு நம்பியிருக்கின்றன.

தமிழில் தொகைப்பாடல்களுக்கும் பத்துப்பாட்டிற்கும் பிறகு எழுந்த முதல் இலக்கியப் படைப்பாக முதன்மை பெறுவது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களாகும். கி.பி. 4 அல்லது 5 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருக்கும் இவை அறம், அகம் ஆகியவற்றைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட அடியளவு குறைந்த செய்யுட்களைக் கொண்டமைகின்றன. திருக்குறள், நாலடியார் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அறப் படைப்புகள். ஐயத்திற்கு இடமின்றி இப்படைப்புகள் சில சமஸ்கிருத அறவிலக்கியக் கூறுகளைக் கொண்டமைகின்றன என்பதையும் அத்தகைய சமஸ்கிருதப் படைப்புகள் இவற்றுக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவை என்பதையும் அறிய முடிகிறது. சமஸ்கிருதத்தில் வழங்கும் பெரும்பான்மையான அறவிலக்கியங்கள் அதன் எதிரணையாய் அமையும் தமிழில் காணப்படுவது போல் சிறப்பு மிக்கதாய் விளங்குவதில்லை.

திருக்குறளில் வட இந்தியக் கூறுகள் பெறப்பட்டிருந்தாலும் வாழ்க்கை குறித்த அணுகுமுறைகள் பொதுவாக தமிழ்த்தனமாகவே இருக்கின்றன. இப்படைப்பு சமஸ்கிருதத்தில் குறிப்பிடப்படும் மனிதர்களோடு தொடர்புடைய திரிவர்க்கம் என்னும் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே தர்ம(அறம்), அர்த்த (பொருள்), காம (இன்பம்) வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. திருக்குறள் வலியுறுத்தும் இல்லற வாழ்க்கை, மனித உறவு ஆகியனவே எனது (ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட்) பார்வையில் அதை வேறுபடுத்திக் காட்டுவனவாக அமைகின்றன. துறவறத்தை வலியுறுத்த ஓர் இயலையே திருக்குறள் கொண்டிருப்பது உண்மையேயாயினும் திருவள்ளுவர் இல்லறத்தின் பக்கமே சார்ந்துள்ளார். பகவத் கீதை சுய ஒழுக்கம், ஆசையைத் துறத்தல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்திய போதிலும் பொறையுடைமை, செய்நன்றியறிதல், அன்பு, பெருந்தன்மை, மக்கட்பேறு, கல்வி ஆகியன பற்றி எல்லாம் பேசவில்லை.

சான்றாக 77 ஆம் குறள்

“என்பிலதனை வெயில் போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம்”

மற்றும் 402 ஆம் குறள்

கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று
ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இதன் காரணமாகவே, திருக்குறளும் அது விளக்கும் ஓட்டு மொத்தத் தமிழ் மரபும், பகவத் கீதையைக் காட்டிலும் ஜூடியோ-கிறிஸ்துவ (Judeo Christian) மரபைச் சேர்ந்த போப், ஸ்விட்சர் ஆகியோர் விளக்கும் அனுதாபத்தோடு ஒத்ததாய் அமைகின்றன. மேலும், திருக்குறளின் யாப்பமைப்பு மிகவும் சுருக்கமும் அழகும் வாய்ந்ததாகவும் சமஸ்கிருதத்திலுள்ள எதனோடும் பொருந்திப் போகாததாகவும் அமைந்துள்ளது.

தமிழின் அடுத்த முதன்மையான படைப்பாக அமைவது சிலப்பதிகாரம். இப்படைப்பு நிச்சயம் தாழ்த்தப்பட்ட குடிகளின் வாய்மொழிப்பாடலிலிருந்து பெறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இதன் கதை தமிழுக்கே உரியது ஆகும். மன்னன், பெண் ஆகியோர் பற்றிய தமிழின் உயர்வான கருத்தாக்கங்களை இது முன் வைத்துள்ளது. முற்பிறவியில் செய்த வினைப்பயன்களே துன்பத்திற்குக் காரணம் என்று இளங்கோவடிகள் விளக்கிச் சொல்கிறார். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஊழ்வினை தமிழுக்கு உரிய கருத்தாக்கமாக இருக்கவில்லை. சங்கப் புலவர் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடிய புறநானூற்று 134 ஆம் பாடல் பொருந்த இணைத்துப் பயிலத்தக்கது. இளங்கோ தனது படைப்பில் கையாண்டுள்ள ஊழ்வினைக் கோட்பாடு கற்பனையாக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று எனக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. சங்கப் புலவரான கணியன் பூங்குன்றன் தனது 192 ஆம் பாடலில் கர்மா குறித்து நுட்பமாக விளக்கியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தைத் தொடர்ந்து மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்களின் தெய்வப் பாசுரங்கள், புராணக் கதைகள் என்று தமிழில் பல குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழில் அமையும் பக்திப்பாடல்கள் யாவும் தமக்கு முந்தைய சமஸ்கிருத வடிவங்களைச் சாராது தனித்தன்மை வாய்ந்தனவாகவும் பெரும்பாலும் வடபகுதிக் கடவுளரைப் பாடும் போதும் சமஸ்கிருதத்தைப் பின்பற்றாதனவாகவும் விளங்குகின்றன. தமிழ்ப் பக்தியிலக்கியங்கள் காட்டும் வழிபாட்டின் தீவிரத்தை ஒரு போதும் சமஸ்கிருதத்தில் காண முடியவில்லை.

காவியங்களில் மிகுந்த பெருமையும் சிறப்பும் வாய்ந்தது கம்பராமாயணமாகும். கம்பர், வான்மீகி ஆகிய இருவரின் இராமாயணங்களும் வேறுபட்டு அமைகின்றன. கேகய நாட்டிலிருந்து அயோத்திக்குத் திரும்பும் பரதன், “தான் இல்லாத போது தன் தாய் கைகேயி இராமனை வனவாசம் அனுப்பி விட்டாள்;

தன்னை ஆட்சியில் அமர வைக்கவே இவ்வாறு செய்துள்ளாள். அது பொறாத தன் தந்தை தசரதன் உயிரிழந்து விட்டான்' என்பதை உணர்கிறான்.

கம்பனின் படைப்பில் பரதனது மன உணர்வுகள் மிகுந்த சிக்கலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. இங்கு அவன் தனது தாயிடம் ஆத்திரப்படும் தட்டையான பாத்திரமாக மட்டுமல்லாமல், தனது உணர்வு வெளிப்பாடுகளால், அந்தச் சூழ்நிலையில் உள்ளவருக்கே உரிய குழப்பமான மன நிலையை வெளிப்படுத்துகிறான். அதனாலேயே, தானே தனது தந்தையைக் கொன்று விட்டேன் என அழத் தொடங்கி விடுகிறான். எல்லாச் செய்யுட்களிலும் குற்றவுணர்வு மேலெழுதலை நுட்பமாகக் கம்பன் கையாண்டுள்ளார். இது வான்மீகியின் படைப்பில் ஒட்டு மொத்தமாக இல்லாமல் போகிறது.

கம்பனின் பார்வை அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை மையமிட்டதாக, சீராக அமைகிறது. அத்தோடு நாடகத் தன்மை மிக்கதாகவும் அமைகிறது. கம்பனின் செய்யுட்கள் ஒவ்வொன்றும் பொருட் பொதிந்தனவாக வான்மீகியைக் காட்டிலும் சிறந்தனவாக அமைகின்றன.

இடைக் (சிற்நிலக்கிய) காலத் தமிழ்ப் புலவர்களின் தனித்தன்மையும் அவர்கள் தங்கள் வழிபாட்டு முறை

குறித்த அணுகுமுறையும் அதன் யதார்த்தத் தன்மையும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் அமைந்துள்ளதில் வெளிப்படுகிறது. இங்குப் பாத்திரங்கள் இறைத்தன்மை வாய்ந்தனவாகவும் மனிதர்களாகவும் இருப்பது மிகுந்த சிக்கலுக்குரியதாகவும் அதன் சமஸ்கிருத எதிர் நிலையைக் காட்டிலும் மெய்மை வாய்ந்தனவாகவும் அமைந்துள்ளன. பக்தி என்னும் செயற்பாடு தூய்மைத்தன்மைக்குப் பதிலாகத் தீவிரச் செயல்பாட்டால் கட்டமைக்கப்படுவதாக மாறுகிறது. இதனாலேயே, இடைக்காலத் தமிழ்ப் புலவர் (அருணகிரிநாதர்) ஒருவரால் தெய்வ பக்தியுடைய துவக்க கால இந்துமத சமஸ்கிருத இலக்கிய அறிவு மட்டும் உள்ள ஒருவர் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத தன்மையில், ஒரு பாடல் வரியினை எழுத முடிந்தது.

சான்று: கந்தரலங்காரம் 37 ஆம் பாட்டு.
கண்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண்ட யர்கிலும் வேன்மற வேன்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடுடு டீடு டுடுடுடு டுண்டுண்டு
டிண்டின் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே.

கூட்டுரையாளர், இலக்கியத் திறனாவ்வாளர். மதுரை அகில இந்திய வானொலி ஓய்வுபற்ற நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்)

19.12.2022 அன்று விருதுநகர் மாவட்டம் சிவகாசியில் நேசனல் புக் டிரஸ்ட் இந்தியா, விருதுநகர் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் இணைந்து நடத்திய 37வது புத்தகக் கண்காட்சியை, சிவகாசி மாநகராட்சி மேயர் சங்கீதா இன்பம் துவக்கி வைத்தார். இதில் மாநகராட்சி துணை மேயர் விக்கேஷ்பிரியா, தொழிலதிபர் கணேஷ்குமார், மருத்துவர் ஞானகுருசாமி, அரசு கலைக் கல்லூரி முதல்வர் காந்திமதி, காளீஸ்வரி கல்லூரி முதல்வர் பாலமுருகன், இந்து தேவமார் மேல்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் நாராயணசாமி, அச்சுப்பணியாளர் சூரியநாராயணன் மற்றும் என்சிபிஎச் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் மதுரை கிளை மேலாளர் மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

பாரதி

பாரதப் போரைப் பாடாதது ஏன்?

சுந்தர் காளி

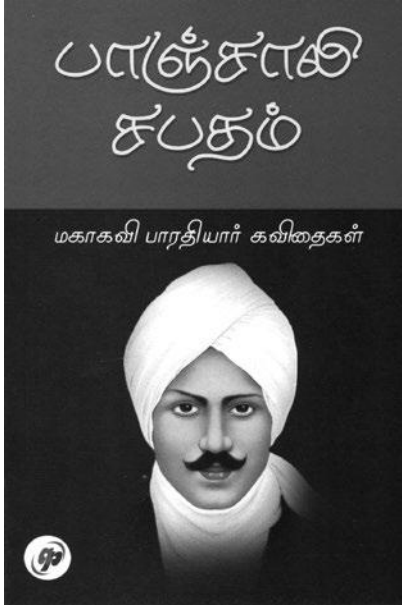
பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம், பாரதக் கதையில் திரௌபதி சபதம் செய்வதோடு முடிகிறது. அவன் ஏன் பாரதப் போரைப் பாடவில்லை என்பதற்குப் பலரும் பலவிதமாய் விளக்கம் தந்திருக்கின்றனர். பாஞ்சாலி சபதம் தன்னளவில் முழுமைபெற்ற காவியமாகவே விளங்குகிறது. எனவே, பாரதி போரைப் பாடாமைக்கு நாம் காரணங்களைத் தேட வேண்டியிருக்கிறது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பாரதப் போர் தொடர்ந்து பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் எனப்படும் உதியன் சேரலாதன், பாரதப் போரில் இருதரப்புப் படைகளுக்கும் சோறிட்டான் என்றொரு ஐதீகம் நிலவுகிறது. புறநானூறு இரண்டாம் பாடலில் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்,

அலங்கு உளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ நிலம் தலைக்கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை ஈராரம்பதினமரும் பொருது களத்து ஒழிய பெரும்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய் என்று பாடுகிறார்.

அகநானூறு 233ஆம் பாடலில் மாமூலனார், மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்தின் துறக்கம் எய்திய தொய்யா நல்லிசை முதியர்ப் பேணிய உதியஞ் சேரல் பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை, இரும்பல் கூளிச் சுற்றம் குழீஇ யிருந்தாங்கு என்று பாடுகிறார்.

உதியன் கொடுத்த பெருஞ்சோறு பற்றி அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகிறது. மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி, பாண்டியர்களில் பஞ்சவர், கௌரியர் என்கிற கிளைக்குடியினரிடையே போர் நடந்தபோது, உதியன் இரு படைக்கும் உணவு வழங்கியிருக்கலாம் என்று கருதுகிறார். சேஷையரோ பாரதப் போரில் பங்குபெற்றுச் சுவர்க்கம் சென்ற தனது முன்னோர்களின் நினைவாக உதியன் பெருஞ்சோறு கொடுத்தான். இதையே பாரதப்போரில் இருதரப்புப் படைகளுக்கும் உதியன் பெருஞ்சோறு கொடுத்ததாகப் புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது என்கிறார். பாரதப் போர் ஆண்டுவிழா நாளன்று நடத்தப்பட்ட நாடகத்தின்

இறுதியில் நிகழ்ந்த விருந்தே மேற்படி பெருஞ்சோறு என்கிறார் பி.டி.சீனிவாச ஐயங்கார். நீலகண்ட சாஸ்திரியோ உதியனின் முன்னோன் ஒருவன் பாரதப் போரில் இரு தரப்புப் படைகளுக்கும் உணவு அளித்ததாக ஓர் ஐதீகம் இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு உணவு அளித்தவன் உதியனே என்று ஏற்றிக் கூறுவது கவிமரபாகும் என்று கூறுகிறார். வேறு சிலர் அப்பாடல் உதியன் காலத்தில் எழுதப்பட்டதல்ல என்றும் பிற்காலத்தில் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டது என்றும் கருதுகின்றனர்.

Paradigmatic War எனத்தக்க பாரதப் போரில் இரு தரப்பினர்க்கும் உதியன் பெருஞ்சோறிட்டான் என்பது கதை. ஒரு போரில் இவ்வாறு இதுபோல இருபுறத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் சோறிடுவது என்பது அவர்களைச் சமமாகப் பாவிப்பதாகும். ஒரு விதத்தில் நன்மையின் பக்கம், தீமையின் பக்கம் என்ற எதிர்வைக் கடந்துசெல்வதாகும். தமிழ்ப் பண்பாட்டில் போரில் இருபக்கத்து நியாயங்களையும் கருதிப்பார்க்கும் ஒரு பார்வை நிலவுகிறது. எதிரெதிரான இரு தரப்பினர் பொருதும்போது அவ்விருவரின் வேறுபாடுகள் இங்கு முக்கியமாகின்றன. இருவரில் ஒருவர் முற்றிலும் நிர்மூலமாகிப் பிரித்தறிய இயலாததோர் ஒருமை நிறுவப்பட வேண்டும் என்ற வேட்கை இங்குக் காணப்படவில்லை. பெருஞ்சோற்று உதியன் கதை அதன் வரலாற்று உண்மையைத் தாண்டி உணர்த்தும் கருத்து இதுவே.

புறநானூற்றில் பரணர் பாடிய 63ஆம் பாடல் வீரயுகம் எனப்படும் சங்க காலத்தில் போரினால் நிகழும் அழிவைக் காட்டி அப்போரின் பிறிதொரு பக்கத்தை உணர்த்துகிறது. இருபுறத்து அரசர்களும் போர்க்களத்தில் மடிந்துபோக, எதையும் அறியாமல் உல்லாசமாய் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் சிறு பெண்களின் நிலையைக் காட்டி, இனி அந்நாடு என்னாகுமோ என்று கவல்கிறது புலவரின் மனம்.

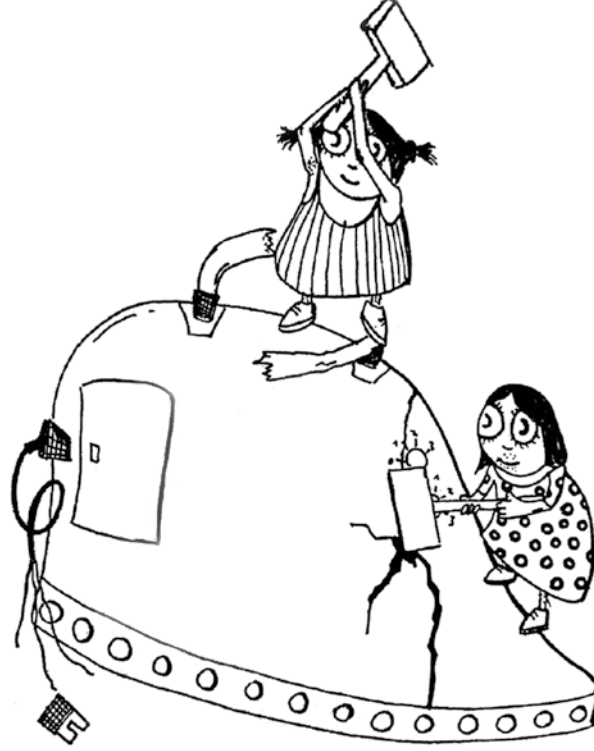
எனைப்பல் யானையும் அம்பொடு துளங்கி
விளைக்கும் விளையின்றிப் படையொழிந்தனவே
விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லாம்
மறத்தகை மைந்தரொடு ஆண்டுப் பட்டனவே
தேர்தர வந்த சான்றோர் எல்லாம்
தோல்கண் மறைப்ப ஒருங்கு மாய்ந்தனரே
விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்
பொறுக்குநர் இன்மையின் இருந்து விளிந்தனவே
சாந்தமை மார்பின் நெடுவேல் பாய்ந்தன
வேந்தரும் பொருது களத்து ஒழிந்தனர் இனியே
என்னாவது கொல் தானே கழனி
ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவல் முக்கித் தண்புனல்
பாயும் யாணர் அறாஅ வைப்பின்
காமர் கிடக்கை அவர் அகந்தலை நாடே

இந்தப் பின்னணியில் நாம் பாரதக் கதையைத் தமிழ்ப் பண்பாடு உள்வாங்கியிருக்கிற நிகழ்முறையைக் காண வேண்டும். வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்திலும் நல்லாப்பிள்ளை பாரதத்திலும், உத்தியோக பருவத்தில் கிருஷ்ணன் துது சருக்கத்தில், சகாதேவன் கண்ணனுக்கு மறுமொழியாகக் கூறும் பகுதி இங்கே கருதிப் பார்க்கத்தக்கது. பாரதப் போர் நடக்காமல் தடுப்பது எப்படி என்பதற்குச் சகாதேவன் இவ்வாறு கூறுகிறான். கர்ணன் நாட்டை ஆட்சி செய்யவேண்டும். அர்ச்சுனனைக் கொன்றுவிட வேண்டும். திரௌபதியின் கூந்தலை அரிந்துவிட வேண்டும். கால்களிலே விலங்கை மாட்டிக் கைகளையும் பிடித்து உன்னையும் நான் கட்டி வைப்பேன் என்றால் பெரிய பாரதப்போர் நடந்திடாதபடி தடுத்திடலாம் என்கிறான் சகாதேவன்.

பாராளக் கன்னன் இகல் பார்த்தனை முன்கொன்று
அணங்கின்
காரார் குழல் களைந்து காலில் தளையூட்டி
நேராகக் கைப்பிடித்து நின்னையும் யான் கட்டுவனேல்
வாராமல் காக்கலாம் மாபாரதம் என்றான்
வியாசபாரதத்தில் இல்லாத இப்பகுதி தமிழ்ப் பண்பாட்டில் போருக்கு எதிரான ஒரு மனப்பாங்கு எப்போதும் நிலவி வந்திருப்பதை அழுத்தமாய்ச் சுட்டுகிறது.

இந்தப் பின்னணியிலேயே பாரதி பாஞ்சாலி சபதத்தோடு பாரதக் கதையை முடிப்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பாரதப் போர் மீண்டும் நிகழாதிருக்க வேண்டும் என்றே அதைக் கதையாகவும் பாட்டாகவும் கூத்தாகவும் ஆண்டுதோறும் நிகழ்த்துகிறோம். பாரதியோவெனில் தன் காவியத்தில் அப்போரையே சித்திரிக்காதது போருக்கு எதிரான அவன் மனப்பான்மையைத் தெளிவாய்க் காட்டுகிறது.

(சுட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், பேராசிரியர்)

அனைவருக்குமான பொதுவுடைமைப் பாடங்கள்

மு.சிவகுருநாதன்

மஈர்க்கிய செவ்வியல் நூல்கள் வரிசையில் 'பொதுவுடைமை குழந்தைகளுக்காக...' என்ற நூல் எம்.பாண்டியராஜனின் அழகான மொழியாக்கத்தில் வெளியாகியுள்ளது. உண்மையில் இந்நூல் குழந்தைகளுக்கானது மட்டுமா என்றால் பொதுவுடைமையைப் புரிந்துகொள்ள விரும்பும் அனைவருக்குமானது. புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்போரும் இதன் மூலம் பொதுவுடைமையைக் கற்கலாம்; விவாதிக்கலாம்.

இந்நூல் மூன்று பகுதிகளானது. முதல் பகுதியில் பொதுவுடைமை, முதலாளித்துவம், உழைப்பு, சந்தை, நெருக்கடி, முதலாளித்துவம் தோன்றிய முறையும் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் மக்கள் படும் அனைத்து கேடுகளிலிருந்து விடுபட்ட சமுதாயத்தைப் பொதுவுடைமை என்பது சுட்டுகிறது. இது ஒரு நோயைக் குணப்படுத்துவது

போல. முதலாளித்துவம் நோயென்றால் (அது அப்படியல்ல) அதற்கு மருந்தாக பெருமளவு மக்களை நலம் பெறச் செய்வது பொதுவுடைமை என்று சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. பொதுவுடைமை நல்ல நிவாரணம் என்றபோதிலும் அது அனைத்தையும் குணமாக்கக்கூடியதல்ல. இது முதலாளித்துவத்தால் ஏற்பட்ட கேடுகளுக்கான ஒரு நிவாரணம் மட்டுமே என்பது நூலில் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

பொதுவுடைமையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் நாம் முதலில் முதலாளித்துவத்தைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். முதல் ஆட்சி செய்வதால் முதலாளித்துவம் என்றழைக்கப்படுகிறது. நம்மை ஆள்வது யார்? உண்மையில் பொருள்கள்தான் ஆள்கின்றன. எல்லாப் பொருள்களும் ஆளமுடியாது. அத்தகைய சிறப்புப் பொருள்கள் வானத்திலிருந்தோ, வேற்றுக் கிரகத்திலிருந்தோ வந்ததல்ல. மனிதனால்

மார்க்கிய
செவ்வியல்
நூல்கள்

பொதுவுடைமை குழந்தைகளுக்காக

பீனி அடம்ஸாக்

தமிழில்: எம். பாண்டியராஜன்

பொதுவுடைமை குழந்தைகளுக்காக...
பீனி அடம்ஸாக் | தமிழில்: எம்.பாண்டியராஜன்
பதிப்பாசிரியர்: ந. முத்துமோகன்
பக்கங்கள்: 123 | விலை: ரூ.150
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்,
சென்னை.

உருவாக்கப்பட்டவைதான். இவற்றை தாங்கள்தான் உருவாக்கினோம் என்பதை மறந்து அந்தப் பொருள்களுக்குச் சேவையாற்றத் தொடங்கி விட்டார்கள். என்பது எளிமையாக விளக்கப்படுகிறது. கடவுள், மதம், சடங்குகள் எல்லாம் இவ்வாறு மனிதனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள்தான்.

முதலாளித்துவ சமூகத்தில் மக்களிடையே உறவுகள் பற்றி அறிய முதலாளித்துவம் தோன்றிய விதத்தை அறியவேண்டும்? நிலப்பிரபுத்துவம், வணிக முதலாளித்துவம், தொழிற்சாலைகள் என முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப்போக்கில், உடைமை இல்லாதவர்கள் தங்களையே விற்றுக்கொள்ளும் நிலைக்கு ஆளானார்கள். உற்பத்தி, உறவுகள் ஆதிக்கத்தைக் கட்டமைத்தன. முதலாளிய வர்க்கம் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சுரண்டி வளர்ந்தது. இதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள உழைப்பு, சந்தை, நெருக்கடி ஆகியவற்றை அறிவது அவசியம். அடுத்தடுத்த தலைப்புகளில் இவை விளக்கப்படுகின்றன.

எவ்வாறு நாம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். எதை நாம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். எந்த அளவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதையே தொழிற்சாலைகள் அதாவது முதலாளித்துவம் பேசுகின்றன என்பதும் இவை மக்களைப் பற்றி கவலைகொள்வதில்லை. மாறாக சந்தையில் மட்டும் இதன் கவனம் இருப்பதும் சுட்டப்படுகிறது. தேய்ப்புப் பெட்டியை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு நெருக்கடி உணர்த்தப்படுகிறது.

முதலாளித்துவத்திற்கு மாற்றாக பொதுவுடைமை சோதனை முயற்சியாகப் பல்வேறு வடிவங்களில் அறிமுகமாகிறது. சமூக ஜனநாயகம், லுட்டியம், தொழில்நுட்ப நுகர்வுவாதம், அராஜகம், அரசு சோசலிசம் போன்ற பல முயற்சிகள் இது பொதுவுடைமை அல்ல என்ற முடிவை நோக்கி தள்ளியிருப்பதை முயற்சிகள் மூலம் முன்வைக்கப்படுகிறது. இறுதி முயற்சியில் அல்ல என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, இது எங்களுடைய கதை. இப்போது நாங்கள் நாங்களாகவே வரலாற்றை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம், என்று முடிக்கிறார்.

நிறைவுரையாகப் பொதுவுடைமை வேட்கை எனும் தலைப்பில் 1991-க்குப் பிந்தைய உலகம் அலசப்படுகிறது. பொதுவுடைமையின் தோல்வி எனக் கருதப்பட்ட இக்காலகட்டத்தில், உலகமெங்கும் பெருந்திரள் மக்கள் எழுச்சிகள் பல்வேறு வடிவங்களில் நடந்தன. இவையெல்லாம் பொதுவுடைமை பற்றிய நம்பிக்கையை மக்களுக்கு அளித்துள்ளன. 1991 வரலாற்றின் முடிவு அல்ல; அது புதிய வரலாற்றின் தொடக்கம். எனவே, பொதுவுடைமையின் வரலாறு முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்ற முதலாளித்துவ குரல் அதிர்ச்சியடையும் வண்ணம் புதிய நம்பிக்கைகள் துளிர்க்கத் தொடங்கியுள்ளன. நமக்கான பொதுவுடைமை, பொதுவுடைமைக்கான திசைவழி போன்ற விவாதங்கள் மேலெழுந்துள்ளன.

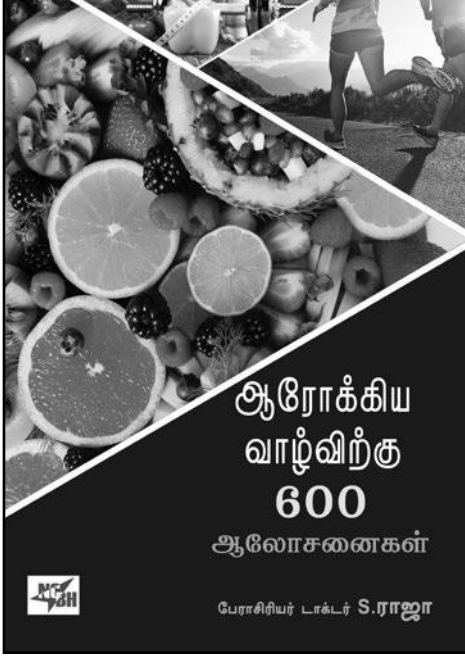
இது குழந்தைகளுக்கானதா? என்ற கேள்விக்கு, எல்லா வயதினரையும் குழந்தைகளாகப் பாவித்து எழுதியுள்ளதாக நூலாசிரியர் சொன்னதைப் பதிப்புரையில் ந.முத்துமோகன் குறிப்பிடுகிறார். குழந்தைகள் உணர்ந்துகொள்ளவும் உணர்ந்தவர்கள் மீண்டும் விவாதங்களின் வழியே தங்களைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவும் இந்நூல் உதவும். இன்றைய சூழலை எதிர்கொள்ள, காலத்தின் போக்கில் வரலாறு மீண்டும் ஒருமுறை திறந்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டி நூல் நிறைவடைகிறது.

(கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்)

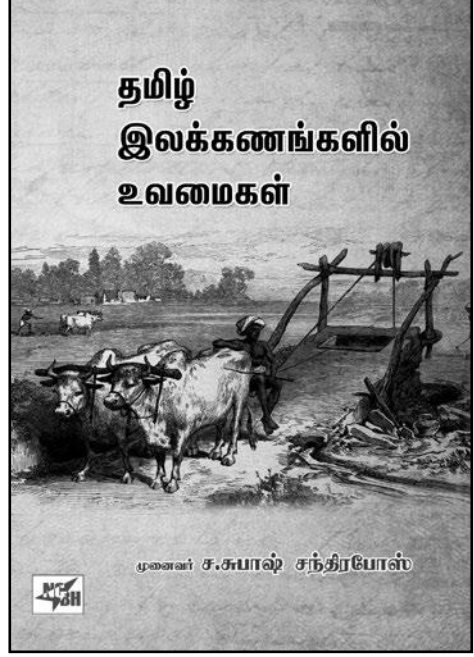

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

திரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

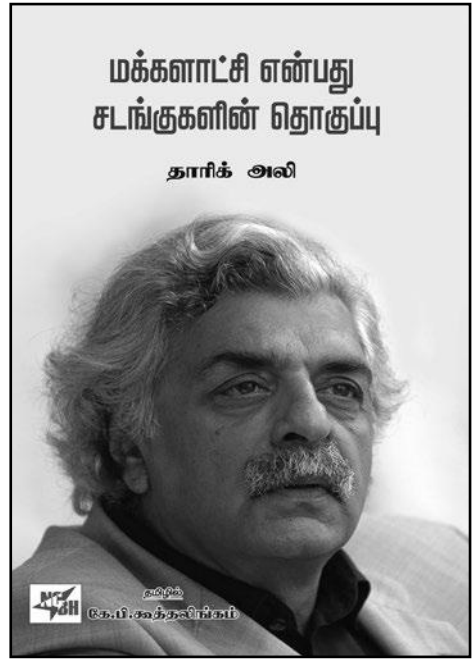
₹ 80/-

₹ 250/-

₹ 170/-

₹ 60/-

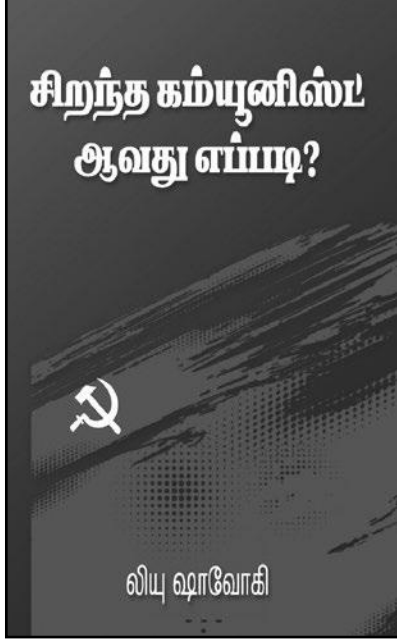

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

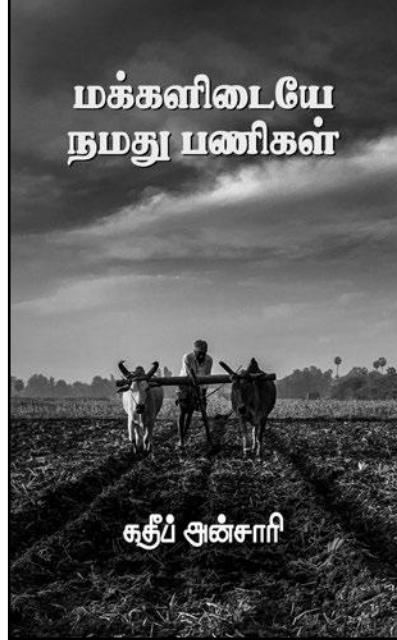
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
 ☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
கீழைக்காற்று வெளியீட்டகத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

அராங்கு எண்கள் : 660, 661

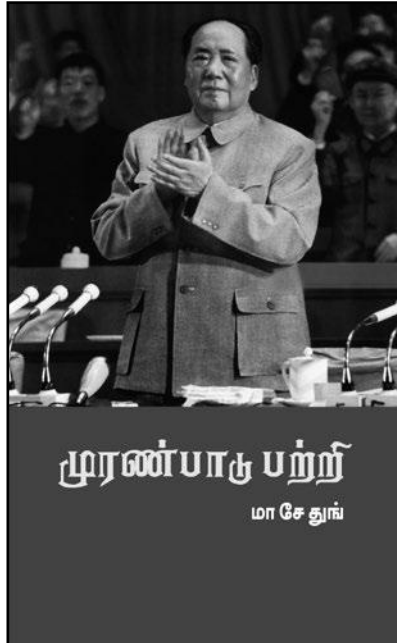
₹ 120/-

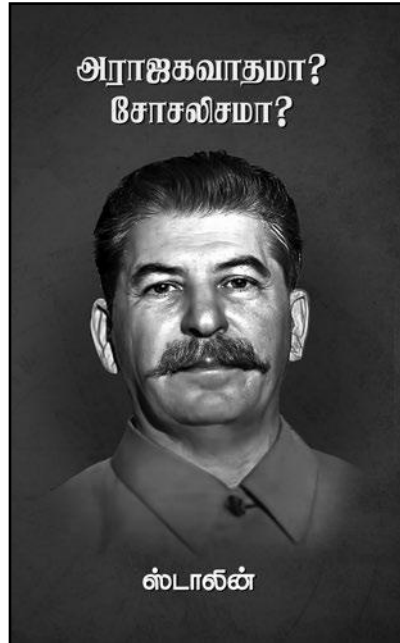
₹ 30/-

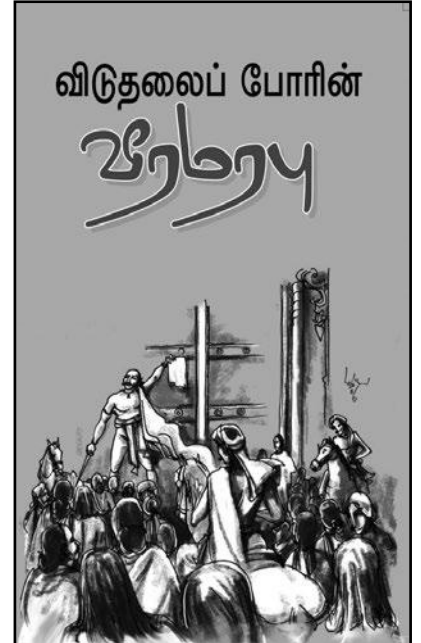
₹ 200/-

₹ 90/-

₹ 100/-

₹ 130/-

கல்லிலே கலைவண்ணம் கண்ட பல்லவர்

சி.ஆர்.ரவீந்திரன்

தமிழகம் என்பது பண்டுதொட்டே சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு என்னும் முப்பிரிவுகளாகவே கருதப்பட்டது. அவற்றை சேரர், சோழர், பாண்டியர் என்ற மூன்று மரபு வழிப்பட்ட அரசர்கள் நெடுங்காலமாக ஆண்டுவந்தனர். அந்தக் காலத்தைச் சார்ந்த தமிழ் நூல்களை ஆய்வு செய்யும்போது அந்தக் காலத் தமிழகம், பல்லவர் ஆட்சி தோன்றிய கி.பி.மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு நிலவிவந்தது என்பது புலனாகும்.

அதைத் தொடர்ந்து, பல்லவர் தொடர்பான தொண்டை நாடு பற்றிய செய்திகளை ஆய்வுசெய்ய முடிகிறது. நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு தொண்டை நாடு, 'குறும்பர் நிலம்' என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. குறும்பர்கள் தங்களது ஆடு மாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு அங்கு வாழ்ந்தனர். காலப்போக்கில் அவர்களே தங்களது நாட்டை 24 கோட்டங்களாகப் பிரித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினத்து வணிகருடன் கடல் வணிகம் நடத்தினர். பிற்காலத்தில் ஆதொண்ட சக்கரவர்த்தி என்பவன் இக்குறும்பரை வென்று குறும்பர் நாட்டைக் கைப்பற்றி, அதற்குத் தொண்டை மண்டலம் எனப் பெயரிட்டனர். இது, செவிவழிச் செய்தியாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், கரிகாற் சோழன் அந்நாட்டைக் கைப்பற்றினான் என்றும், பின்னர் தொண்டைக் கொடியால் சுற்றப்பட்டு, கடல்வழி வந்த நாகர் மகள் மகனான இளந்திரையன் ஆண்டதால் தொண்டை மண்டலம் எனப் பெயர் பெற்றது என்றும் தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. கரிகாற் சோழன் காலத்தில் தொண்டை மண்டலம் சோழர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. தொடர்ந்து கரிகாலன் காலம் முதல் பல்லவர் கைப்பற்றும் வரை தொண்டை மண்டலம் சோழர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகள் (கி.பி.60-கி.பி.250) வரை சோழப் பேரரசுக்கு உட்பட்டிருந்த தொண்டை மண்டலம் கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் பல்லவர் ஆட்சிக்கு மாறிவிட்டது.

கோவைக்கிழார் திரு.சி.எம்.இராமச்சந்திரன் செட்டியார் இதற்கு அணிந்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்திருப்பது குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்று. அவர், 'பல்லவர் வரலாறு' என்ற இந்நூல் மிகத் திறம்பட எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நாள் வரை, வெளிவந்துள்ள பல நூல்களை ஆராய்ந்து, நாட்டின் கண்மறைந்துகிடக்கும் பல சான்றுகளைக் கண்டுபிடித்து,

பல இலக்கியங்களில் கண்ட குறிப்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை ஒழுங்குபடத் தொகுத்துத் தமிழ்நாட்டிற்கு ஓர் அரிய பெரிய ஆராய்ச்சி நூலாக இதன் ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார். படிப்பு அறைக்குள் உட்கார்ந்துகொண்டு, பல ஏடுகளைப் பிரித்து வைத்துக்கொண்டு ஒரு கட்டுரை நூல் எழுதி வெளியிடுவோர் போலல்லாமல் உண்மைச் சான்றுகளை அறிய வேண்டிப் பல இடங்களுக்கும் நேரிற் சென்று ஆராய்ந்த பொருள்களை விடாது ஒழுங்குபடுத்தியிருப்பதே இந்நூலுக்கு ஓர் அரிய மதிப்பு ஆகும்” என்று மனம் திறந்து டாக்டர்.மா. இராசமாணிக்கனாரை நினைவு கூர்கிறார்.

தொடர்ந்து, அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்: “பல்லவர்கள், ஏழு நூற்றாண்டுகள் தமிழ்நாட்டின் மன்னர் மன்னர்களாக ஆண்டு புகழ் பெற்றும் அவர்களுடைய பண்டைக் குலம் இதுவென்று கூறுவார் இல்லை. வடமேற்கு நாட்டிலிருந்து வந்த தமிழர்கள் என்றும், தென்னாட்டிலேயே இருந்தவர்கள் என்றும் பல வழியாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறினார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மூளையில் ஒருவிதக் கோட்பாடு முளைத்து நிலை நின்றுகொண்டிருந்தது, அந்தக் கோட்பாடு இப்போது ஒருவாறு மாறிக்கொண்டு வருகிறது.

“இப்போதும் தொண்டை நாட்டிலும், அதனைச் சுற்றிலும் போத்தராசா கோயில்கள் உண்டு. இவை பல்லவர் காலத்து வழக்கு என்று அறியக்கூடும். அக்கோயில்களை, அரச பரம்பரையினராக உரிமை பாராட்டும் வன்னிய குலத்தார் போற்றி வருவதை அறிவோம். ஆகவே, பல்லவர் ‘தமிழ் நாட்டினரே’ என்று கொள்வதே தகுதி எனலாம்.”

வரலாற்று ஆய்வாளரும் தமிழறிஞருமான கோவைக்கிழார் குறிப்பிடும் அடிப்படைகள் இந்த ஆய்வு நூலுக்குப் பொருந்துவனவாக உள்ளன.

தன்னுடைய ஆய்வு முயற்சிக்குத் தூண்டுதலாக அமைந்தவை குறித்து ஆய்வாளர் தனது கருத்துக்களை முன் மொழிகிறார். அவை, இந்த ஆய்வு குறித்த ஒரு தெளிவான பார்வையை வாசிப்பவருக்கு அளிக்கிறது. “பல்லவர் காலத்து இலக்கியங்களும், ஏறத்தாழ பல்லவர் காலத்தை நன்முறையிற் படம் பிடித்துக் காட்டும் பெரியபுராணமும் தமிழ்க் கல்வி நூற்களாகக் கொள்ளப்பெற்றன. இந்நூலின்கண் புதிய வரலாற்று முடிவுகள் பல குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. அவை ஆராய்ச்சியாளர் நடுவு நிலைமை வழாத ஆராய்ச்சிக்கு உரியவாகும். அவற்றுள் இடைக்காலப் பல்லவர் போர்கள், நெடுமாறன் முதல் விக்கிரமாதித்தன் போர் (நெல்வேலிப் போர்) கந்த சிஷ்யன் மீட்ட கடிசை, இராசசிம்மன் காலத்துப் போர்கள் என்பன குறிக்கத்தக்கன.”

இந்த ஆய்வுநூல், ‘பல்லவர்க்கு முற்பட்ட தமிழகம்’ முதலாகத் தொடங்கி, ‘அரசர் பட்டியல்’ வரை பகுப்பாய்வு முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டு

வரலாற்றின் வியக்கத்தக்க நிகழ்வுகளையும் மாற்றங்களையும், வளர்ச்சி நிலைகளையும் தகுந்த அடிப்படை ஆதாரங்களை முன்வைத்து, உண்மைகளை விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் விளக்குகின்றது. தகுந்த வரைபடத்துடன் அன்றைய பாண்டிய நாடு, சோழ நாடு, சேர நாடு, தொண்டை நாடு போன்றவற்றைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

அன்றைய வடநாட்டு நிலைமைகளைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கும் ஆய்வாளர், கரிகாற் சோழன் காலம், செங்குட்டுவன் காலம் போன்றவற்றை விளக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் வட நாட்டின் மீது போர் தொடுத்த நிகழ்வுகளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்.

தொடர்ந்து காஞ்சிபுரம், மாமல்லபுரம் போன்ற தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நகரங்களைப் பற்றிய புராணம், தொன்மம் போன்றவற்றை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு சில வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிடுகிறார். “வடமொழிப் புராணங்களின் கூற்றுப்படி காஞ்சி மாநகரம் இந்தியாவில் உள்ள புண்ணிய பதிகள் ஏழனில் ஒன்றாகும். இயூன்-கிங் கூற்றுப்படி, புத்தர் கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்தில் வந்து சமய உண்மைகளை உரைத்தார். அசோகன் பல தூபிகளை நாட்டிப் பௌத்த சமயக் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்தான். நாலந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த பேராசிரியராக இருந்த தர்பமாலர், காஞ்சிபுரத்தினர் என்று கூறப்பட்டுள்ளனர். அசோகன் கட்டிய தூபிகளில் ஒன்று ‘இயூன்-கங்’ காலத்தில் 100 அடி உயரத்தில் காஞ்சியில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.”

இவை போன்ற கண்டுபிடிப்புகளை கலை, இலக்கியங்களிலிருந்து கண்டறிந்து, வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை வெளிப்படுத்துகிறார் ஆய்வாளர்.

அடுத்து, ‘லோக விவாகம்’ ‘அவந்தி சுந்தரி கதை’ மத்தவிலாசப் பிரகசனம்’, ‘சைவத் திருமுறைகள்’ நாலாயிரதிவ்யப் பிரபந்தம், நத்திக் கலம்பகம், பாரத வெண்பா நூல்களின் தனித் தன்மைகளைக் குறிப்பதோடு, அவற்றில் காணப்படும் வரலாற்று உண்மைகளை இனம் காட்டுகிறார்.

அதைப் போலவே, ஊர்களின் பெயர்கள், குகைக் கோயில்கள், கற்கோயில்கள், பட்டயங்கள், கல்வெட்டுக்கள், பிற நாட்டினர் குறிப்புகள், ஆராய்ச்சியாளர்களின் உழைப்பு, நூலாசிரியர் குறிப்புகள் போன்ற விவரங்களும் உண்மைகளும் இந்த ஆய்வு நூலில் குறிப்பிடப்பட்டு காட்டப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து, களப்பிரர்களைப் பற்றி விரிவான விளக்கங்களைச் சுருக்கமான முறையில் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

தொடர்ந்து, முதற்காலப் பல்லவர் (கி.பி.250-340), இடைக்காலப் பல்லவர் (கி.பி.340-575) பிற்காலப் பல்லவர் (கி.பி.575-900) என்று அவர்களின் வரலாற்றுக் காலத்தை மூன்றாகப் பகுத்து, அவை ஒவ்வொன்றின் தனித்தன்மைகளையும், பொதுப் பண்புகளையும்

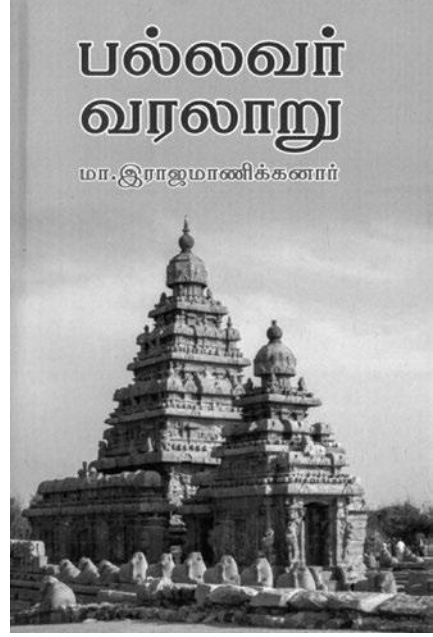
முக்கியமான தகவல்களுடனும், ஆதாரங்களுடனும், தரவுகளுடனும் விளக்கி, அவர்களுடைய தனிச்சிறப்புகளை அடையாளப் படுத்துகிறார்.

அவற்றில் பிற்காலப் பல்லவர்களின் காலம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருந்ததை ஆய்வாளர் பல வகையான எடுத்துக் காட்டுக்களுடன் தெளிவுபடுத்துகிறார். சமண மதத்தின் பின்னடைவு, சைவ, வைணவ சமயங்களின் வளர்ச்சி, பல்லவ அரசின் விரிவாக்கம், மலைக்கோயில்கள், குகைக்கோயில்கள், கற்கோயில்கள் போன்றவைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் மற்றும் விரிவாக்கம், வடமொழிக் கல்லூரிகளின் தோற்றம் போன்ற வளர்ச்சி நிலைகளுடன் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியடைந்ததையும் ஆய்வாளர் இனம் காட்டுகிறார். தமிழில் தேவாரத்திருமுறைகள், நாலாயிரம் பாடல்கள், நந்திக் கலம்பகம், பாரத வெண்பா போன்றவை இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் தோன்றி வளர்ந்தன.

பல்லவர் வரலாற்றில், குறிப்பாக, பிற்காலப் பல்லவரான சிம்மவிஷ்ணு, மகேந்திரவர்மன், நரசிம்மவர்மன், பரமேசுவர வர்மன், இராச சிம்மன் வரை தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நாட்டை ஆட்சி செய்தனர். அதற்குப் பின் புதிய பல்லவர் மரபு வடிவம்பெற்று ஆட்சி தொடர்ந்து நிலைபெற்றது. அந்தக் காலகட்டத்தில் இரண்டாம் நந்திவர்மன், தந்திவர்மன், மூன்றாம் நந்திவர்மன் போன்றவர்கள் பல்லவர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்தனர்.

ஓவ்வொரு பல்லவ அரசரின் தனித்தன்மையையும், அவர்கள் நாட்டுக்கு அளித்த தமது தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பங்களிப்பையும் ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். அவர்கள், பல்லவர் வரலாற்றில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களைச் செறிவாகவும், தெளிவாகவும் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

காட்டாக, சிம்ம விஷ்ணுவைப் பற்றி ஆய்வாளர் தெரிவிக்கும் ஆய்வு முடிவுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். “அவனைத் தொடர்ந்து வந்த அவனுடைய மகனான மகேந்திரவர்மன் கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல்லவ அரியணை ஏறினான். (1) இவனது அரசியலின் முதற் பகுதியில் சமணம் உச்ச நிலையில் இருந்தது. பிற்பகுதியில் சைவம் உச்ச நிலைக்கு வந்தது. இவனே சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாறினான். (2) குகைகளைக் கோயில்களாகக் குடைந்தவன் இவனே; பாறைகளைக் கோயில்களாக மாற்றியவனும் இவனே. (3) இவன் காலத்தில்தான் பல்லவர் - சாளுக்கியர் போர் உச்சநிலை அடைந்தது. அப்போராட்டம் இவனுக்குப் பின் 150 ஆண்டுகள் வரை ஓய்ந்திலது. (4) சிற்பம், ஓவியம், இசை, நாடகம் முதலிய நாகரிகக் கலைகள் இவனது ஆட்சியில் வளர்ச்சியுற்றன. வரலாற்றினூடாக வளர்ந்து வந்த பல்லவர் சமுதாயம் அவ்வப்போது இயற்கைச் சீற்றங்களையும், சிறிய, பெரிய போர்களையும் எதிர்கொண்டு சமாளிக்கவேண்டிய நிலைமை தொடர்ந்து இருந்துவந்தது. அவைகளைப்

பல்லவர் வரலாறு | டாக்டர். மா.இராசமாணிக்கனார்
பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்
16 (142), ஜானி ஜான் கான் சாலை
இராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014
தொ:044-28482441, 42155309

பற்றிய விவரங்களையெல்லாம் ஆய்வாளர் சேகரித்து ஒருங்கிணைத்து, ‘பல்லவ வரலாறு’ என்ற தனது ஆய்வு நூலை வடிவமைத்திருக்கிறார் என்பதை வாசிப்பு அனுபவம் நம்மை உணரச் செய்கிறது.

கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு நிறைந்த ஆன்மிக வாழ்க்கையில், பல்லவர்களின் ஆக்கரீதியான சாதனைகளை எப்படியெல்லாம் தொடர்ந்து நிகழ்த்திவந்தார்கள் என்பதை இந்த ஆய்வு நூல் அழுத்தமாக உணரச் செய்கிறது. அவைகள் வரலாற்றின் அடையாளங்களாக இன்றும் நின்று நிலைபெற்றுள்ளன.

ஓவிய - சிற்பக் கலைக்கூடங்கள் குறித்து ஆய்வாளர் தன் அனுபவங்களையும், புரிதல்களையும், அறிதல்களையும் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கிறார்: “பல்லவரை உலகம் புகழ வைத்த பெருமை ஓவிய-சிற்பப் புலவர்க்கே உரித்தானது. உயிருள்ள சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்கள், மாமல்லபுரம், வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில், கயிலாச நாதர் கோயில் இவற்றில் உள்ள வியப்பூட்டும் சிற்பங்கள், ‘இன்ன பிறவும் இயற்றிய பெருமக்களின் கலை அறிவை நாம் என்னவெனப் புகழ்வது!’”

“ஓவியம் வரைதலும், சிற்பம் பொறித்தலும் எளிய செயல்கள் அல்ல. பல்லவர் கால ஓவிய சிற்பங்கள் இன்றைக்கு 1300 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவை; ஆயினும் இன்று செய்தாற்போல காட்சி அளிப்பவை எனின் இவற்றில் அமைந்துள்ள வேலைத்திறனை என்னென்பது.”

“உலகில், அறம் பொருள் இன்பம் நுகரவும், வீடுபேற்றுக்குரிய நெறிகளைப் பயிலவுமே பண்டைக்

காலத்தார் கல்வி கற்றனர். அவர்கள் உயிருக்கு உறுதிபயக்கும் கல்வியையும் சிறப்பாகக் கொண்டனர்.”

அந்தக் கல்வியைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக அங்கு காஞ்சிக் கல்லூரி, கடிகை, பாகூர், வடமொழிக் கல்லூரி போன்றவை நிறுவப்பட்டுக் கல்வியறிவு வழங்கப்பட்டன.

“பல்லவர் காலத்தில் கயிலாய நாதர் கோயில் போன்றவை பல்கலைப் பள்ளிகளாகவும், இருந்து வந்தன. அங்கு சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம், நாடகம், சமயக் கல்வி, சாத்திரக் கல்வி, இன்ன பிறவும் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தன.”

மேலும், கல்வியறிவு வழங்க நாட்டில் பல இடங்களில் சமயம் சார்ந்த சைவ மடங்கள், பௌத்த கலை இடங்கள், சமண கலை இடங்கள் போன்றவை வழங்கப்பட்டன.

“இதுகாறும் கூறியவற்றால் பல்லவர் ஆட்சியில் இருந்த மக்கள் பொதுக் கல்வி அறிவும் சமயக் கல்வி அறிவும், பிற கலைகளில் அறிவும் பண்படப் பெற்றிருந்தனர் என்பதைப் பாங்குற உணரலாம்” என்று பெருமிதம் அடைகிறார் ஆய்வாளர்.

அதற்கு அப்பாலும் இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம் போன்ற கலைகளைப் பயிலவும், கற்பிக்கவும் தனித்தனியாகக் கலைக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

‘கோ நகரம்’ என்ற கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நகரங்கள் நிறுவப்பட்ட செய்தியும் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன.

‘பல்லவர் வரலாறு’ என்ற இந்த ஆய்வு நூலில் டாக்டர்.மா. இராசமாணிக்கனார், தனது முடிவுரையில் தன் கருத்தை வெளிப்படையாக மனம் நெகிழ்ந்து வெளிப்படுத்துகிறார்.

“காஞ்சி மாநகரம் ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுகளாகச் சிறப்புற்று விளங்கும் மாநகரம் எனலாம். இது, நகர அமைப்பில் இணையற்று இலங்குவது; சமயத்துறையில் சிறப்புற்று விளங்குவது; வரலாற்றுத் துறையில் வளம் பெற்று இருப்பது. இப்பெருநகரம் பல மரபுகளைச் சேர்ந்த முடி மன்னர்களைக் கண்டது. பல படையெடுப்புகளைக் கண்டது. இதனை ஆண்ட அரசர்கள் மறைந்தனர், இதன் மீது படையெடுத்த பார் மன்னரும் மறைந்தனர்; ஆயின் காஞ்சி இன்றும் நின்று நிலவுகிறது!”

“தனது பண்டை வரலாற்றைச் சிதைவுகள் வாயிலாகவும், கோயில்கள் வாயிலாகவும் தன்னடியில் மறைப்புண்டு வெளிப்படும் பொருள்கள் வாயிலாகவும் நமக்குப் புன்முறுவலோடு அறிவித்து நிற்கும் காட்சி, வரலாற்று உணர்ச்சி உடையாருடைய கண்கட்கும், உள்ளத்திற்கும் பெருவிருந்தளிப்பதாகும்.”

இது போன்ற ஓர் உணர்வை ‘பல்லவர் வரலாறு’ தவறாமல் தோற்றுவிக்கும்!

இதுவரை முறையாகவும், விரிவாகவும், ஆழமாகவும் அறியப்படாத பல்லவர் வாழ்க்கையையும் வரலாற்றையும் தமிழ்ச்சூழலுக்கு இந்த ஆய்வு நூல் அடையாளம் காட்டுகிறது.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்

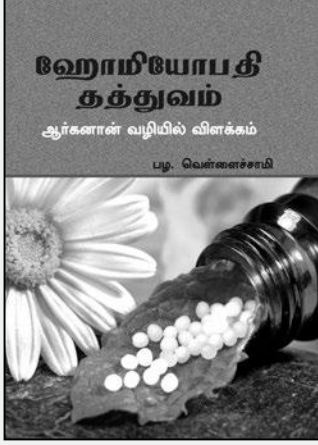

12.12.2022 அன்று கோவை காந்திபுரம் பேருந்து நிலையம் எதிரில் 37வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு.நா.கார்த்திக் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் தகஇபெ மாநிலப் பொருளாளர் ப.பா.ரமணி, புல முதன்மையர் (இணை) குமரகுரு பன்முக கலை அறிவியல் கல்லூரிப் பேராசிரியர் அ.இராமசாமி, கல்விசார் இயக்குநர் பெ.இரா.முத்துசாமி, சிபிஐ மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் சி.சிவசாமி, டாக்டர்.என்.ஜி.பி.கல்வி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிப் பேராசிரியர், கல்லூரி நிறுவனர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள், என்சிபிஎச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர்.ரங்கராஜன் மற்றும் என்சிபிஎச் கோவை மேலாளர் எஸ்.குணசேகர் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

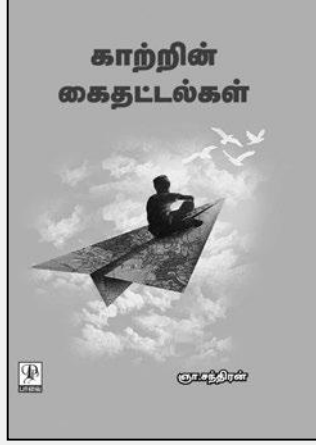

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
பாவை நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

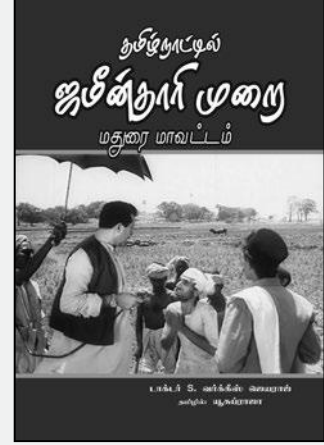
அரங்கு எண்கள்: NCBH: E - 2 | Pavai: 597, 598 | Dr. Ambedkar Foundation : 247

₹ 450/-

₹ 120/-

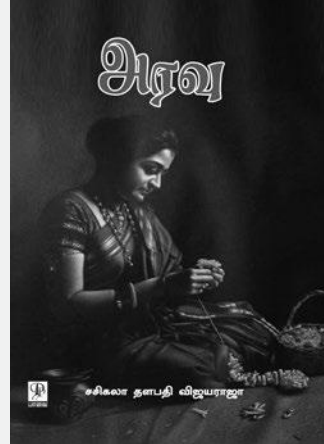
₹ 220

₹ 60/-

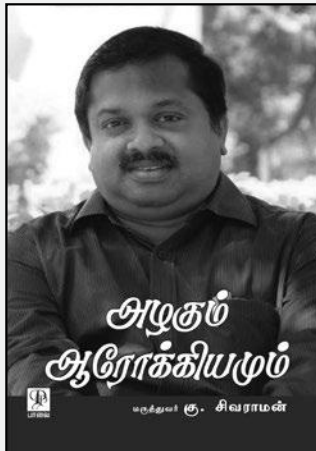
₹ 120/-

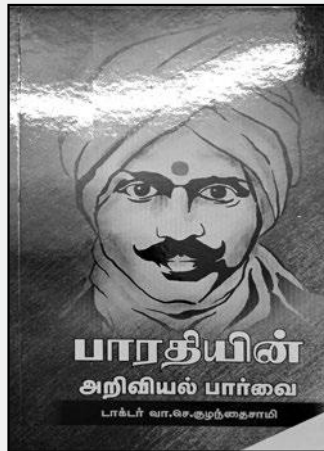
₹ 125/-

₹ 90/-

₹ 85/-

₹ 90/-

பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்

16 (142), ஜானி ஜான்கான் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

☎ : 28482441, 42155309 | e-mail : pavaiprinters1985@gmail.com

சம்புவராயர்களின் ஆட்சியில் தொண்டை மண்டலத்தின் இயற்கை அரண்கள்

முனைவர் ம. வித்யாமதி

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தொண்டை மண்டலத்தை ஆட்சி செய்த சம்புவராயர்கள் இயற்கையோடு இணைந்து ஆட்சியை நடத்தினர். நீண்ட மலைகளைப் பேரரண்களாகக் கொண்ட தொண்டை மண்டலம், அங்கு ஆட்சி செய்யும் மன்னர்களுக்கு கவசமாகவே இருந்துவந்தது. சம்புவராயர்கள் ஆரணியை அடுத்த படைவீட்டைத் தலைநகராகக்கொண்டு தொண்டை மண்டலத்தை ஆண்டனர். படைவீடு நான்கு பக்கமும் மலைகளால் சூழப்பட்ட இயற்கை அரண்களால் ஆனது. சம்புவராயர்களின் ஆட்சி எல்லை வடபெண்ணை முதல் காவிரி வரை பரவியிருந்தது. “சோழப் பேரரசு எனும் பெரும் மாளிகையைத் தாங்கும் வைரமணி தூண்களாக விளங்கியவர்கள் சம்புவராயர்கள்” வரலாற்றில் சோழர்களின் பல கல்வெட்டுகளில் சம்புவராயர்களின் பெருமை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. சுல்தானியர்கள் கி.பி.1310இல் மதுரையைக் கைப்பற்றி சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தனர். இந்த ஐம்பது ஆண்டுகள் கால சுல்தானியர்களின் ஆட்சியில், அவர்கள் சம்புவராயர்களின்

தொண்டை மண்டலத்தை நெருங்கவில்லை. இதற்குக் காரணம், தொண்டை மண்டலத்தின் நீண்ட பெரிய மலைத்தொடர்களும் அடர்ந்த காடுகளுமே. சம்புவராயர்கள் தங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் நீர் மேலாண்மையைப் பெருக்குதல், நகரைச் சீர்திருத்துதல், மண்ணைப் பதப்படுத்தி மண்ணிற்கேற்ப விவசாயம் செய்தல், பருவ நிலைக்கேற்ற பயிர் செய்தல், கால நிலை மாற்றத்திற்கேற்ப தொழில்களை உருவாக்குதல், வேளாணில் புதுமைகளைக் கொண்டுவருதல் போன்ற எண்ணற்ற சிறப்புகளை மக்களுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் செய்தனர். எனவேதான் சம்புவராயர்களின் ஆட்சி இயற்கையோடு இணைந்த ஆட்சியாகக் கருதப்பட்டது. (தொண்டை மண்டல சம்புவராயர்களின் வரலாறு பக்.6)

முன்னுரை:

தொல்காப்பியம் கூறும் நிலம், பொழுது ஆகிய இரண்டின் இயல்பு, இயற்கை எனப்படும். சங்ககாலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ந்த ஒவ்வொரு காலச்சூழ்நிலையிலும், அவை பெரும்பாலும் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வு கொண்ட மக்களைப் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன. மனித சக்தியில்லாமல் தானே தோன்றிய பொருள்கள் அனைத்தும் இயற்கை எனப்படும். இயற்கை என்பது இயல்பானது. இதனைத் தொல்காப்பியம்,

“நிலம்நீர் தீவளி விசும்பொடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம்; உலகம்” (தொல்.மரபு - 90)

இத்தகைய இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்து, செழுமைப்படுத்தி வளம்பெறச் செய்வது அம்மண்ணை ஆளும் மன்னர்களின் கைகளில் இருந்தது. உலகம் தோன்றிய காலந்தொட்டு இன்று வரை இயற்கையின் சீற்றங்கள் பலவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு தொல்பழ நிலமாய்த் தொடர்ந்து காட்சியளிப்பது நம் தமிழ் பெரும் நிலமே. இப்பெரு நிலத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்குவது தொண்டை மண்டலம். தொண்டை மண்டலப் பகுதி மொழி அடிப்படையிலும், ஆட்சி அடிப்படையிலும் ஒரே முகமாக இயங்கி வந்தது. சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற முப்பெரு வேந்தர்களும், குறுநில மன்னர்களும், வள்ளல்களும் தனித்தனிப் பகுதிகளை ஆட்சி செய்த போதிலும் அவர்களில் சம்புவராய மன்னர்களின் ஆட்சியில் தொண்டை மண்டலம் சீரும் சிறப்புமாக இருந்தது. மொழி அளவிலும், ஆட்சி அளவிலும் தமிழகத்தின் தொண்டை மண்டலப்பகுதியை சம்புவராயர்கள் சிறப்பாக ஆட்சி செய்தனர். சம்புவராயர்களின் ஆட்சியில் தொண்டை மண்டலத்தின் இயற்கை அமைப்பை ஆராய்வேத இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொண்டை மண்டலத்தின் இயற்கை அமைப்பு:

இயற்கை என்பது தட்பவெப்பம், காற்று, மலை, மழை, ஆற்றுப்படுகை போன்ற அனைத்தையும்

குறிக்கும். இவ்வியற்கையே மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைக் கட்டமைக்கின்றது. அவ்வகையில் தொண்டை மண்டலத்தின் இயற்கை அமைப்பு தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

நெல் வயல்களும் வாழைத் தோப்புகளும் நிறைந்த மருத நிலங்களும், மரங்களும் புதர்களும் நிறைந்த முல்லை நிலமும், கற்களும் ஏற்ற இறக்கங்களும் வளைவு நெளிவுகளும் கொண்ட குறிஞ்சி நிலமும் சூழ்ந்த இயற்கை அரண்களைக் கொண்டதுதான் தொண்டை மண்டலம். பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சோழப்பேரரசு தன் வலிமையை இழந்தபோது, ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்தில் படைவீட்டைத் தலைநகராகக் கொண்டு தன்னாட்சியை நடத்தியவர்கள் சம்புவராயர்கள். சம்புவராயர்கள் காலத்தில் இயற்கை வளங்களும் அதனால் வேளாண்மைத் தொழிலும் சிறப்புற்று விளங்கின. வேளாண்மைத் தொழிலை மேம்படுத்துவதற்காக அகண்ட ஏரிகளை உருவாக்குதல், அவற்றிலிருந்து பாசனத்திற்குக் கால்வாய்களை அமைத்தல், உடைந்துப் போன மதகுகளைச் சரிசெய்தல், கால்வாய்களைத் தூர் வாருதல், மழையற்ற காலங்களில் ஏற்படும் நீர்த்தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவைத்தல் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் மூலம் இயற்கைச் சூழலை அதன் தன்மை மாறாதவாறு காத்து வந்தனர்.

மனிதன் உயிர்வாழ உணவு அடிப்படையிலும் தேவையாகிறது. இந்த உணவை நீரும் நிலமும் தீர்மானிக்கின்றன. நிலத்தையும் நீரையும் ஒன்று சேர்த்தவன், உடம்போடு உயிரை இணைத்தவனுக்கு நிகர் என்கிறது சங்கப்பாடல் (புறம் 18). சம்புவராயர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் நெல், கரும்பு, கமுகு, வாழை, பயிர் வகைகளின் சாகுபடிகள் சிறந்திருந்தன.

“கரும்பு செங்கமுநீர் கமுகு கொடிப்பயிர், வாழை உள்ளிட்ட பல பயிர்களுக்கு கடமை ஆயம்”

என வடமாதிமங்கலம் (போளூர்)

மகாதேவீஸ்வரர் திருக்கோயிலில் வெட்டப்பட்டுள்ள கல்வெட்டில் இவர்களின் விளைச்சல் திறன் விளக்கப்பட்டுள்ளது. (சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம் பக்.65)

ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தின் எல்லைகள்:

வடக்கில் வேங்கடம், நெல்லூர் தொடங்கி தெற்கில் காவிரி வரை பரந்த நிலப்பரப்பில் சம்புவராயர்களின் ஆட்சி நிலைப் பெற்றிருந்தது. விழுப்புரம், கடலூர் மற்றும் ஆந்திராவின் வேங்கடம், நெல்லூர் உள்ளிட்ட பகுதிகள் இவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியாக விளங்கியது. 'வடவேங்கடம் தென் குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்' என்று போற்றப்பட்ட

தமிழகத்தின் வரலாற்றில் பொற்காலமாகத் திகழ்ந்தது சம்புவராயர்களின் ஆட்சிக் காலம்.

பல்லவப் பேரரசின் தலைமையிடமாக விளங்கிய தொண்டை மண்டலம், கி.பி.ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சோழ மன்னன் முதலாம் ஆதித்தனால் கைப்பற்றப்பட்ட சோழப் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. அது ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் என்ற புதிய பெயரைப் பெற்றது. அச்செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தின் ஒரு பிரிவான பல்சுன்றக் கோட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவராக நாடுகாவல் புரிந்தவர்கள் சம்புவராயர்கள் ஆவர்.

“பல்சுன்றக் கோட்டம் பாலாற்றுக்கும் தென்பெண்ணையாற்றுக்கும் இடையில் பவள மலையை மேல் எல்லையாகக் கொண்டிருந்தது. பவளமலை இப்போது சவ்வாது மலையென்ற பெயருடன் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளது. பல்சுன்றக் கோட்டத்துச் சம்புவராயருக்குப் படைவீடு தலைநகராக விளங்கிற்று” சம்புவராயர்களின் தலைநகராக முதலில் மரகத நகரம் என்று பெயர் பெற்ற விரிஞ்சிபுரமும் பின்னர் காஞ்சி மாநகரம் விளங்கின. அவர்களது கோட்டை நகராக விளங்கி வலிமை சேர்த்தது, இன்று படவேடு என்றழைக்கப்படும் படைவீடு நகரமாகும். (பண்பாட்டு அசைவுகள் பக்.32)

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் போரிலிருந்து வேலூர் செல்லும் வழியில் சந்தைவாசல் என்னும் ஊர் உள்ளது. அதற்கு மேற்கில், மூன்று பக்கங்களிலும் மலைகளால் சூழப்பட்டுள்ள இடைநிலத்தில் ஆரணியாற்றின் கரையில் படைவீடு அமைந்துள்ளது.

பவளமலை:

இராஜகம்பீர இராஜஜியம், படைவீட்டு இராஜஜியம், விரிஞ்சிபுரம் இராஜஜியம், காஞ்சிபுர இராஜஜியம் போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் சம்புவராய மன்னர்கள் தங்களின் ஆட்சிப் பகுதிகளின் தலைநகரங்களுக்குப் பெயர்களை வைத்திருந்தனர். இதில் படைவீடு மகா இராஜஜியமாகச் செயல்பட்டது. மேற்கண்ட இராஜஜியங்கள் அனைத்தும் ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தின் 24 கோட்டங்களில் ஒன்றான 'பல்சுன்றக் கோட்டத்தில்' அமைந்திருந்தன. இக்கோட்டம் பாலாற்றுக்கும், தென்பெண்ணையாற்றுக்கும் இடையில் பவளமலையை மேற்கு எல்லையாகக் கொண்டிருந்தது. பவளமலையானது இன்றைக்கு 'ஜவ்வாது மலை' என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது. ஜவ்வாதுமலை இயற்கை அரண்களால் சூழப்பட்ட மாபெரும் சுரங்கமாக இன்று காட்சியளிக்கிறது. பசுமையான ஆடைகளால் தன் உடலை மறைத்து பல்லாயிரக்கணக்கான உயிரினங்களுக்கு இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. தொண்டை மண்டலத்தின் இயற்கைக் களஞ்சியமாக ஜவ்வாதுமலை திகழ்கிறது.

ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தின் பேரரசாக ஜவ்வாதுமலை அமைந்துள்ளது. எனவேதான் ஜவ்வாதுமலை 'பவளமலை' என்றழைக்கப்பட்டது. இது பல நாடுகளையும், வளநாடுகளையும், சதுர்வேதி மங்கலங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. (மண்ணும் மாந்தரும் பக்.47)

மரகத நகரம்:

சம்புவராயர்களின் தலைநகரங்களில் ஒன்றான விரிஞ்சிபுரம், மரகத நகரம் என்று அழைக்கப்பட்டது. சம்புவராயர்களின் வீரத்தைப் பறைசாற்றும் வகையில் போர்க் கருவிகளைத் தயாரிக்கும் ஆயுதப் பட்டறை ஒன்று மரகத நகரில் செயல்பட்டுவந்தது. காஞ்சிபுரம், அழிபடைதாங்கி போன்ற இடங்களிலும் சம்புவராயர்கள் தலைநகரங்களை அமைத்திருந்தனர்.

திருவண்ணாமலை மாவட்டம், போளூர் வட்டத்தில் இன்றைக்குள்ள 'படைவீடு' இவர்களின் முக்கியப் படைநகரமாகவும், தலைநகரமாகவும் விளங்கியது. தற்போதுவரை அவர்களின் கோட்டை, அரண்மனை போன்றவற்றைச் சுமந்து நிற்கும் பூமியாகவும் இன்றளவிலும் இஃது திகழ்கிறது. வளம் வாய்ந்த பகுதியாகவும் செழிப்பு மிக்க பகுதியாகவும் திகழ்ந்ததால் படைவீடு சம்புவராயர்களின் முக்கியத் தலைநகரமாக விளங்கியது. சம்புவராயர்கள் தங்களுடைய தலைநகரங்களை நிலைநிறுத்தும் பொழுது எடுத்துக்கொண்ட முதற்காரணம் இயற்கை வனப்பு. வனப்புமிக்க பாலாற்றங்கரையில் மற்றொரு தலைநகரமான விரிஞ்சிபுரத்தை நிலைநிறுத்தினர். “சுழியிட்டுக் கொண்டு ஓடுகின்ற நீரின் ஓட்டத்தால் அதன் கரையிலிருந்த மரங்களின் வேர்களும் கிளைகளும் ஆட்டம் காணும் அளவிற்கு நீர் வளப்பம் கொண்ட பாலாற்றின் கரையில் அமைந்திருந்த விரிஞ்சிபுரத்தைத் தம் படைவீரர்களுடன் சென்றடைந்தார் வீரகம்பண்ணர்” என்று விரிஞ்சிபுரத்தை முற்றுகையிட்ட நிகழ்ச்சியை கங்காதேவி தான் எழுதிய 'மதுராவிஜயம்' என்ற காப்பியத்தில் குறிப்பிடுவதின் மூலம் சம்புவராயர்களின் தலைநகரங்களான படைவீடும் விரிஞ்சிபுரமும் எத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது. (நந்தா விளக்கு. பக்.60)

நிலவியல் அமைப்பு:

காடு படந்து பசுந்தழை போர்த்து நிற்கும் குன்றுகள் சூழ்ந்தபடி, மணல் பரந்த ஆற்றங்கரையில் ஓங்கி உயர்ந்து நிற்கிறது தொண்டை மண்டலம். நாற்புரமும் உயர்ந்து நிற்கும் மலைகளும், காடுகளும் தொண்டை மண்டலத்தைப் பாதுகாக்கும் காவலரண்களாகத் திகழ்கின்றன. 'இராஜகம்பீரன் மலை' என்றழைக்கப்படும் ஜவ்வாது மலையிலிருந்து ஓடிவரும் கமண்டல நதி, ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தின் முக்கிய நீர் ஆதாரமாக விளங்கியது.

இங்குள்ள மலைகளே மக்களைக் காக்கும் காவலரண்களாகத் திகழ்ந்தன. அதனால், இந்த மலைகளைத் தாண்டி நாட்டின் உள்ளே எதிரிகள் வருவது அரிதான செயலாகவே இருந்தது. (தமிழ்நாட்டு வரலாறு பக்.62)

தொண்டை மண்டலத்தின் சிறப்புகள்:

தமிழகத்தின் நிலப்பிரிவுகள் பலவற்றில் பழங் காலம் தொட்டு பல சிறப்புகளையும் முதன்மைகளையும் கொண்ட ஒரு பகுதி, தொண்டை மண்டலமாகும். தமிழகத்தின் வரலாற்றில் தொன்மைக் காலம் தொட்டு இன்று வரை தொண்டை மண்டலம் பல வரலாற்றுத் திறப்புமுனை நிகழ்ச்சிகளின் களமாக இருந்துள்ளது. இப்படி பல சிறப்புகளைக் கொண்ட தொண்டை மண்டலத்தின் எல்லைகளாக “கிழக்கே வங்கக் கடலும், மேற்கே பவளமலையும், வடக்கே வேங்கட மலையும், தெற்கே பிநாகி ஆறும்” இருந்துள்ளன என்பதை,

“மேற்குப் பவளமலை வேங்கடம் நேர் வடக்கால்
ஆர்க்க முவரியனி கிழக்குப் - பார்க்குரூயர்
தெற்குப் பினாகி திகழிருப தன் காதம்
நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு”

என்று படிக்காசுப் புலவர் எழுதிய “தொண்டை மண்டல சதகம்” கூறுகிறது.

தொண்டை மண்டலம் அருவா நாடு, அருவா வடதலை என்று இரு பகுதிகளாகப் பிரிந்திருந்தது. பிற்காலச் சோழர்கள் தொண்டை மண்டலத்தைக் கைப்பற்றிய பிறகு, தொண்டை மண்டலம் ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் எனப் பெயர் பெற்றது. பிற்காலத்தில் இது ‘வளநாடு’ என்று அழைக்கப்பட்டது. தொண்டை மண்டலத்தில் காடுகள் மிகுதியாக இருந்ததால், ஆர்க்காடு, வேற்காடு, ஆலங்காடு, மாங்காடு என்று ஊர்ப் பெயர்கள் உருவாகின. தொண்டை நாட்டில் பொன்முகலி, பாலாறு, தென் பெண்ணை போன்ற நதிகள் பாய்கின்றன. அதே போல் தொண்டை மண்டலத்தில் ஏரிகளும் மிகுதியாக காணப்படுகின்றன. தொண்டை நாடு முழுவதும் மலைகளையும், காடுகளையும், ஆறுகளையும் காணலாம். பல்லவ அரசர்கள் தொண்டை நாட்டை ஆட்சி செய்யும்பொழுது தொண்டை நாட்டை நன்னாடு ஆக்கினர். பல்லவர்களுக்குப் பிறகு சோழர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது தொண்டை நாட்டில் பெரிய கோவில்களையும், வைத்திய சாலைகளையும் கட்டினர். இராஜராஜசோழன், இராஜேந்திர சோழன் முதலியவர் காலங்களில் தொண்டை நாட்டில் இயற்கை வளங்கள் செழித்தோங்கி இருந்தது. குடிகள் வாழ்வும் சிறந்தோங்கி இருந்தது. இந்தத் தொண்டை மண்டலத்தில் ஆரணியை அடுத்த படைவீட்டைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்தவர்கள்தான் சம்புவராயர்கள்.

முடிவுரை:

ஒரு நாட்டின் வளத்துக்கும், செழுமைக்கும் அந்த நாட்டை ஆட்சி செய்யும் மன்னர்களும் காரணமாவார்கள். மன்னர்களின் ஆட்சிச் சிறப்பே குடிமக்களின் நன்மைக்கு வித்திடுகிறது. அந்தக் கூற்றின்படி, பதினான்காம் நூற்றாண்டில் படைவீட்டைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த சம்புவராயர்களும் குடிகளுக்கு ஏற்ப இயற்கையை பேணிப் பாதுகாத்துப் பண்படுத்தி நல்லாட்சியை வழங்கினர். இயற்கையைச் சேதப்படுத்தாமல், பண்படுத்தி பயன்படுத்தினாலே அதன் பயன் மக்களுக்கு முழுமையாகச் கிடைக்கும். ஐம்பூதங்களான நிலம், நீர், காற்று, வானம், நெருப்பு இவற்றின் துணை இல்லாமல் உலகம் இயங்காது. உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களும் ஐம்பூதங்களைச் சார்ந்தே வாழ்கின்றன. சங்க இலக்கியம் முதல் இக்கால இலக்கியம் வரை அனைத்து இலக்கியங்களிலும் பாடல்கள் இயற்கையோடு இணைந்தே காணப்படுகிறது. நாடகம், புதினம், கவிதை, சிறுகதை என எத்தகைய இலக்கியமாக இருந்தாலும், அவற்றில் இயற்கையின் சாராம்சம் பொதிந்தே காணப்படும். தமிழர் வாழ்விலும், மரபிலும் இயற்கை, பண்பாடு, கலாச்சாரம் போன்றன வேர் போல ஊன்றி இருக்கும். அத்தகைய இயற்கையோடு இணைந்து நல்லாட்சியை வழங்கிய சம்புவராயர்களின் ஆட்சி தொண்டை மண்டலத்தில் பொற்காலமாகவே அமைந்தது.

தொகுப்புரை:

சம்புவராயர்கள் வட தமிழ்நாட்டை ஆண்ட சிற்றரசு மரபினர். இவர்கள் பிற்காலச் சோழ அரசாங்கத்தின் கீழ் சிற்றரசர்களாக இருந்தவர்கள். சோழர்களின் அழிவுக்குப்பின் தொண்டை மண்டலத்தில் படைவீட்டை தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர். தொண்டை மண்டலத்தின் இயற்கை அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவர்களின் ஆட்சி முறை இருந்தது. நாட்டை எதிரிகளிடம் பாதுகாத்தல், புதிய போர்க் கருவிகளை உருவாக்குதல், அந்நிய நாடுகளுடனான நட்புறவு, நாட்டில் புதுமைகளைப் புகுத்தல் போன்ற இத்தகைய செயல்பாட்டினூடே இயற்கையோடு இணைந்த ஆட்சியாக சம்புவராயர்களின் ஆட்சி அமைந்திருந்தது. பவளமலை எனப் பெயர் பெற்ற ஜவ்வாது மலை, தொண்டை நாட்டின் மிகப்பெரிய மதில் சுவராகவே அமைந்தது. சம்புவராயர்கள்

இரண்டு தலைநகரங்களைக் கொண்டிருந்தனர். ஒன்று கோட்டை நகரமான 'படைவீடு'. மற்றொன்று வனப்பு மிக்க பாலாற்றங்கரையில் அமைந்த விரிஞ்சிபுரம். பாலாற்றங்கரையின் பட்டொளியில் வீற்றிருப்பதால் விரிஞ்சிபுரம் 'மரகத நகரம்' என்றழைக்கப்படுகிறது. அடர்ந்த காடுகளால் படர்ந்து பசுந்தழைகளால் போர்த்தப்பட்டு தொண்டை மண்டலத்தின் காவலரணாக 'இராஜகம்பீரன் மலை' விளங்கியதால் எதிரிகளுக்கு நாட்டின் உள்ளே நுழைவது என்பது அரிய செயலாகவே இருந்தது. தமிழகத்தின் நிலப்பிரிவுகள் பலவற்றில் பழமையும், முதன்மையும் கொண்டது தொண்டை மண்டலம். ஆட்சி செய்யும் மன்னனுக்கு மக்களின் துணை எந்த அளவிற்குத் தேவைப்படுகிறதோ அந்தளவிற்கு, அவன் அரசாட்சி செய்யும் பூமியும் அமைய வேண்டும். போர்க்களத்தில் எதிரியை வெற்றி காணும் அளவிற்கு மக்களின் அடிப்படைத் தேவையாக விளங்கும் இயற்கையைப் பேணிக் காப்பதிலும் மன்னனின் முழுக் கவனம் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் சம்புவராயர்கள் மலைகளையே காவலரண்களாகப் பயன்படுத்தி, இயற்கை வளங்களைப் பண்படுத்தி மக்களுக்கு நல்லாட்சியைத் தந்தனர்.

துணைநூற் பட்டியல்:

1. மண்ணும் மாந்தரும் - நடனகாசிநாதன்.
பக். 47, முதற் பதிப்பு டிசம்பர், 2014. மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

2. தொண்டை மண்டலச் சம்புவராயர்களின் வரலாறு - ல.கு.சிவநேசன்
பக்.6 முதற்பதிப்பு, டிசம்பர், 1989. சிவ.பிருந்தாவதி பதிப்பகம், முத்துக்காமாட்சி அம்மன் தோட்டம், சிதம்பரம்.
3. சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம் - மாதையன் பெ.
பக்.65 இரண்டாம் பதிப்பு, மார்ச் 2010.
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
4. பண்பாட்டு அசைவுகள் - பரமசிவன் தொ.பக்.32, 2003 காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
5. பண்பாட்டு மானிடவியல் - பக்தவச்சல பாரதி பக்.41, முதற்பதிப்பு, 2011 அடையாளம் பதிப்பகம், புத்தாந்தம்.
6. நந்தா விளக்கு - துரைசாமிப் பிள்ளை. சு.ஒளவை பக்.60, 1956 பதிப்பு எ.டி.என். நாகலிங்கம் அண்டு கம்பெனி புது மண்டபம், மதுரை.
7. சம்புவராயர் வரலாறு - தங்கவேலு கோ.டாக்டர் தியாகராசன். இல.
பக். 52, 1990 முதல் பதிப்பு கோபால் நாராயணன் நினைவு கல்வி அறக்கட்டளை, கொரட்டூர்.
8. தமிழ்நாட்டு வரலாறு - பாண்டியப் பெருவேந்தர் காலம், தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் பக்.62, முதற்பதிப்பு, 2000.

கட்டுரையாளர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல் துறை, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்.

சென்னை நூலகம் இணைய தமிழ் நூலகம்

www.chennaiLibrary.com

கதை, கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, புதினம் உள்ளிட்ட சமகால இலக்கியம் மற்றும் பழங்கால இலக்கிய நூல்களை இலவசமாகப் படிக்கலாம். இந்த இணைய நூலகத்தில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து இந்த நூல்களை பிடிஎப் (Pdf) வடிவில் பதிவிறக்கம் செய்து கொள்ளலாம்.

மேலும் விவரங்களுக்கு:

+91-9444086888

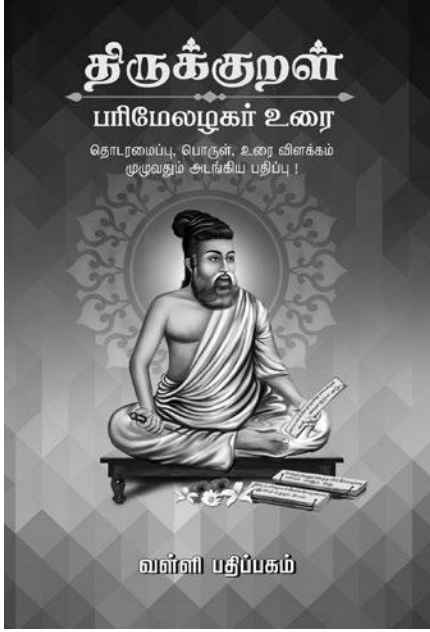
கௌதம் பதிப்பகம்

அரங்கு எண்: 173 & 174,
சென்னை புத்தகக் காட்சி 2023

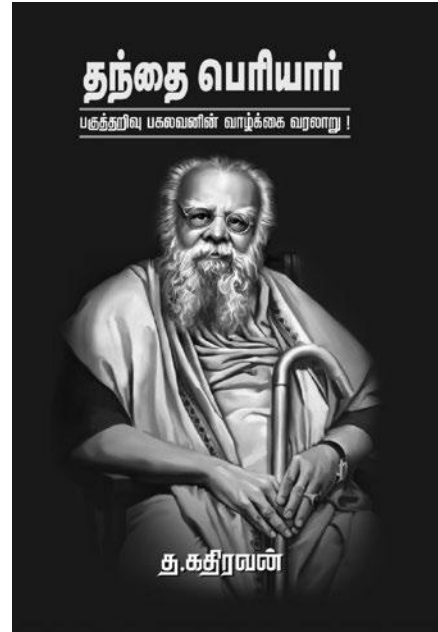

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
வள்ளிப் பதிப்பக வெளியீடுகள்

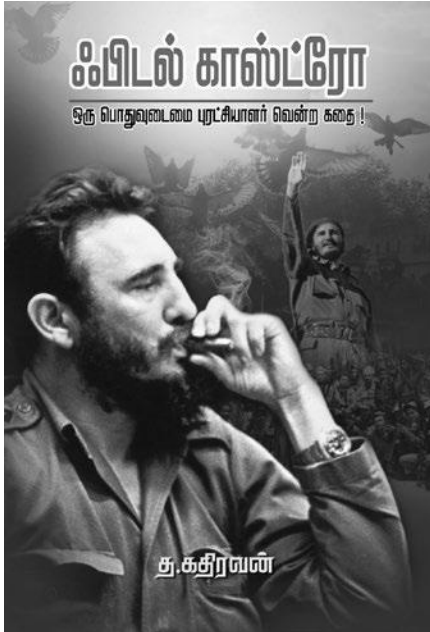
அராங்கு எண்கள்
648, 649

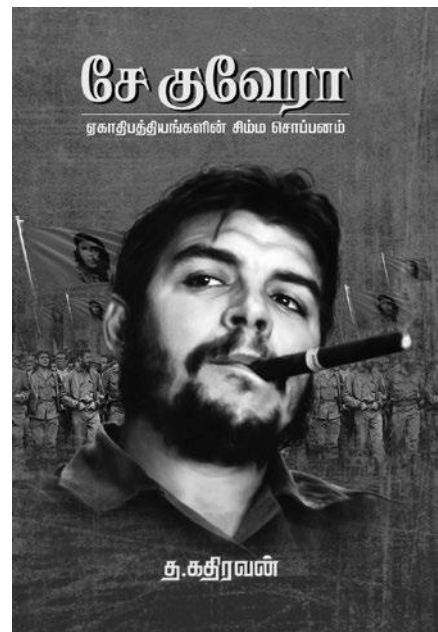
திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை
ஆசிரியர் : பரிமேலழகர்
பக்கம் : 896 | விலை : ரூ.500

தந்தை பெரியார் | த. கதிரவன்
பக்கம் : 416 | விலை : ரூ.340

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ | த. கதிரவன்
பக்கம் : 384 | விலை : ரூ.315

சே குவேரா | த. கதிரவன்
பக்கம் : 272 | விலை : ரூ.220

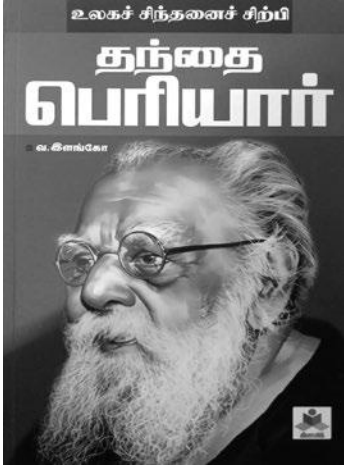
வள்ளிப் பதிப்பகம்

#55, கதவு எண் B-3, இரண்டாம் தளம், ஸ்ரீஜி அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பு,
மனப்பாக்கம் மெயின்ரோடு, மனப்பாக்கம், சென்னை - 600 125
தொடர்பு எண்: +91 93849 15461, 82480 06400

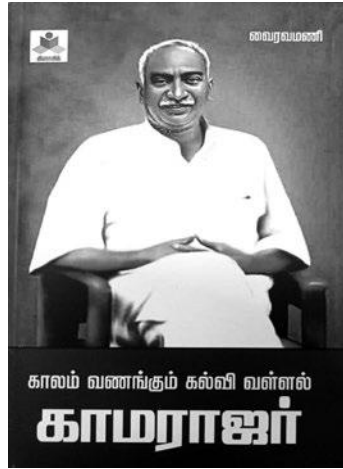
46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
கிளாசிக் பதிப்பக வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்

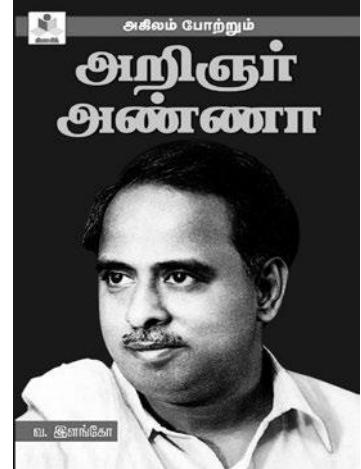
1

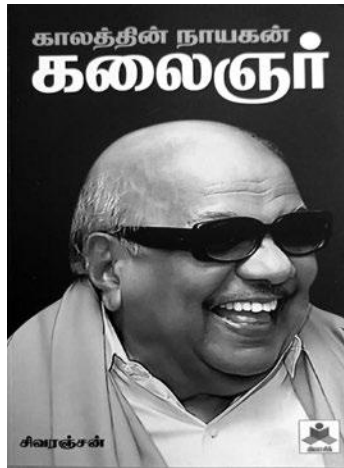
₹ 660/-

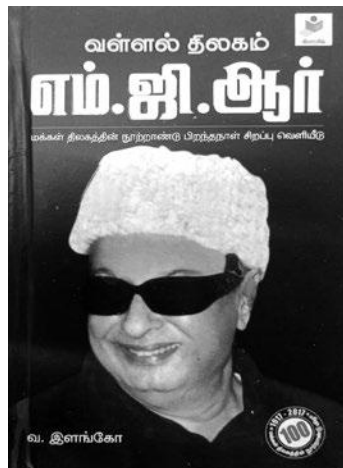
₹ 366/-

₹ 366/-

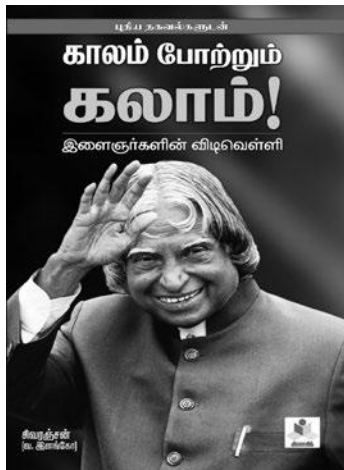
₹ 330/-

₹ 500/-

₹ 250/-

₹ 366/-

₹ 500/-

₹ 177/-

கிளாசிக் பதிப்பகம்

பிளாட் எண் 21/A, இந்திரா நகர், பழைய பெருங்களத்தூர், தாம்பரம், சென்னை - 600 063
தொடர்பு எண்: +91 97910 06360, 82480 06400 | E-Mail: classicpublications786@gmail.com

கடல்வாணிபம் நிகழும் நகரங்கள் காலனிய வாதிகளின் ஆதிக்கத்திற்கு ஆளாகும் வாய்ப்பு அதிகம். இதன் அடிப்படையில் தூத்துக்குடியின் வரலாறு என்பது வாணிப வரலாறாக மட்டுமின்றி ஐரோப்பியக் காலனியவாதிகளின் ஆக்கிரமிப்பு வரலாறாகவும் விளங்கியது. பதினாறாவது நூற்றாண்டில் போர்ச்சுகீசியர் பதினேழாவது நூற்றாண்டில் டச்சு நாட்டினர், பின்னர் ஆங்கிலேயர் என மூன்று காலனிய ஆட்சியாளர்களை எதிர் கொண்ட நகரம் தூத்துக்குடி.

இந் நகரின் வரலாறை நமக்கு அறிமுகம் செய்வதே இந்நூலின் நோக்கமாகும். நூற்பத்தியெட்டு இயல்களைக் கொண்ட இந்த நூல் சமூகவியல் நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. நூலில் இடம் பெற்றுள்ள “எங்களுரை” “முன்னுரை” என்ற இரண்டும் வழக்கமாக வரலாற்று நூலாசிரியர்கள் இத்தலைப்புகளில் வெளிப்படுத்தும் செய்திகளில் இருந்து வேறுபாடான முறையில் அமைந்துள்ளன.” வரலாறு என்பது ஒரு சமூகத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளைக் காலவரிசைப்படித் தொகுத்துக் கூறுவது “என்ற மரபு சார்ந்த சிந்தனைப் போக்கில் இருந்து விலகி நின்று வரலாற்றை எழுதியுள்ளனர். நம்மில் பலர் மேலெழுந்தவாறு அறிந்திருக்கும் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு குறித்த உண்மைகள், அகண்டபாரதச் சிந்தனை, கலாசாரதேசியம், குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம் என்பன குறித்த செய்திகள் இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. நூலின் முன்னுரையின்பக்கம்:17) தொடக்கத்தில் “மறப்பது மனிதனின் இயால்பு; நினைவுபடுத்துவது வரலாற்றின் கடமை”, என்றார் ஆங்கில வரலாற்றியலார் எரிக் ஹாப்ஸ்பாம். கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலத்தை இணைக்கும் பணியே வரலாற்றின் பிரதான நோக்கமாகும். நிகழ்காலத்தினைக் கட்டமைக்கவும் எதிர்காலத்தைத் திசைவழியே செலுத்துவதற்கும் கடந்தகால வரலாற்று உணர்வும் புரிதலுமே சரியான வழியாகும். பழம்பெருமை பேசுவது மட்டும் வரலாற்றுப் புரிதலில்லை. வரலாற்றுப் பாதையால் நாம் சந்தித்த சவால்களை, அவற்றை நாம் எதிர்கொண்டவிதம், நாம் இழைத்த தவறுகள், அவற்றால் அடைந்த பின்னடைவுகள், அவற்றின் மூலம் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு உணர்த்தும் படிப்பினைகள், கற்பிதங்கள், வழிகாட்டுதல்கள் ஆகியொவையே வரலாற்றின் அதிமுக்கியொப் பணிகளாகும். இப்படிப்பினைகளை வளமான எதிர்காலத்தைக் கட்டமைப்பதற்கான வலிமையையும் ஆற்றலையும் ஒரு சமூகத்திற்குக் கற்றுத் தருகின்றன.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை இவர்களது வரலாற்று நோக்கை நாம் அறியச் செய்கின்றன. இன்று பொதுவெளியில் முன்வைக்கப்படும் சூழலியல் கருத்துக்கள் எப்படி ஒரு நகரின் வரலாற்றோடு இணைந்து வருகிறது என்பதை அழுத்தமாக இந்நூலில்

வாசிக்கமுடிகிறது. சில் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஊடகங்களின் துணையால் செய்திகளாக அறிந்து கொண்டவை இன்று வரலாற்றுப் பதிவகங்களிடமிருந்து இந்நிகழ்வின் தொடக்ககால வரலாறு தொடங்கி தூத்துக்குடி நகரம் இந்தியாவின் இரண்டாவது ஜாலியன் வாலாபாக்காக மாற்றப்பட்டதுவரை ஒரு கோர்வையான வரலாறு அறிமுகம் ஆகியுள்ளது.

கொற்கையில் தொடங்கும் இயல் பண்டையப் பெருமிதத்தைப் பேசுகிறது என்றால் இப் பகுதியின் கடல் வாணிப ஆளுமைகளான பரதவர்கள் மரக்காயர்கள் என்ற இரு சமூகத்தினரையும், இவர்களுள் பரதவர்கள் கத்தோலிக்கர்களாக மாறியதையும், போர்ச்சுகீசியர் , டச்சு நாட்டினர், ஆங்கிலேயர்கள் என ஐரோப்பியக் காலனிய வாதிகள் ஆதிக்கம் செலுத்த வந்ததையும் அடுத்தடுத்த இயல்கள் அறிமுகம் செய்கின்றன.

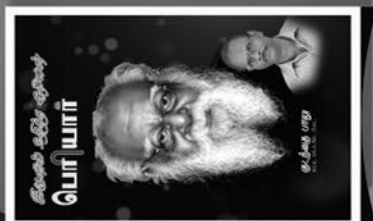
வாணிப நகராக விளங்கிவந்த தூத்துக்குடி ஆங்கில ஆட்சியில் தொழில்நகராகிறது. சுதேசி இயக்கம் இங்கு பரவுகிறது. இதில் ஆலைத் தொழிலாளர்களும் இணைகிறார்கள். வ.உ.சி, சுப்பிரமணிய சிவா, ஆகிய இருவரின் வழிகாட்டுதலில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு உரிமையான நூற்பாலையில் வேலை நிறுத்தம் மேற்கொள்ளுகிறார்கள்.

நாடு விடுதலை பெறுகிறது. நாட்டின் வளங்கள் யாருக்கோ உரிமையாக்கப் படுகின்றன. சுற்றுப் புறச் சூழல் பாதுகாப்பு புறக்கணிப்புக்கு ஆளாகிறது. இந்தியாவின் பல மாநிலங்களில் இருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட ஸ்டெரலைட் ஆலை நிலை கொள்கிறது. (இதன் உற்பத்திச் செயல்பாடு விரிவாக இந்நூலில் வரிக்கப்பட்டுள்ளது.)

இதன் பின்னர் தூத்துக்குடி வரலாறு என்ற மையச் செய்தியில் இருந்து சற்று விலகி சூழல் சீரகேடு, கார்பரேட்டு நிறுவனங்களின் செயல்பாடு, மனித உரிமை மீறல் என்ற பொதுச் செய்திகளை நூல் தெளிவாக நாம் அறியச் செய்து. இறுதியாக வாசிக்களுக்கு “நிலமும், நீரும், காற்றும், மண்ணும், கடலும், மலையும் நம் உரிமைச் சொத்து. அவற்றைப் பாதுகாத்து, மேம்படுத்தி எதிர்காலத் தலைமுறையினரிடம் ‘ஒப்படைக்கும் தலையாய பொறுப்பு’ நம்முடையது. அதற்கான முயற்சி தமிழகத்தின் தென்கோடியில் துவங்கிவிட்டது. ஓய்வற்ற கண்காணித்தலே ஜனநாயகத்தின் விலை. விழித்திருப்போம். உரிமைகளைக் காப்போம்.” என்ற வேண்டுகோளுடன் நூல் முடிவடைகிறது. (பக்கம்:363) வரலாறு, பொருளாதார அரசியல், சூழலியல், மனித உரிமை எனப் பல்வேறு அறிவத்துறைகளின் சங்கமமாக இந்நூல் விளங்குவது குறிப்பிடத் தக்கது.

கட்டுரையாளர், பேராசிரியர், எழுத்தாளர்

சென்னை புத்தக காட்சி - 2023

ஜீவா பதிப்பகம்

சென்னை - 600017.

இரங்கு எண்: **280**

✉ jeevaapathippagam@gmail.com
 ✉ aksbookworld@gmail.com
 ☎ 9952079787

அனைவரும் வரக்க! வரக்க!

பழந்தமிழரும் பண்டமாற்று வணிகமும்

முனைவர் பு.இந்திராகாந்தி

தமிழர் தொடர் நெடும் பண்பாட்டுக்கு உரியவர்கள். தமிழர்களின் வாழ்வியல் முறைதனை நமக்கு அறிமுகம் செய்பவைகள் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், இலக்கியங்கள், தொல்லியல் தரவுகள் போன்றவையாகும். இவைகளின் வழி தமிழர்களின் வாழ்வென்பது அறவயப்பட்டது, அன்புவயப்பட்டது, அழகுவயப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். இத்தகைய வாழ்வியல் நெறியில் இவர்கள் தேடல், உற்பத்தி, மற்றும் ஒன்றினை செய்மையாகச் செயல்படுத்துதல் போன்ற விடயத்தில் தனிக்கவனம் கொண்டிருந்தனர்.

அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக பசியும் அதன் பொருட்டு தேடல், உற்பத்தி என்பதும் தொடர்ந்தது. பசி என்பது உயிர்களுக்குப் பொது. இப்பசிதான் மனிதர்களைப் பல்வேறு உயரிய நகர்வுகளுக்கும் எடுத்துச்சென்றது. இவர்கள் செய்மையான வாழ்வியல் தன்மைக்கு பல்வேறு அழுத்தமான கட்டமைப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை அவதானிப்பதுண்டு. பல்வேறு அழுத்தமான கட்டமைப்பு ஆக்கங்களுக்குள் பண்டமாற்று வணிக முறைமையைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள்வழி ஆராய்ந்து அவதானிப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பசித்த மனிதன் பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ளத் தேடினான். இத்தேடல் முதலில் வேட்டையாகவும் பிற்பாடு உற்பத்தியாகவும் பரிணமித்தது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் போன்ற இடங்களில் தங்களின் வாழ்வைப் பற்றிக்கொண்டவர்கள்

இச் சூழலுக்குத் தகுந்த தேடல் மற்றும் உற்பத்தி தன்மைகளைக் கையகப்படுத்திக் கொண்டனர். பிற்பாடு, இதன்வழி கிடைத்தவற்றைத் தனக்கும் தன்னை சார்ந்தவர்களுக்கும் கொடுக்கும் வாழ்வியல் நெறி தோன்றிது.

பிறகான படிநிலையில் தன்னிடம் இருக்கும் ஒரு பொருளைக் கொடுத்து தன்னிடம் இல்லாத மற்றொரு பொருளை வாங்கிக்கொள்ளும் தன்மை பழக்கத்தில் வந்தது. இதனை ஒரு பண்டமாற்று வழக்கமாகக் காண்பது ஒருபுறம் என்றாலும் ஒரு பண்டமாற்று வணிகமாகவும் இப்பழக்கம் வளர்ந்திருந்ததை இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகிறது.

அன்றாடத் தேவைகளான அரிசி, பருப்பு, உப்பு, பால், தயிர், மீன், இறைச்சி முதலான பொருள்களைக் காசுகொடுத்து வாங்காமல் பண்டமாற்று செய்துகொண்டனர். நிலத்தோடு இணைந்து வாழ்ந்த மக்கள், அந்த நிலம்சார் பொருள்களை அது தேடிக்கிடைத்த பொருளாக இருந்தாலும் உற்பத்திப் பொருள்களாக இருந்தாலும் அப்பொருளைக் கொடுத்துத் தனக்குத் தேவையான பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

ஐவகை நிலங்களில் மருத நிலத்தில்தான் தமிழருடைய நாகரிகமும் பண்பாடும் வளம்பெற்று வளர்ந்தன. நிலைத்த வருவாயும் நிலைபெற்ற உற்பத்தியாக வேளாண் உற்பத்தியும் இதன் இணைத்தொழிலான கால்நடை வளர்ப்பும் இருந்துள்ளது. மருத நிலத்திற்கு வந்து முல்லை நில ஆயர்கள் பாலைக் கொடுத்து தானியங்களைப் பெற்றுக்கொண்டனர். இதேபோன்று குறிஞ்சி நில வேடர்கள் இறைச்சியைக் கொடுத்து நெல் பெற்றனர். தேன்கொடுத்து, யானைத் தந்தம் கொடுத்து மது பெற்றனர். நெய்தல் நிலப் பரதவரோ மீன் கொடுத்து நெல் பெற்றனர். உப்புக் கொடுத்தும் நெல் பெற்றனர். இப்படியாகப் பண்ட மாற்று வணிகச் சூழல் அன்றைய சமூகத்தில் நிலைபெற்றது.

ஐவகை நில வாழ்வில் நிலைபெற்ற வருவாய் உடையதான மருத நிலத்தில் வாழ்பவர்கள் உழவர்கள். இப்பெருங்குடி மகள், நெல்லை பண்டமாற்றாகத் தரும் வாழ்வியல் சூழல் உடையவளாக இருந்துள்ளாள். வேட்டுவன், நாய் துணையுடன் வேட்டையாடிக் கொண்டுவந்த மான் தசையைக் கொடுத்துவிட்டு நெல்லைப் பெற்றுச் செல்வானாம். இதே போன்று ஆயர் குடிமகள் மொந்தையில் கொண்டு வந்த தயிரைக் கொடுத்துவிட்டு நெல்லைப் பெற்றுச் செல்வாளாம் இப்படியாக மருதநிலக் குடிகளிடம் பண்டமாற்றாகப் பிறநிலத்து மக்கள் உணவுக்காக நெல்லைப் பெற்றுச் சென்றனர்.

“கானுறை வாழ்க்கை கதநாய் வேட்டுவன் மான் தசைசொரிந்த வட்டியும், ஆய்மகள்

தயிர் கொடு வந்த தசும்பும் நிறைய, ஏரின் வாழ்நர் பேரில் அரிவையர் குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல் முகந்தனர் கொடுப்ப உகந்தனர் பெயரும் தென்னம் பொருப்பன் நல்நாட்டுள்ளும்”

(புறம்-33-1-7)

தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதி வரை பெரும் பான்மையான வீடுகளில் கேழ்வரகுக் கூழ் இருக்கும் சில வீடுகளில் மட்டுமே நெல் சோறு இருக்கும் யாரேனும் வராத விருந்தினர் வந்துவிட்டால் கூழைக் கொடுத்து சோறு பெறும் வழக்கம் இருந்தது. அன்றும் இது இருந்ததை,

அவரோ வாரார் முல்லையும் பூத்தன பறியுடை கையர் மறியினத்தொழியப் பாலொடு வந்து கூழொடு பெயரும் யாடுடை இடைமகள் சென்னிச் சூடிய வெல்லாம் சிறுபசு முகையே

(குறுந்தொகை-221)

பருவம் கண்டு வருந்தும் தலைவியின் மன உணர்வைச் சொல்லும் இப்பாடலில், இடைமகன் பாலைக்கொடுத்துவிட்டு குடிக்க கூழை எடுத்துக் கொண்டு மீளும் சூழல், அண்மைக்காலம் வரை நம்மிடம் இருந்ததைக் கவனப்படுத்திச் செய்கிறது.

ஆயர்கள், வேடர்கள் பண்டமாற்று வாழ்வியல் போக்கினைத் தொடர்ந்து. பாணர்களும் உணவுக்குத் தேவையான தானியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மருத நிலம் நோக்கி நகர்ந்துள்ளனர். பாணர்கள் நீர்நிலைகளில் வலை வீசியும் தூண்டிலிட்டும் மீன் பிடித்தார்கள். அவர்கள் பிடித்த மீன்களை பாண் மகளிர் மருத நிலம் விளைந்த பயிற்றுக்கும் தானியத்திற்கும் மாற்றினார்கள்,

“முள் எயிற்றுப் பாண்மகள் இங்கெடிறு சொரிந்த அகன் பெரு வட்டி நிறைய மனையோள் அரிகால் பெரும் பயறு நிறைக்கும்”,

(ஐங்குறு -புலவிப்பத்து-47)

தொடர்ந்து,

“வலைவல் பாண்மகள் வாலெயிற்று மடமகள் வராஅல் சொரிந்த வட்டியுள் மனையோள் யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிறைக்கும்”

(ஐங்குறு -புலவிப்பத்து- 48)

மீனுக்குப் பண்டமாற்றாகப் பழைய நெல் பெற்றாள என்கிறது. பழைய நெல் அரிசி மருத்துவக் குணமும் உண்பதற்கு சுவையுடையதாகவும் இருக்கும் தன்மையுடையது என்பதும் வேளாண் மக்களின் வாழ்வில் இருந்து வந்தது. குறிப்பாக குழந்தை பெற்ற பெண்களுக்கு பழைய நெல் அரிசிச் சோறே சமைத்துக் கொடுப்பர்.

ஆனால், இன்று நெல் அவித்து அரைக்கும் பழக்கம் இல்லாதுபோன சூழலில் தமிழர்களிடமிருந்து அறுந்துபோன பல பழக்கங்களும் இதுவும் ஒன்றென்பது வருத்தமே.

மேலும் இதே ஐங்குறுநூறு,

“அஞ்சில் ஒதி அசைநடை பாண்மகள்
சின் மீன் சொரிந்த பன்னெற் பெருஉம்”

(ஐங்குறு -புலவிப் பத்து-49)

நெய்தல் நிலத்தில் வசித்த பரதவர், கடலில் சென்று சுறா, இறால் போன்ற மீன்களைப் பிடித்து வந்தனர். இவர்கள் பிடித்து வந்த மீன்களைப் பரதவ மகளிர் எளிதாக தானியத்திற்கு மாற்றினர்.

“ இனிது பெறு பெருமீன் எளிதினிற் மாறி”

(நற்றிணை-239-3)

இதைப் போன்றே கடலில் விளைந்த மீனை நெல்லுக்கு மாற்றினர்,

“பசு மீன் நொடுத்த வெண்ணெல் மா அத்
தயிர் மிதி மிதவை யார்த்தும்”(அகம்-340-14-15)

மீனை நெல்லுக்கு மாற்றி, அந்த நெல்லை அம்பியில் ஏற்றிக்கொண்டு உப்பக்கழிகளின் வழி வந்தனர்.

“மீன் நொடுத்த நெல் குவைஇ
மிசை அம்பியின் மனை மறுக்குந்து”

(புறம்,343-1-2)

நெய்தல் நிலமான கொற்கை கரையோரப் பரதவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கின்றனர். அப்போது வலைகளில் முத்துச் சிப்பிகளும் கிடைக்கின்றன. அச்சிப்பிகளைக் கள்ளுக்கடையில் கொடுத்து கள் குடித்துள்ளனர்.

“பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த சிப்பி
நாரரி நறவின் மகிழ்நொடைக் கூட்டும்
பேரிசைக் கொற்கை” (அகம்,296,8-10)

இதன் வழி தன்னிடமிருக்கும் ஒன்றினைக் கொடுத்து அப்போதைக்குத் தன்னை மகிழ்விக்கும், தனக்குத் தேவையான ஒன்றைப் பெற்றனர் என்ற தன்மையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதே சூழலில் நெய்தல் நில பரதவப் பெண்கள்தம் நிலத்து மீனை திருவிழா நடைபெறும் ஊர்களிலும் சென்று விற்றுள்ளனர்.

“ திமிலோன் தந்த கடுங்கள் வயமீன்
தழையணி அல்குல் செல்வத்தங்கையர்
விழவயர் மறுகின் விலையெனப் பகரும்
கானலம் சிறுகுடி” (அகம், 320,2-5)

நெய்தல் நில பரதவர், கடல் தந்த மீனை மட்டுமல்ல கடற்கரை சார்ந்த உப்பளங்களில் உப்பும் விளைவித்தனர். அவ்வுப்பை, உப்பு வணிகர்கள் மாட்டு வண்டிகளில் நெல்லைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து அதற்கு ஈடான உப்பை ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள்,

“ தந்நாட்டு விளைந்த வெண்ணெல் தந்து
பிறநாட்டு உப்பின் கொள்ளை சாற்றி

உமர் போகலும்”

(நற்றிணை. 183)

உப்பு வணிகர் வந்து உப்பை நெல்லுக்கு வாங்கிச் சென்றாலும் நெய்தல் நில பெண்களும் உப்பைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்து மருதநிலத்தில் நெல் வாங்கி வந்தனர்,

“ ஆயும் உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇய
உப்பு விளை கழனிச் சென்றனர்”

(குறுந்தொகை 269.4-6)

உப்பு வணிகர்கள் உப்பளத்தில் நெல்லுக்கு வாங்கிய உப்பை உப்பு வணிகர்களின் மனைவியர்களாகிய உமணப் பெண்கள், தெருக்களில் கொண்டுபோய் விற்கும் பழக்கம் இருந்துள்ளது.

ஊர் தெருக்களில் உப்புவிற்ற உமணப் பெண் நெல்லுக்கு உப்பை மாற்றினதை,

“கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள்
சில்கோல் எல்வளை தெளிர்ப்ப வீசி
நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பெனச்
சேரிவிலை மாறு கூறலின்” (அகம்.140,5-8)

என்றும்,

“ நெல்லும் உப்பும் நேரே ஊரீர்
கொள்ளிரோ வெனச் சேரிதாரும் நுவலும்”
(அகம்.390,8-9)

உமணர் தந்த உப்பு நொடை நெல் “

(நற்றிணை.254,-6)

என்ற பதிவுகள், நெல்லும் உப்பும் பண்டமாற்று தன்மையில் பெற்றிருந்த பொது விலை மதிப்புத் தன்மையை உணர்த்துவதாகவும் அமைகிறது.

குறிஞ்சி நில வேடர்களும் தான் வேட்டையாடியதைத் தனக்குத் தேவையான மற்றொன்றுக்கு மாற்றிக்கொண்டனர்.

“ தேனெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர்
மீனெய்யொடு நறவு மறுகவும்
தீங்கரும்பொடு அவல் வகுத்தோர்
மான் குறையொடு மது மறுகவும்”

(பொருநர் ஆற்றுப்படை 214-217)

வேடர்கள் தேனையும் கிழங்கையும் கொண்டு வந்து மதுபானக் கடைகளில் மாற்றி, அதற்கு மாறாக வறுத்த மீன் இறைச்சியையும், மதுவையும் வாங்கி சுவைத்து மகிழ்ந்துள்ளனர்.

இதேபோன்று உழவர்கள் கரும்பையும் அவலையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து, அதற்கு மாறாக வறுத்த மான் இறைச்சியையும் மதுவையும் பெற்று உண்டு மகிழ்ந்தனர். இப்பதிவுகள் அன்று ஒரு பொருளுக்கு இன்னொரு பொருளை மாற்றி பெற்றுக் கொண்ட தன்மையோடு உடனே உண்ணும் பொருள்களையும் பண்ட மாற்றாகப்

பெற்றுக்கொண்டனர் என்ற தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மேலும், கையில் ஒரு பொருள் இருக்கும் போது அதைக் கொடுத்து மற்றொரு பொருளைக் கொடுத்ததோடு, பொருள் இல்லாத தருணத்திலும் பிறகு கொண்டு வந்து தருகிறோம் இப்பொழுது இப்பொருளைத் தாருங்கள் என்ற நிலையில்,

பாலை நில எயினர், மது அருந்துவதற்காக மது விற்கும் இடத்திற்கு வருகின்றனர். எப்பொருளும் இல்லாதபடியால் காட்டில் வேட்டையாடி யானைத் தந்தங்களைக் கொண்டுவந்து தருகிறோம், அதற்கு ஈடாக இப்பொழுது கள்ளைத் தாருங்கள் என்று கேட்ட காட்சியை அகநானூறு பாடலில் காணமுடிகிறது.

“அரிகிளர் பணைத் தோள் வயிறணி திதலை அரியை வாட்டியர் அல்குமனை வரைப்பின் மகிழ்நொடை பெறஅராகி நனைகவுள் கான யானை வெண்கோடு சுட்டி மன்றாடு புதல்வன் புன்றலை நீவும் அருமுனைப் பாக்கம்” (அகம்.245.8-13)

பண்டமாற்று என்ற நிலையில் தனக்குத் தேவையான ஒன்றினை கடனாகவும் பெற்றுக்கொள்ளும் சூழல் இருந்துள்ளது. இன்றைக்கும் கிராமப்புறங்களில் இதன் எச்சமாகத் தனக்கு உறவுள்ளவரிடமோ அல்லது தனக்கு அருகில் உள்ள அண்டை வீட்டாரிடமோ உணவுப் பொருள்களை மாற்றி வாங்கிக் கொள்ளும் பழக்கம் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதிலும் மீன் குழம்பும் கருவாட்டுக் குழம்பு வைக்கும் வீட்டில், இக்குழம்பு பிடிக்காத ஒருவர் அவ்வீட்டில் இருப்பின் ஒருவருக்காக ஒரு குழம்பு வைக்க வேண்டும் என்ற சூழலில் சாம்பாரோ, ரசமோ, புளிக் குழம்போ, பழகிய ஒருவீட்டாரிடம் பெற்றுக்கொள்ளும் வழக்கம் உள்ளது.

யானைத் தந்தங்களைத் தானியத்திற்கு மாற்றி சிறுகுடி மக்கள் சோறு சமைத்து உண்டுள்ளனர். யானைத் தந்தத்திற்கு தானியம் மாற்றாக இருந்திருக்கிறது.

‘காந்தளஞ் சிலம்பில் சிறுகுடி பசித்தெனக் கடுங்கண் வேழத்துக் கோடு நொடுத் துண்ணும் வல்வில் ஓரி கொல்லிக் குடவரை’ (குறுந்தொகை.100, 3-5)

இச்சூழலில் பண்ட மாற்று, உள்நாட்டுப் பயன் பாடாக மட்டும் இல்லாது ஒரு நாட்டிற்கும் இன்னொரு நாட்டிற்குமான வணிகத்திலும் நிலைகொண்டிருந்தது. கடலில் கிடைத்த முத்துக்களையும், சங்குகளை அறுத்து உண்டாக்கிய வளையல்கள், கப்பல் வாணிகர் கொண்டு வந்த நவதானியங்கள், கருவாடு போன்றவற்றை நாவாய்களில் கொண்டுபோய் அயல் தேசத்தில் விற்றுவிட்டு, அங்கிருந்து குதிரை முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்துள்ளனர்.

“முழங்கு கடல் தந்த விளங்குகதிர் முத்தம் அரம் போழ்ந் தறுத்த கண்ணேர் இலங்குவளை பரதர் தந்த பல்வேறு கூலம் இருங்கழிச் செறுவிற் ரீம்புளி வெள்ளுப்புப் பரந்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர் கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கட் டுணியல் விழுமிய நாவாய் பெருநீர் ஓச்சுநர் நனந்தலைத் தேஎத்து நன்கலம் உயம்மார் புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொடனைத்தும்” (மதுரைக் காஞ்சி 315-323)

இதைப் போன்றே மிளகு கருப்புத் தங்கம் என்றும் இதனை யவனர்கள் விரும்பி வாங்கியதால் யவனப் பிரியர் என்றும் அழைக்கப்பெற்றது. யவனர்கள் பெரிய யவனக் கப்பல்களில் பொன்னைக் கொண்டு வந்து விலையாகக் கொடுத்து மிளகைப் பண்டமாற்றாக வாங்கிச் சென்றனர். பொருள் மதிப்பில் தங்கத்தின் மதிப்புவேறு மிளகின் மதிப்புவேறு. இவற்றைப்போன்றுதான் யானைத் தந்தத்திற்கு மாற்று தானியங்கள் என்பதும்.

“களீயம் பேர்யாற்று வெண்ணுரை கலங்க யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம் பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும் வளங்கெழு முசிறி” (அகம்.149.8-

இதே போன்று புறநானூறு,

“மீன் நொடுத்து நெல்குவைஇ மிசை அம்பியின் மனை மறுக்குந்து மனைக்குவைஇய கறிமூடையால் கலிச் சும்மைய கரைகலக்குறுந்து கலம் தந்த பொற் பரிசம் கழித்தோணியால் கரைசேர்க்குந்து

படைமயங்கு ஆரிடை நெடுநல் ஊரே” (புறம்.343) யவனர்கள் பொன்னுக்கு மாற்றாக மிளகு மூட்டைகளை வாங்கிச் சென்றனர். இப்படியாக உள்நாட்டு வணிகத்திலும் வெளிநாட்டு வணிகத்திலும் பண்டமாற்று வணிகம் இருந்த நிலையில் அதே சமயம் காசுப் பயன்பாடும் இருந்துள்ளது.

“நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளள் எருமை நல்லான் கருநாகு பெறுஉம் மடிவாய்க் கோவலர்”

(பெரும்பாண் 164-166)

இடைச்சியர் அன்று நெய்யைக் கொடுத்து விலையாக அளந்து பொன்னைப் பெறாமல் ஒருவரிடம் நெய்யைக் கொடுத்து அக்காசு (பொன்) சேர்ந்தவுடன் அவர்களிடம் பசுவும் ‘பெண் எருமையும் வாங்கிக்கொண்டாள் என்ற பதிவு ஒரு பொருளைக் கொடுத்து பண்டமாற்று பெறலாம்; காசு பெறும் சூழலும் இருந்தது என்பதை உணர்த்தும் நிலையில் பண்டமாற்றே அதிகம் புழக்கத்தில் இருந்தது என்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

புழக்கத்தில் இருந்த காசுகள் உகா மரத்தின் பழம் போல் மஞ்சள் நிறமாக இருந்தமையை,

“குயில்கண் அன்ன குரு உக்காய் முற்றி
மணிக்கா சன்ன மானிற இருங்கனி
உகாஅ மென்சினை உதிர்வன கழியும்
வேனில் வெஞ்சுரம்” (அகம்.293.6-9)

அதாவது உகா மரத்தின் பழம் போல் மஞ்சள் நிறமாக பொற் காசுகள் இருந்தன. பொற்காசு காணம் என்றும் அழைக்கப்பெற்றது. பதிற்றுப்பத்தின் ஏழாம் பத்தின் பதிகம் செல்வக்கடுகோ வாழியாதனைப் பாடிய கபிலருக்குப் பரிசாக அவ்வரசன் நூறாயிரம் காணம் வழங்கினான் என்கிறது. எனவே, காணம் என்பதும் அக்காலத்தில் வழங்கிய பொற்காசு என்பதை அறியலாம்.

பட்டினப்பாலை பாடிய கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்க்கு சோழன் கரிகாலன் நூறாயிரம் காணம் பரிசு வழங்கினான் என்ற குறிப்பிலிருந்தும் காணம் என்கிற பொற்காசு அன்றைய வழக்கிலிருந்ததை அறிய முடிகிறது. கப்பல் வணிகத்தின் மூலம் அந்நாளில் பயன்பாட்டில் இருந்த யவன தேசத்து நாணயங்கள் தொல்லியல் ஆய்வின் மூலமாகவும் கிடைத்துள்ளதிலிருந்து வணிகத்தில் காசுப் பயன்பாடும் இருந்துள்ளது.

கடல் கடந்த வணிகத்திலும் பொற்காசு கொடுத்து யவனர் மிளகு பெற்றனர். தானியங்கள் கொடுத்து அயல் தேசங்களிலிருந்து குதிரைகள் பெற்றுள்ளனர். ஊரகப் பகுதிகளில் அன்றாட பயன்பாட்டுப் பொருள்கள் பண்டமாற்று நிலையிலேயே நிகழ்ந்துள்ளது. ஐந்து நிலத்து மக்களுள் அந்நிலத்தில் தேடிய அல்லது உற்பத்தி செய்த பொருள்களை பெரும்பாலும் மருதநிலம் வந்தே கொடுத்து நெல் மற்றும் பிற தானியங்களைப் பெற்றுள்ளனர். நெய்தல் நிலத்தில் விளைந்த உப்பை உமணர்கள் நெல்லைக் கொடுத்து உப்பைப் பெற்று அவர்கள் மீண்டும் மருத நிலத்தில் உப்பைக் கொடுத்து நெல்பெற்றனர். இந்த உப்பு வணிகத்தில் உமணப் பெண்களும் ஈடுபட்டனர்.

மூல்லை மற்றும் குறிஞ்சி நில மக்களும் பண்டமாற்றின் மூலமாகவே தன்னிடம் உள்ள ஒன்றைக் கொடுத்துத் தனக்கு தேவையான ஒன்றினைப் பெற்றனர் என்பதை முடிவாகக் கருதமுடிகிறது. பெரும்பாலும் ஊரகப் பகுதிகளில் அன்றாட பயன்பாட்டுப் பொருள்கள் பண்டமாற்று நிலையிலேயே நிகழ்ந்துள்ளது. அதே சமயம் காணம் என்கிற காசுப் பயன்பாடும் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. கடல் வணிகத்தில் பண்டமாற்றோடு காசுப் பயன்பாடும் இருந்துள்ளது.

கட்டுரையாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.

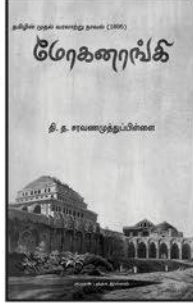
26.12.2022 அன்று ஈரோடு பிரபு ரோட்டில் 37-வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை ஈரோடு மாநகராட்சி மாண்புமிகு மேயர்.திருமதி.நாகரத்தினம் சுப்ரமணியம் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதில் ஈரோடு மாநகராட்சி துணை மேயர் உயர்திரு.V.செல்வராஜ், ஈரோடு மாநகராட்சி ஆணையாளர் க.சிவக்குமார், மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை தலைவர் த.ஸ்டாலின் குணசேகரன், ஈரோடு 3-ம் மண்டல குழுத் தலைவர் ப.சசிகுமார், ஈரோடு 34வது மாமன்ற உறுப்பினர் திருமதி தி.ரேவதி திருநாவுக்கரசு, ஈரோடு சிபிஐ மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் எஸ்.டி.பிரபாகரன், பேராசிரியர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், என்சிபிஎச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர்.ரங்கராஜன், மற்றும் என்சிபிஎச் ஈரோடு மேலாளர் சி.முத்துகிருஷ்ணன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

தமிழின் முதல் வரலாற்று நாவல் மோகனாங்கி

- தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை

1895ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த “மோகனாங்கி” நாவலின் ஊடாக தமிழிற்கு “வரலாற்று நாவல்” வகை அறிமுகமாகின்றது.

விலை: 300/= * பக்கங்கள்: 322 * விடயம்: நாவல் * நூல் அளவு: 140mm x 215mm

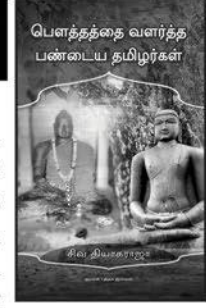

பௌத்தத்தை வளர்த்த பண்டைய தமிழர்கள்

- முனைவர் சிவ தியாகராஜா

கி.மு. 300ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி. 1200ஆம் ஆண்டுவரை ஏறக்குறைய ஆயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுக்காலம் பௌத்த மதம் தமிழர்கள் பேணிய முக்கிய மதங்களில் ஒன்றாக விளங்கி வந்திருக்கிறது. மணிமேகலை, குண்டலகேசி, உதயனன் காதை, பிம்பிசாரம், சித்தாந்தத் தொகை, சூடாமணி, திருப்பதிகம், வீரசோழியம் போன்ற பௌத்த காப்பியங்களைப் படைத்துத் தமிழ் பௌத்த அறிஞர்கள் தமிழன்னையை அழகூட்டிய காலம் அது! பௌத்தத்தின் பெயரால் இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு இழைத்த அட்டுழியங்களைத் தொடர்ந்து இன்றைய தமிழர்கள் பௌத்தத்தை ஒருவிதமான வெறுப்புணர்வுடன் பார்ப்பது தவிர்க்க முடியாதுள்ளது. ஆனால், அச் செயல்கள் பௌத்த மதக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிரானது என்பதையும், வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் பௌத்தத்திற்களித்த கொடையையும், பௌத்தம் தமிழர் நாகரிகத்திற்களித்த பங்கையும் எடுத்துக் காட்டுவதே இந்நூலின் நோக்கமாகும்.

விலை: 420/= * பக்கங்கள்: 262 * விடயம்: வரலாறு * நூல் அளவு : 175mm x 240mm

கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு

- மேனாள் பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன்

கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் வரலாறு போலவே தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாறும் மிகவும் நீண்டதாகும். வேதாகம பகுதிகளை தமிழில் முதலிலே வழங்கியவர், 1706இல் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த சீகன் பால்கு ஆவார். இதற்குப் பின்னர் வேறு பல மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டன. 1850ஆம் ஆண்டு ஆறுமுகநாவலருடைய உதவியுடன் பீற்றர் பேர்சிவல் செய்த மொழிபெயர்ப்பும் 1864ஆம் ஆண்டு ஹென்றி பலர் குழுவின மொழிபெயர்ப்பும் வந்தன. கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு கிறிஸ்தவ சமயத்துக்கு மட்டுமன்றி தமிழ் உரை நடை வரலாற்றிற்கும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஆங்கிலம், தமிழ், இலத்தீன், சமஸ்கிருதம், எபிரேயம், பண்டைய கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளை நன்கு அறிந்த பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து சிறந்த முறையில் இந்நூலில் வழங்கியுள்ளார்.

விலை: 325/= * பக்கங்கள்: 270 * விடயம்: வரலாறு * நூல் அளவு: 140mm x 215mm

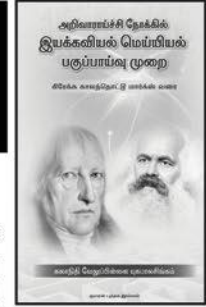

அறிவாராய்ச்சி நோக்கில் இயக்கவியல் மெய்யியல் பகுப்பாய்வு முறை: கிரேக் காலந்தொட்டு மார்க்ஸ் வரை

- கலாநிதி வேலுப்பிள்ளை யுகபாலசிங்கம்

மெய்யியல் வரலாற்றில் இயக்கவியல் மெய்யியல் விஞ்ஞானபூர்வமான பகுப்பாய்வு முறையாக - முறையியல் தத்துவமாக வளர்ச்சியடைந்த வரலாற்றை அறிவாராய்ச்சியியல் நோக்கில் விளக்குவதாக இவ்வாய்வு நூல் அமைகிறது.

விலை: 300/= * பக்கங்கள்: 234 * விடயம்: மெய்யியல் * நூல் அளவு: 140mm x 215mm

செ. கணேசலிங்கனின் சிறுகதைக் கலை - முனைவர் ரா.சுகுமார்

தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதை வரலாறும், இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறும் ஏறத்தாழ சமகாலத்தில் தோற்றம் பெற்று வளர்ந்தோங்கி வந்தன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியால் ஏற்பட்ட ஆங்கிலவழிக் கல்வியாலும், தமிழ்நாட்டு இலக்கியப் பரப்பில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வின் செல்வாக்காலும் இலங்கையில் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்நிலையை அடைந்தது. இந்த வளர்ச்சி வரலாற்றில் முன்னணிப் படைப்பாளர் வரிசையில் இடம்பெற்ற குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதை ஆசிரியர்களுள் செ.கணேசலிங்கன் முதன்மையானவர். தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிப் போக்குகளைக் கருத்தில் கொண்டு ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு செ. கணேசலிங்கனின் சிறுகதைகளின் பங்களிப்பை இந்நூல் மதிப்பிடுகிறது.

விலை: 325/= * பக்கங்கள்: 268 * விடயம்: நாவல் * நூல் அளவு: 140mm x 215mm

குமாரன் புத்தக இல்லம்

No.14, Anna 2nd Street, Therodum Veethi, Thiruverkadu, Chennai - 600077
Tel : +91 94 4480 8941
E-mail: kumaranbookhouse@yahoo.com

No.39, 36th Lane, Colombo 06, Sri Lanka.
Tel: +94 11 236 4550
E-mail: books@kumarangroup.net

Towards Wider and Deeper Knowledge அகன்ற ஆழ்ந்த அறிவிற்காய்

கட்டுரை

ஜமீன் ஆட்சியும் சாப்டூர் ஊர்ப்பெயராய்வும்

முனைவர் ந.அருள்மொழி

மதுரை மாவட்டம் பேரையூர் வட்டத்தில் உள்ள ஊர் சாப்டூர் ஆகும். இவ்வூரைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஜமீன்தார்கள் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இந்த ஊர் பண்டைக் காலத்தில் 'மருதூர்' என அழைக்கப் பெற்றுள்ளது.

பண்டைய ஊர்ப்பெயர்கள் இயற்கைப் பெயர்களாக இருந்தன. இயற்கையை உணர்ந்து நேசித்து வாழ்ந்த சமூகத்தில் ஊர்ப்பெயர்களும் இயற்கைத் தன்மையோடு இருந்தன. சமயங்கள் வருகை, வேற்றுமொழி பேசுவோர் வருகை போன்றவற்றாலும் ஊர்ப்பெயர்கள் மாற்றம் பெற்றன. இந்த அடிப்படையில் வேற்றுமொழி பேசியோர் (தெலுங்கு) ஆட்சியாளர்களாகவும் இருந்ததால் 'மருதூர்' எனும் ஆதிவடிவ ஊர்ப்பெயர், சாப்டூர் என மாறிய சமூகச் சூழலை மீட்டெடுக்க இயலும் எனும் கருதுகோளை இக்கட்டுரை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

முன் ஆய்வுகள்

பா.அ.ம. மணிமாறன் அவர்களால் 'மதுரை மாவட்ட ஊர்ப்பெயர்கள்' எனும் தலைப்பிலான முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வு

1982 - ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. பாளையக்காரர்களின் ஆட்சியால் ஊர்ப்பெயர்களில் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது எனச் சுட்டியுள்ளாரே தவிர மூலஊர்ப்பெயர், அப்பெயர் மாற்றம் பெற்றதற்கான காரணம் ஆகியவற்றை ஆய்ந்தறியவில்லை.

சோ. முத்தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கள் 'தென்மாவட்ட ஊர்ப்பெயராய்வு' எனும் தலைப்பில் பல்கலைக்கழக நிதிநல்கைக்குழுவின் நிதி உதவியோடு 2010 - 2012 ஆம் ஆண்டு பெருந்திட்டப்பணியாக ஆய்வு மேற்கொண்டார். இவ்வாய்வு சாப்டீர் தெலுங்கு மொழிச் சொல்லெனச் சுட்டினாலும் மூலவடிவப் பெயரையோ ஆவணங்களையோ, பெயர் மாற்றம் பெற்றதற்கான ஆட்சிச் சூழலையோ சுட்டவில்லை. எனவே, இரண்டு முன் ஆய்வுகள் இவ்வூர் சார்ந்து நிகழ்ந்திருப்பினும் இவ்வாய்வுகளின் நீட்சியாக சமூகப் பின்புலச்சூழல் தன்மையில் இக்கட்டுரை அமைய உள்ளது.

சாப்டீர் ஜமீன்தார்

கர்நாடக, ஆந்திர எல்லையில் விஜயநகர ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்துவந்த ராஜகம்பளத்தார் என்னும் இனக்குழு மக்கள் தெலுங்கு மரபு வழியைச் சார்ந்தவர்கள். இந்த ராஜகம்பளத்தார் எனப்படும் இனக்குழு மக்கள் கி.பி 15 ஆம் நூற்றாண்டில் இசுலாமிய மன்னர் ஆதிக்கத்திலிருந்து விலகித் தென் இந்தியாவை நோக்கி நகர்ந்து மதுரையைச் சுற்றிக் குடியேறினார்கள். விசுவநாத நாயக்கர் அரண்மனையில் சிறந்த போர் வீரர்களாகவும் பொறுப்பு உள்ள பல பணிகளில் ஈடுபட்டுச் சிறந்த திறன் வாய்ந்தவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். இவர்களின் பணிச் செம்மையைக் கண்ட விசுவநாத நாயக்கர், இந்த ராஜகம்பளத்தார் என்னும் இனக்குழு மக்களை குடிசேரி பாளையக்காரராக நியமித்தார். இதன் காரணமாக, விசுவநாத நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் இன்றைய மதுரை மாவட்டத்தில் குடிசேரி என்ற இடத்தில் புலம்பெயர்ந்து வசித்தார்கள். 72 பாளையங்களில் ஒன்றாகக் குடிசேரியும் திகழ்ந்தது. குடிசேரியைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர். பின்னர், குடிசேரிக்கு அருகில் உள்ள சாப்டீருக்கு புலம்பெயர்ந்து ஆட்சிசெய்யத் தொடங்கினார்கள். 'விசுவநாத நாயக்க மன்னர் காலத்தில் (கி.பி.1529-1564) பாளையக்காரர் ஆட்சி ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி.1801) ஜமீன் ஆட்சி எனப் பெயர் மாற்றி அழைக்கப்பெற்றது'. பாளையக்காரர் ஆட்சி ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தை கால்டுவெல் கூறிய கருத்தாக வர்க்கீல் ஜெயராஜ் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார் (2020, ப.9)." விசுவநாத நாயக்கர் ஆட்சி அமைத்த காலத்தில்,

நாட்டின் பல பகுதிகளில் ஆட்சியின் ஒழுங்கற்ற நிலை தொடர்ந்தது. விவசாயம் பல வழிகளிலும் தடைபட்டு, சாகுபடி நிலங்களில் காடுகள் மண்டின. இது, பல வழிகளிலும் மக்களின் பாதுகாப்பிற்கும், நலவாழ்வுக்கும் ஆபத்தாய் அமைந்தது. மதுரையிலிருந்த மத்திய அரசால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. சக்தி வாய்ந்த நிர்வாகத்தை அளிக்க நிலையான அரசு தேவை என அரசர் உணர்ந்தார். எனவே, பாளையக்காரர் முறையைக் கொண்டுவந்தார்" (1934, பக். 8,9). இக்கருத்து பாளையக்காரர் தோன்றியதற்கான பின்புலத்தை அறியத் துணைநிற்கின்றது.

மருதூர்: இலக்கிய ஆவணச் சான்றுகள்

சாப்டீரின் ஆதிவடிவ ஊர் மருதூர் ஆகும். ஜமீன்தார்கள் காலத்தில் எழுதப்பட்ட 'மருதூர்த் தாலாட்டு' 'பூதரவிலாசம்' ஆகிய இலக்கிய நூல்கள் இவ்வூரின் தொன்மையை நிறுவுகின்றன. 1901 ஆம் ஆண்டு ஜமீன்தாருக்கு வாரிசு தோன்றிய சூழலில் இயற்றப்பட்ட நூல் மருதூர்த் தாலாட்டு ஆகும். இந்நூலின் முதல் பக்கத்தில் 'சாப்டீர் என வழங்கும் மருதூர் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 1901 ஆம் ஆண்டு சாப்டீர் என்றும் மருதூர் என்றும் சுட்டப்பட்ட இரு வழக்குப் பெயர் நிலை இருந்துள்ளது.

1901 ஆம் ஆண்டு சதுரகிரிக்கட்டாரி ராமசாமி காமைய மகராஜா அவர்கள் சாப்டீர் ஜமீன்தாராக ஆட்சி செய்துள்ளார். இவருக்குப் பிறந்த மைந்தன் மீது பாடப்பட்ட நூலே மருதூர்த் தாலாட்டு என்பதை 'திருப்புதல்வன் கட்டாரி நாகய காமராஜேந்திர ராமசாமிப் பாண்டியன் மீது மேற்படி சமஸ்தானத் தமிழ்வித்துவான் ச.சிதம்பரப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது' (1901, ப.1) என்று நூல் பதிவு குறிப்பிடுகின்றது. மருதூர்த் தாலாட்டு எனும் நூற்பெயரே 'மருதூர்' எனும் மூல ஊர்ப் பெயரை நிறுவி நிற்கின்றது.

சிறப்புக் கவிகளில் மருதூர்

மருதூர்த் தாலாட்டு எனும் இந்நூலுக்கு 1901 ஆம் ஆண்டுகளில் வாழ்ந்த ஏழு ஆண்பாற் புலவர்களும் ஒரு பெண்பாற் புலவரும் சிறப்புக்கவிகள் படைத்து வாழ்த்தியுள்ளனர். இச்சிறப்புக் கவிகளில் 'மருதூர்' எனும் பெயரே இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. சென்னை அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார், சுதேசமித்தரன் உதவி பத்திராதிபர், முத்தூர் அ.சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர நாயக்கரவர்கள் மாணாக்கராகிய பல்லாவரம் வித்துவான் அப்புசெட்டியார், அஷ்டாவதானம்

பூவை கலியாண சுந்தர முதலியார் அவர்கள் மாணாக்கர்களில் ஒருவராகிய நின்றை தங்கவேலு முதலியார், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கல்பா ஐயம்பட்டி பொன்னு செட்டியார், திரிசிரபுரம் இராஜண்ணநாயுடு, முல்லை நகர் ஆதீன வித்வான் மருதநத்தம் சின்னசாமி ஆசாரி, சென்னை நகர் பண்டிதை ஸ்ரீமதி மனோன்மணியம்மாள் ஆகியோர் சிறப்புக் கவிகளில் முறையே மருதூர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

‘தேமேவு மலர்விமலை நனிவிழையும் வளமருதூர்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.1)

‘திருமருதம் மிருபுறஞ்சிறையொரு மருதூர்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.1)

‘வள்ளவாய் மரைத்தடஞ்சூழ் துடவைசெறி
மாமதுரை மருதூராளும்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.3)

‘வீசுபுகழ் தமிழ் மருதூர்ப் பதி...’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.3)

‘மாமருதூருங் குயிலுங் கிள்ளைகளும்...’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.4)

‘கார்மருவு தண்டலைசோ; மருதூர்...’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.5)

‘பொரு விறமிழ் வித்வ குலப்பயிர் தழைக்க மருதூரில்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.7)

‘தேத்துய் யானீனங்களுறு மருதூர்ச் சக்ரேஸ்வரன்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.8)

வளமருதூர், மருதூர், மாமதுரை மருதூர், தமிழ் மருதூர், மாமருதூர், தண்டலைசோ மருதூர் போன்ற அடைத்தொடர்கள் மருதூரை இயற்கை, நிலவியல், மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நோக்கிக் காண இடம் தருகின்றன. சிறப்புக் கவியைத் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதி சார்ந்த புலவர்கள் இயற்றியுள்ளனர். இப்புலவர்களின் பாக்கள் சாப்டுரை, ‘மருதூர்’ என்றே சுட்டுகின்றன. எனவே, தமிழகமெங்கும் ‘மருதூர்’ என்ற பெயரே பல்லோர் அறிந்த பெயராக இருந்தமை புலனாகின்றது.

வாழ்த்துக் கவியிலும் காப்புச் செய்யுளிலும் மருதூர்

சாப்டுர் சமஸ்தானப் புலவரும் மருதூர்த் தாலாட்டு நூலாசிரியருமான ச.சிதம்பரப்புலவர் தன் வாழ்த்துக் கவியிலும் காப்புச் செய்யுளிலும் மருதூரைச் சுட்டி வாழ்த்துவதைக் காண முடிகின்றது.

‘செங்க மலமலர்மேவுந் திருவெந்நாளுஞ்
செழிக்கவுறை மருதூரான் ராசராச’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, சிறப்புக் கவிகள், ப.9)
‘திருவெந் நாளுஞ் செழிக்கவுறையு நன்
மருதூரானு மன்னன் ராமசாமி’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, காப்புச் செய்யுள், ப.1)

மருத நிலப் பின்புலத்தில் மருதூர்

வயலும் வயல்சார் பகுதியும் மருதம் என வரையறுக்கப்பெற்றுள்ளது. மருதூர், மருதநிலம் சார்ந்த ஊர் என்பதைப் பாடல்பதிவு குறிப்பிடுகின்றது. சதுரகிரிமலை அடிவாரத்தை ஓட்டிய பகுதியாக மருதூர் திகழ்வதால் மலைவாழ் விலங்கும் பறவைகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சோலைகள் நிறைந்த ஊராகவும் மருதூர் சுட்டப்பெற்றுள்ளது.

‘மருதநில முறையும்
வானோர்களும் புகழு
மருதூரை யாளு மகா
மன்னனெனும் வாசவனோ’

(மருதூர்த் தாலாட்டு, ப.4)

‘திருமருதம் மிருபுறஞ் சிறையொடு மருதூர்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, ப.2)

வாழ்த்துத் தண்பூங் காமருதூர்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, ப.4)

‘கழனி வருக்கைக்
கனிபிடுங்கி வான ரங்கள்
முழுவெனச் சீராக
முழக்கு மருதூர் ரசரே’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, ப.15)

மருதூர், மருதநிலத் தன்மை பெற்ற ஊர் என்பதை ‘மருதநிலமுறையும்’ ‘திருமருதம்’ போன்ற தொடர்கள் விளக்கி நிற்கின்றன. கிளி, குரங்கு போன்றவை மலை அருகிலுள்ள ஊரான மருதம் சார்ந்தும் பதிவு பெற்றுள்ளமை தவிர்க்க இயலாததாகும். மருத மரங்களும் நிறைந்த ஊர் மருதூர் எனக் கருத இடந்தருகின்றது. மருத மரத்தின் சிறப்புக்கருதி ‘திருமருது’ எனச் சுட்டும் வழக்கம் இருந்துள்ளதை (அகம்.36) குறிப்பிடுகின்றது. இதன் தொடர்ச்சியை மருதூர்த் தாலாட்டு நூல் பதிவிலும் காணமுடிகின்றது. எனவே, மருதநிலமும் மருதநில மரங்களும் நிறைந்த ஊர் ‘மருதூர்’ என இயற்கை சார்ந்தும் ஊர்ப்பெயரை ஆய்ந்தறிய முடிகின்றது. மருதூர், திருவிடைமருதூர் போன்ற ஊர்ப்பெயர்கள் பண்டைய இயற்கைப் பெயர் மரபு சார்ந்து தமிழகத்தில் இன்றும் வழக்கில் உள்ளன.

பூதரவிலாசம் நூலில் மருதூர்

1934 ஆம் ஆண்டு சாப்டுர் ஜமீன் காலத்திய சிற்றிலக்கிய நூல், ‘பூதரவிலாசம்’ ஆகும். இந்நூல் குறித்து ‘சாப்டுரென்று பெயர் விளங்கிய மருதூர் ஜமீந்தார் மாட்சிமைத் தங்கிய நாயகசாமிக் காமய நாயக்கரவர்கள் மீது திருமங்கலம் தாலுகா பேரையூர் சமஸ்தான வித்துவான் ஸோடஸாவதானம் பொன்னுகூடக் கவிராயர் அவர்கள் இயற்றிய பூதரவிலாசம்’ (1934, ப.1) என்ற குறிப்பு நூலின்

முன்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் நிலவியல் அமைப்பு சார்ந்த பதிவின் வழி மருதூர் சுட்டப் பெற்றுள்ளது.

‘....பெரிய கவுண்டினிய
நதியும் வளஞ்சோ முட்டக நன்னாடு மருதூரும்’
(மருதூர்த் தாலாட்டு, ப.20)

சதுரகிரி மலையடிவார ஊர் என்பதால் அருவி-யிலிருந்து நீர் வீழ்ந்து ஓடும் சிற்றாரும் பாயும் ஊராக மருதூர் இன்றும் திகழ்கின்றது. ‘முட்டகநாடு’ எனும் நாட்டுப் பிரிவிற் குள் குறிக்கப் பெற்றதை 19ஆம் நூற்றாண்டு ‘பூதரவிலாசம்’ இலக்கியம் சுட்டுகின்றது. இவ் ஊரைச் சார்ந்த கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் இவ்ஊருக்கு அருகே 5 கி.மீ தொலைவில் அமைந்த ஆயிரம் ஆண்டுப் பழமை மிக்க திருமாணிக்கம் தென்முட்ட நாடு எனக் கல்வெட்டில் சுட்டப்பெற்றுள்ளதை, “ஸ்ரீபாண்டி மண்டலத்து மதுரை உதைய வளநாட்டுத் தென்முட்ட நாட்டு திருமாணிக்கயத்து உடையார்...” (2008, ப.2) என்ற சான்று நிறுவுகின்றது. எனவே, மருதூரும் பழமையான ஊராக இருந்திருத்தல் வேண்டும் எனக் கருத முடிகின்றது.

யாப்புப் பாடலில் (இரதபந்த சித்திர வெண்பா) மருதூர்

சாப்டூர் ஜமீன்தார்களின் வாரிசுகள் தங்கள் முன்னோர் மீது பாடப்பட்ட யாப்புப் பாடலைத் தந்தார்கள். இந்த யாப்புப் பாடல் இரதபந்த சித்திர வெண்பா வடிவில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைப் போடிநாயக்கனூரைச் சார்ந்த

ஜோதிடர் கு. வெள்ளையாண்டி பிள்ளை வித்வான் இயற்றியுள்ளார். ஒரு பக்கத்திலான இப்பாடல் போடிநாயக்கனூர் ஹக்கீம் பிரஸ்ஸில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மாட்சிமை வாய்ந்த சாப்டூர் ஜமீன்தார், சதுரகிரி காமயூபதி அவர்கள் மீது இயற்றியது என்ற குறிப்பின் வழி சித்திரவெண்பா பாடப்பட்ட பாட்டுடைத் தலைவனை அறிய இயலுகின்றது. ஆனால், இவ்வெண்பா எழுதப்பட்ட ஆண்டு குறித்த தகவல் இல்லை.

1901, 1934 ஆம் ஆண்டுகளில் இயற்றப்பட்ட இலக்கிய ஆவணங்களில் சாப்டூர், மருதூர் என இருபெயர் இடப்பட்டிருந்த நிலையைப் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால், இந்தத் தனிப்பாடலில் மருதூர் எனும் பெயர் இன்றிச் சாப்டூர் எனும் ஒற்றைப் பெயர் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, 1934 ஆம் ஆண்டின் பின்பு எழுந்த பாடலாக யாப்புப் பாடலைக் கருத முடிகின்றது. 1934 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பே மருதூர், சாப்டூர் என நிலைபெற்றிருக்க வேண்டுமெனக் கருதவும் இச்சான்றுகள் துணை நிற்கின்றன.

மருதூர் மறைவிற்கான காரணம்

தெலுங்கு மொழி பேசும் கம்பளத்தார் குல ஜமீன்கள் பாளையக்காரர்களாக குடிசேரி, பழையூர் (இராமசாமி முடங்கி) ஆகிய ஊர்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தும் நிறைவாகச் சாப்டூரில் தங்கி, வாழத் தொடங்கினர்.

“சாப்பா” எனும் தெலுங்குமொழிச் சொல்லுக்குப் பாய் என்பது பொருளாகும். ஊத்து என்பது நீரற்றைக்

குறிக்கும். 'நீருற்று இருந்த இடத்தில் தங்கள் கம்பள இனக்குழு மூதாதையர் பாய்விரித்துத் தங்கிய இடம், 'சாப்பனாத்து' என்று அழைக்கப்பட்டது. நாளடைவில் சாப்டூர் என மாறியது" (ராம்குமார், ஜமீன்தார் தலைமுறையினர், சாப்டூர், பேட்டிநாள்: 18.10.2021) எனத் தெரிவிக்கின்றார். 'சாப்பா' எனும் தெலுங்குச் சொல்லும் 'ஊர்' எனும் தமிழ்ச் சொல்லும் கலந்து நிற்கும் மொழிக் கலப்புப் பெயராகவும் இன்றைய ஆட்சி ஆவணப் பெயராகவும் 'சாப்டூர்' வழக்குப் பயன்பாட்டில் இருக்கின்றது.

"பண்டைய காலத்தில் இருந்து தமிழகத்தில் வாழும் நாயக்கர் இன மக்கள் பாயினைச் 'சாவ' எனச் சுட்டுகின்றனர்" என்றும் (நா. சுலோசனா, உதவிப்பேராசிரியர், மொழியியல் துறை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. பேட்டி நாள்: 31.10.2021), "ஆந்திராவில் வாழ்ந்துவரும் தெலுங்கு இன மக்கள் பாயினைச் 'சாப்பா' எனச் சுட்டுகின்றனர்" என்றும் (கே. விஜயபாஸ்கர நாயுடு, இந்தித் துறைத் தலைவர், அய்யநாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி, சிவகாசி. பேட்டி நாள்: 18.10.2021) தெரிவித்தனர். இக்கருத்துக்கள், தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் தெலுங்கு இன மக்களின் மொழியில் சாப்டூர் எனும் ஊர்ப்பெயர் உருவாகவில்லை; தெலுங்கு நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்த கம்பளத்து நாயக்கர்களின் தெலுங்கு மொழியில் சாப்டூர் எனும் ஊர்ப்பெயர் உருவாகியுள்ளது என்பதை ஆய்வு உறுதிப்படுத்துகின்றது.

முடிவுரை

இயற்கை நெறிக் காலத்தில் இயற்கையான நில அமைப்போடும் இயற்கை சார்ந்த தாவரங்களோடும் பொருந்தி அமைந்த பெயராக 'மருதூர்' இருந்துள்ளது. நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில் ஊர்கள் பாளையங்களாகப் பகுக்கப்பட்டு நாயக்கர், வன்னியர், மறவர் போன்ற இனத்தார் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை ஆளத் தலைப்பட்டதும் தெலுங்குமொழி பேசிய நாயக்க ஆட்சியாளர்களால், ஊர்ப்பெயர்கள் மொழி மாற்றம் பெற்று வேறொரு பெயராக மருவி நிற்கும் நிலையையும் வரலாற்றுச் சான்றாய் நிற்கும் சாப்டூர் வழி ஆய்ந்தறிய முடிகின்றது.

கி.பி 1901 ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி 1934 ஆம் ஆண்டு வரை மருதூர், சாப்டூர் என இருபெயர் சுட்டு வழக்கு நிலை வழக்கில் இருந்ததைத் தெளிய முடிகின்றது. ஆனால், இலக்கியப் பாடல்களில் 1934 ஆம் ஆண்டு வரை சாப்டூர் பெயர் சுட்டாது மருதூர் என்றே சுட்டியுள்ளனர். மருதூரின் அருகே உள்ளே ஆயிரம் ஆண்டுப் பழமை மிக்க ஊர் திருமணிக்கயம், தென்முட்ட நாடு எனக் கல்வெட்டில்

சுட்டப்பட்டுள்ளது. மருதூர், இலக்கியப் பதிவில் முட்டகநாடு எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. மருதூருக்கு அண்மையில் உள்ள திருமணிக்கய நாட்டுப் பிரிவே மருதூருக்கும் குறிக்கப்படுவதால் இரு ஊர்களையும் தொன்மையான ஊர்களாகக் கருதுவதற்கும் ஆய்வு இடமளிக்கின்றது.

இரதசித்திர வெண்பா யாப்பிலான பாடல் பாடப்பெற்ற பாட்டுடைத் தலைவனை மருதூரின் சாப்டூர் பெயரால் மட்டும் குறித்துள்ளனர். இச்சூழலைக் கூர்ந்தாயும் பொழுது, மருதூர் வழக்கிலிருந்து ஒழிந்திருக்க வேண்டுமென்றும், 'சாப்டூர்' எனும் புது ஊர்ப் பெயராக்கம் ஆவணப் பதிவிற்கான ஏற்பினைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றும் கருத ஆய்வு இடந்தருகின்றது.

ஆட்சி அதிகாரம் மொழியின் வழியாகவும் வெளிப்பட்டு இருப்பதைச் 'சாப்டூர்' புலப்படுத்துகின்றது. தெலுங்குமொழி ஆட்சியாளர்கள் இடம்பெயர்ந்து, வாழிடச்சூழலை உருவாக்கிய தன்மையை விளக்கும் விதமாக சாப்டூர் எனும் பெயரை நோக்க முடிகின்றது. சாப்பா எனும் தெலுங்குச் சொல்லும் ஊர் எனும் தமிழ்ச் சொல்லும் இணைந்த மொழிக்கலப்பு ஊர்ப் பெயராக சாப்டூர் இருப்பதும் புலனாகின்றது

வெவ்வேறு மொழிசார் இனக்குழு மக்கள் கலந்து வாழவேண்டிய சூழலில் ஊர்ப் பெயர்களும் மொழிக்கலப்பிற்கு ஆளாகும் என்பதற்குச் 'சாப்டூர்' வரலாற்றுச் சான்றாய் நிற்கின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

- சிதம்பரப்புலவர், ச. (1901). மருதூர்த் தாலாட்டு (முதற்பதிப்பு). சென்னை: பண்டித மித்திராயந்திர சாலை.
- பொன்னுங்கூடக் கவிராயர், (1934). பூதர விலாசம் (முதற்பதிப்பு). மதுரை : ஹரிஸமய திவாகர முத்திரா சாலை.
- வர்க்கீஸ் ஜெயராஜ், எஸ். (மூல நூலாசிரியர்), யூசுப்ராஜா (மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்). (2020). தமிழ்நாட்டில் ஜமீன்தாரி முறை, மதுரை மாவட்டம் (இரண்டாம் பதிப்பு). சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.

ஆங்கில நூல்

Tirumalai, R. (2003). The Pandyan Townships (First Edition). Chennai: Department of Archaeology.

● கட்டுரையாளர், இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அய்ய நாபர் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி (துண்டாட்சி), சிவகாசி.

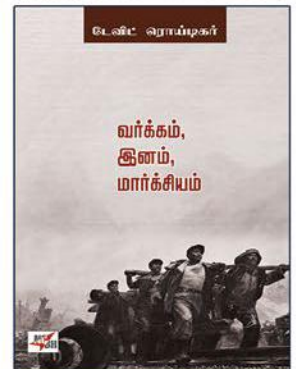
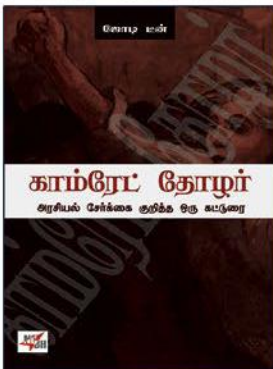
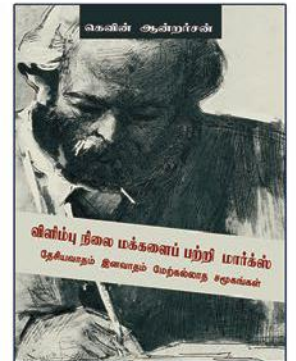
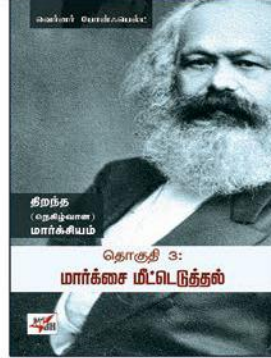
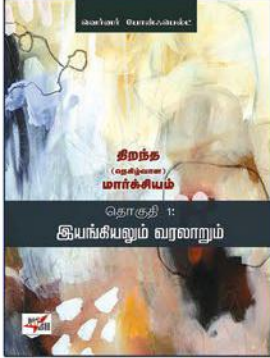
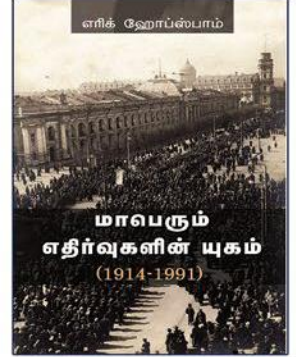
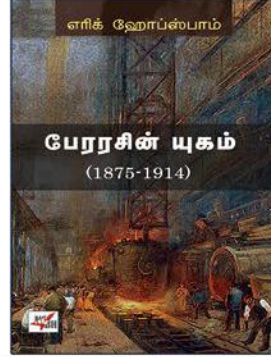
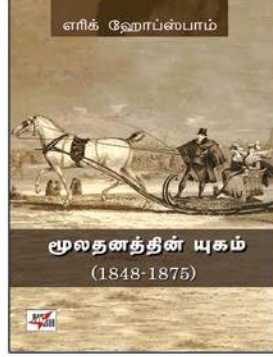
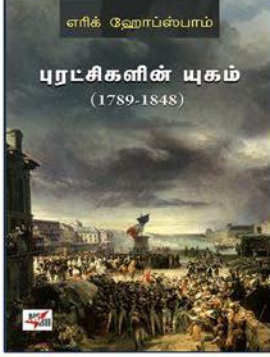
மிகமிக விரைவில்...

நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக... தமிழில் மார்க்சிய அரசியல் நூல்கள்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

ந.முத்துமோகன்

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam

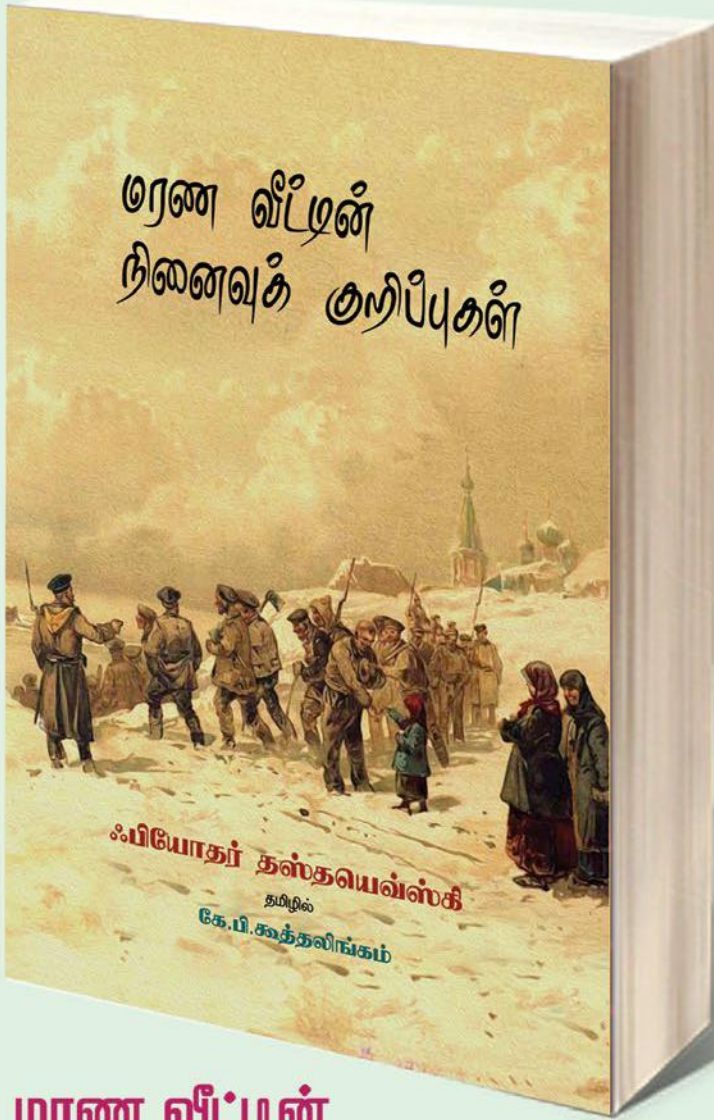
at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,

16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran

46வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடாக...

A5 அளவு | தரமான தாள் | கெட்டி அட்டை | அழகிய வடிவமைப்பு

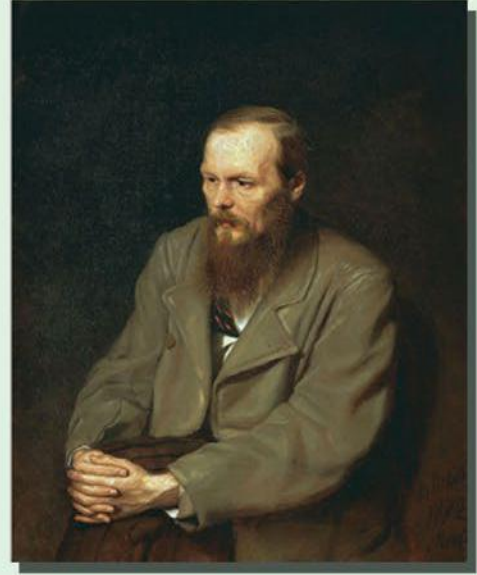

மரண வீட்டின் நினைவுக் குறிப்புகள்

ஃபியோதர் தஸ்தயெவ்ஸ்கி

தமிழில்

கே.பி.கூத்தலிங்கம்

புஷ்கின் உள்ளிட்ட எவரும் படைத்திராத, இந்த நாவலைப் போல மிகச்சிறந்த படைப்பை, நமது நவீன இலக்கியப் பரப்பில் நான் கண்டதில்லை.

இதன் கதை விவரிக்கப்படும் நடை ஒழுங்கிற்காக மட்டுமல்ல, இதன் படைப்பாசிரியர் கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாடு வியப்படையச் செய்கிறது----- மனமாற்ற, பாசாங்கற்ற மற்றும் நம்பிக்கையாளனாக. உள்ளுணர்வை மேம்பாடு அடையச் செய்யும் ஒரு நல்ல நூல். தஸ்தயெவ்ஸ்கியை நீங்கள் பார்த்தால் அவரிடம் சொல்லுங்கள், நான் அவரது படைப்பின் மேல் மிகவும் ஆவல் கொண்டிருப்பதாக...

லியோ டால்ஸ்டாய்

யஸ்னயா பாலியானா
செப்டம்பர் 26, 1880